

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
91/C 49/01	nr. 94/90 af Dimitrios Nianias til Kommissionen Om: Farlige mikrobølgeovne	1
91/C 49/02	nr. 537/90 af Yves Galland til Kommissionen Om: Særafgift på brændstoffer	2
91/C 49/03	nr. 617/90 af Michèle Alliot-Marie til Kommissionen Om: Den europæiske landbrugspolitik og regulering af markedet for svinekød	2
91/C 49/04	nr. 623/90 af Filippos Pierros til Kommissionen Om: Spredning af ballistiske missiler i det østlige Middelhav og Mellemøsten	3
91/C 49/05	nr. 734/90 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Pensionsrettigheder	3
91/C 49/06	nr. 901/90 af Petrus Cornelissen og Ria Oomen-Ruijten til Kommissionen Om: Petroleumsøvnens sikkerhed (Supplerende svar)	4
91/C 49/07	nr. 967/90 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: Portugisiske og spanske studerendes situation i Frankrig	5
91/C 49/08	nr. 1019/90 af Rafael Calvo Ortega til Kommissionen Om: Støtte til etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed	5
91/C 49/09	nr. 1025/90 af Jose Vázquez Fouz, María Izquierdo Rojo, Mateo Sierra Bardají, Carmen Diez de Rivera Icaza, Juan de la Cámara Martínez og Josep Pons Grau til Kommissionen Om: Bevarelse af fiskeressourcerne og havmiljøet	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 49/10	nr. 1032/90 af José Vázquez Fouz, María Izquierdo Rojo, Mateo Sierra Bardají, Carmen Diez de Rivera Icaza, Juan de la Cámara Martínez og Josep Pons Grau til Kommissionen Om: Fiskereds kabler og beskyttelse af havmiljøet	6
91/C 49/11	nr. 1033/90 af Jesús Cabezón Alonso, María Izquierdo Rojo og Mateo Sierra Bardají til Kommissionen Om: Eventuelle fiskeriaftaler med tredjelande i Middelhavsområdet	7
91/C 49/12	nr. 1058/90 af Marijke van Hemeldonck til Kommissionen Om: CEDEFOP's kompetence	7
91/C 49/13	nr. 1074/90 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Japanske biler	7
91/C 49/14	nr. 1095/90 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Bekæmpelse af skjoldlus	8
91/C 49/15	nr. 1138/90 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Overtrædelse af direktiv 74/577/EØF om bedøvelse af dyr inden slagtning	8
91/C 49/16	nr. 1212/90 af Francois-Xavier de Donnea til Kommissionen Om: Banklovgivning i De Forenede Stater	9
91/C 49/17	nr. 1222/90 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Det flerårige udviklingsprogram for akvakultur (1987—1991), som Italien har forelagt ..	9
91/C 49/18	nr. 1223/90 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Det flerårige udviklingsprogram for akvakultur (1987—1991), som Det Forenede Kongerige har forelagt	10
91/C 49/19	nr. 1224/90 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Det flerårige udviklingsprogram for akvakultur (1987—1991), som Irland har forelagt ..	10
91/C 49/20	nr. 1225/90 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Det flerårige udviklingsprogram for akvakultur (1987—1991), som Danmark har forelagt	10
91/C 49/21	nr. 1248/90 af José Valverde López til Kommissionen Om: Harmonisering af massevaccinationer	11
91/C 49/22	nr. 1263/90 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Leukæmi hos børn af arbejdstagere i atomkraftindustrien	11
91/C 49/23	nr. 1280/90 af François-Xavier de Donnea til Kommissionen Om: Anvendelse af direktiv 77/62/EØF	12
91/C 49/24	nr. 1285/90 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Forbrugsafgifter for alkoholholdige drikkevarer	13
91/C 49/25	nr. 1301/90 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Euratom	14
91/C 49/26	nr. 1339/90 af Bartho Pronk til Kommissionen Om: Længden af proceduren for udnævnelse af Det Økonomiske og Sociale Udvalgs medlemmer	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 49/27	nr. 1344/90 af Yves Verwaerde og Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Den fælles landbrugspolitik	15
91/C 49/28	nr. 1363/90 af William Newton Dunn til Kommissionen Om: Tilbageholdelse af EUGFL-midler	15
91/C 49/29	nr. 1375/90 af Annemarie Goedmakers, Wim van Velzen og Christine Crawley til Kommissionen Om: CEDEFOP	16
91/C 49/30	nr. 1392/90 af Marie Jepsen til Kommissionen Om: Mulighed for dispensation fra bestemmelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3540/85, stk. 4, vedrørende bortkomst af ærtcertifikater under forsendelse	17
91/C 49/31	nr. 1402/90 af Christine Oddy til Kommissionen Om: Samme pensionsalder	17
91/C 49/32	nr. 1421/90 af Reimer Böge, Honor Funk, Reinhold Bocklet og Hedwig Keppelhoff- Wiechert til Kommissionen Om: Regler for godtgørelse ved svinepest	18
91/C 49/33	nr. 1427/90 af Henry McCubbin til Kommissionen Om: Tekniske standarder for biografer	19
91/C 49/34	nr. 1451/90 af Herman Verbeek til Kommissionen Om: Bygningen af en polycarbonatfabrik i Delfzijl (Nederlandene)	19
91/C 49/35	nr. 1465/90 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Opdragelse af kronisk syge børn	20
91/C 49/36	nr. 1524/90 af Elio di Rupo til Kommissionen Om: Forebyggelse af arbejdsulykker inden for landbruget	20
91/C 49/37	nr. 1545/90 af Juan Bandrés Molet til Kommissionen Om: Industriens forurening af Ria de Pontevedra	21
91/C 49/38	nr. 1550/90 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Støtte til European Institute i Washington	21
91/C 49/39	nr. 1562/90 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Beskyttelse af uægte karetskildpadder (Caretta-caretta)	22
91/C 49/40	nr. 1574/90 af Brian Simpson til Kommissionen Om: Distribution af øl	22
91/C 49/41	nr. 1582/90 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Dyrplageri på Teneriffa	23
91/C 49/42	nr. 1613/90 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: EF-foranstaltninger til fordel for mindretalssprog og -kulturer	23
91/C 49/43	nr. 1661/90 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: For store krav i aftalerne med NGO	24

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 49/44	nr. 1703/90 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Gennemførelse af budgettet — kapitel 6, artikel 600	25
91/C 49/45	nr. 1711/90 af Wilfried Telkämper til Kommissionen Om: Kontrol med firmaet Stracel's udledninger i Rhinen	25
91/C 49/46	nr. 1712/90 af Wilfried Telkämper til Kommissionen Om: Firmaet Stracel's forurening af Rhinen	25
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1711/90 og nr. 1712/90	26
91/C 49/47	nr. 1716/90 af Dimitrios Nianias til Kommissionen Om: Olie ved Kavos Malia	26
91/C 49/48	nr. 1755/90 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Långivning fra EIB og EKSF	26
91/C 49/49	nr. 1768/90 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Sociale minimumsrettigheder	27
91/C 49/50	nr. 1770/90 af Dimitrios Nianias til Kommissionen Om: Ulige behandling af De Europæiske Fællesskabers officielle sprog	27
91/C 49/51	nr. 1801/90 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Regionaludviklingsprogrammer og rammen for fællesskabsstøtte til Grækenland	28
91/C 49/52	nr. 1803/90 af Pierre Lataillade til Kommissionen Om: Jagt på skovduer	28
91/C 49/53	nr. 2042/90 af Michèle Alliot-Marie til Kommissionen Om: Traditionelle jagtformer	29
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1803/90 og nr. 2042/90	29
91/C 49/54	nr. 1808/90 af Kenneth Collins til Kommissionen Om: Ekspertgruppe om økologisk mærkning	29
91/C 49/55	nr. 1812/90 af Filippas Pierros til Kommissionen Om: Undersøgelse af indvandningsmønstre	29
91/C 49/56	nr. 1853/90 af Niall Andrews til Kommissionen Om: Et europæisk center for iagttagelse af personers og arbejdstageres bevægelser inden for Fællesskabet	29
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1812/90 og nr. 1853/90	30
91/C 49/57	nr. 1813/90 af Filippas Pierros til Kommissionen Om: Fremme af forbrugerorganisationer i Sydeuropa	30
91/C 49/58	nr. 1835/90 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Bevarelse af Krafsidona-floden	30
91/C 49/59	nr. 1845/90 af Virgílio Pereira til Kommissionen Om: Olieforurening på Porto Santo-øen	31
91/C 49/60	nr. 1883/90 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Miljøpolitik i Østtyskland og Mellem- og Østeuropa	31

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 49/61	nr. 1946/90 af José Montero Zabala til Kommissionen Om: Problematikken i forbindelse med blinde i Spanien	33
91/C 49/62	nr. 1948/90 af Gérard Monnier-Besombes til Kommissionen Om: Bilag til forslag til direktiv om beskyttelse af naturlige og delvis naturlige levesteder samt af vilde dyr og planter	33
91/C 49/63	nr. 1958/90 af Alain Lamassoure til Kommissionen Om: Jagt på fugle	34
91/C 49/64	nr. 1979/90 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: Import af fintmaskede net i Fællesskabet	34
91/C 49/65	nr. 1980/90 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: Salg af døde vilde fugle i Spanien	35
91/C 49/66	nr. 1999/90 af David Morris til Kommissionen Om: Britiske frimærker uden beløbsangivelse	35
91/C 49/67	nr. 2000/90 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: EF-initiativer til integrering af handicappede	36
91/C 49/68	nr. 2028/90 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Forsinkelser i udbetalingen af beløb til projekter	37
91/C 49/69	nr. 2034/90 af Paul Lannoye, Gérard Monnier-Besombes, Eva-Maria Quistorp, Virginio Bettini og Didier Anger til Kommissionen Om: Grundlæggende og afledte normer for beskyttelse mod ioniserende stråling	37
91/C 49/70	nr. 2048/90 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Indvirkning af afmilitariseringen på arbejdsmarkedet	38
91/C 49/71	nr. 2069/90 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Fællesskabets bestemmelser om social sikring	38
91/C 49/72	nr. 2080/90 af John Bird til Kommissionen Om: Ansættelseskontrakter	39
91/C 49/73	nr. 2100/90 af Henry McCubbin til Kommissionen Om: Nuklear oparbejdning	39
91/C 49/74	nr. 2105/90 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Atomkraftværket Zarnowiec ved Danzig	40
91/C 49/75	nr. 2135/90 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Indførselsrestriktioner for lægeudstyr	40
91/C 49/76	nr. 2141/90 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Asteroiden »1990 MU«	40
91/C 49/77	nr. 2144/90 af James Ford til Kommissionen Om: Forskning i og kontrol med anvendelse af kunstige sødemidler	41
91/C 49/78	nr. 2181/90 af Reimer Böge til Kommissionen Om: Miljøskader på grund af olieulykker	41

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 49/79	nr. 2188/90 af Mechthild von Alemann til Rådet Om: Virkninger af EF-kørekortet	41
91/C 49/80	nr. 2208/90 af Maartje van Putten til Kommissionen Om: Bistand til Indien	42
91/C 49/81	nr. 2264/90 af Hemmo Muntingh til Kommissionen Om: Task Force-rapport om miljøet og det indre marked	42
91/C 49/82	nr. 2303/90 af Virginio Bettini til Kommissionen Om: Kvaliteten af mineralvand	42
91/C 49/83	nr. 2381/90 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Erklæring om miljøet	43
91/C 49/84	nr. 2436/90 af Ernest Glinne til Rådet Om: Ratificering af konventionen om børns rettigheder	43
91/C 49/85	nr. 2482/90 af Jean-Marie Alexandre til Rådet Om: Program for oversøiske franske departementer som følge af disses afsides beliggenhed og økarakter (POSEIDOM)	44
91/C 49/86	nr. 2519/90 af Winfried Menrad til Kommissionen Om: Finansielle tilskud fra EF's strukturfonde til projekter i regeringsdistrikt Stuttgart i delstaten Baden-Württemberg	44
91/C 49/87	nr. 2544/90 af Thomas Megahy til Rådet Om: Beskyttelse af socialsikringsrettigheder	44
91/C 49/88	nr. 2545/90 af Thomas Megahy til Rådet Om: Beskyttelse af socialsikringsrettigheder	45
91/C 49/89	nr. 2546/90 af Thomas Megahy til Rådet Om: Ulandsfrivilliges socialsikringsrettigheder ved hjemkomsten fra arbejde i udlandet	45
91/C 49/90	nr. 2582/90 af Christopher Jackson til Rådet Om: Social beskyttelse af ulandsfrivillige	45
91/C 49/91	nr. 2585/90 af David Morris og Hugh McMahon til Rådet Om: Socialsikringsydelse til personer, som gør frivillig tjeneste i udlandet	45
91/C 49/92	nr. 2586/90 af David Morris og Hugh McMahon til Rådet Om: Socialsikringsydelse til personer, som gør frivillig tjeneste i udlandet	45
91/C 49/93	nr. 2587/90 af David Morris og Hugh McMahon til Rådet Om: Socialsikringsydelse til personer, som gør frivillig tjeneste i udlandet	46
91/C 49/94	nr. 2647/90 af Winifred Ewing til Rådet Om: Ulandsfrivillige	46
91/C 49/95	nr. 2648/90 af Winifred Ewing til Rådet Om: Sociale rettigheder for ulandsfrivillige	46
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2544/90, nr. 2545/90, nr. 2546/90, nr. 2582/90, nr. 2585/90, nr. 2586/90, nr. 2587/90, nr. 2647/90 og nr. 2648/90	46

(Fortsættes på omslagets tredje side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
91/C 49/96	nr. 2579/90 af Jean-Pierre Raffarin til Rådet Om: Direktiver vedrørende atypisk arbejde	46
91/C 49/97	nr. 2580/90 af Jean-Pierre Raffarin til Rådet Om: Miljøbeskyttelse ved hjælp af økonomiske og skattemæssige instrumenter	47
91/C 49/98	nr. 2599/90 af Joaquin Sisó Cruellas til Kommissionen Om: EF-støtte til ofre for terrorisme	47
91/C 49/99	nr. 2618/90 af Concepció Ferrer til Kommissionen Om: ERASMUS-programmet	48
91/C 49/100	nr. 2646/90 af Gérard Monnier-Besombes til Rådet Om: Forskelsbehandling af militærnægtere	48
91/C 49/101	nr. 2669/90 af Claudia Roth til Rådet Om: Racisme og fremmedhad i Fællesskabet	48
91/C 49/102	nr. 2719/90 af Bruno Megret og Jean-Marie le Chevallier til Rådet Om: Undersøgelsesudvalgets beretning om racisme og fremmedhad	49
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2669/90 og nr. 2719/90	49
91/C 49/103	nr. 2943/90 af Jean-Claude Pasty til Rådet Om: Støtte til udviklingen af ethanol-fremstillingen i EF i anledning af Golf-krisen	49

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 94/90

af Dimitrios Nianias (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. februar 1990)

(91/C 49/01)

Om: Farlige mikrobølgeovne

I Storbritannien er der offentliggjort en liste over 24 mikrobølgeovne, der i forbindelse med en test ikke har opfyldt de fastsatte sikkerhedskrav. De pågældende ovne opvarmer ikke fødevarerne ensartet, og der opstår »kolde områder«, hvor temperaturen ikke når op på de 70° C, der er nødvendige for at tilintetgøre farlige bakterier.

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at harmonisere kravene til mikroovnens funktion og sikkerhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(5. september 1990)

De apparater, det ærede medlem omtaler, henhører under anvendelsesområdet for Rådets direktiv af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet 73/23/EØF) (1).

I dette direktiv fastsættes de sikkerhedsmæssige mål, som skal opfyldes af de apparater, der markedsføres, og hvis overholdelse varetages af de enkelte medlemsstater på deres territorium med henblik på at beskytte personer, husdyr og genstande.

I mikrobølgeovnenes tilfælde kompletteres direktivet af den harmoniserede standard nr. HD 270 S1, som er udar-

bejdet af CENELEC (den europæiske komité for elektroteknisk standardisering), og baseret på den internationale publikation nr. 335-2-25 (1976) fra IEC (den internationale elektrotekniske kommission), hvori bl. a. er fastsat de højeste tilladte værdier for stråling. De produkter, der er i overensstemmelse med de harmoniserede standarder, som er i kraft nu, drager fordel af, at de stiltiende forudsættes at være i overensstemmelse med de ovennævnte obligatoriske sikkerhedsmæssige målsætninger.

En fyldestgørende beskyttelse af brugerne af mikrobølgeovne mod andre risici end de elektriske og dermed altså også mod den særlige risiko for »kolde områder« omkring de levnedsmidler, der opvarmes heri, som det ærede medlem anfører, er generelt set allerede forudset med EF's bestemmelser med hensyn til de juridiske principper og forpligtelser, der påhviler fabrikanterne heraf.

Derimod er der i forbindelse med standardiseringen endnu ikke i CENELEC's tekniske specifikationer for fabrikanter medtaget det sikkerhedsmæssige aspekt af de apparater, som der her er tale om, men en ajourføring af de ovennævnte harmoniserede standarder kunne meget vel blive nødvendig.

Selv om der indtil nu ikke har været en eneste medlemsstat, som har påberåbt sig den beskyttelsesklausul, der er medtaget i direktiv 73/23/EØF, vil Kommissionen med henblik herpå ufortøvet lade sig underrette herom for nøjagtigt at kunne bedømme nødvendigheden af at medtage de risici, det ærede medlem bringer på bane, i de fremtidige arbejdsopgaver med henblik på europæisk standardisering.

Der må her desuden erindres om, at et prioriteret forbrugerprogram, som er vedtaget i henhold til Rådets resolution af 4. november 1988 (2) og medtaget i Kommissionens arbejdsprogram for 1990, er under udarbejdelse i de kompetente tjenestegrene for forbrugerpolitik.

I dette program, som sigter mod at fastslå de områder, hvor en fællesskabsaktion eventuelt kan komme på tale som en nødvendighed set ud fra vigtigheden af de til-

grundlæggende problemer for forbrugerne, bl.a. hvad angår sikkerheden, understreges ligeledes betydningen af det problem, det ærede medlem har rejst, og dets prioriterede karakter.

(¹) EFT nr. L 77 af 26. 3. 1973.

(²) EFT nr. C 293 af 17. 11. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 537/90

af Yves Galland (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. marts 1990)

(91/C 49/02)

Om: Særafgift på brændstoffer

Den 1. juli 1990 indledes den første etape af liberaliseringen af landevejstransporten i EF. Disse foranstaltninger vil dog ikke få fuld virkning uden at skabe en skæv konkurrence over for visse medlemsstaters virksomheder, førend der gennemføres en EF-harmonisering af skatter og afgifter, de tekniske standarder og bestemmelserne på det sociale område. I Frankrig er særafgiften på brændstoffer, hovedsagelig den interne afgift på olieprodukter, en af de højeste i EF, medens moms på gas-oil kun godtgøres delvis i modsætning til de øvrige EF-lande. Hvad agter Kommissionen at gøre for at fjerne denne forskelsbehandling og tilskynde medlemslandene til at tilnærme deres bestemmelser til det gennemsnitsniveau, den har fastsat for særafgiften på brændstoffer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christiane Scrivener

(5. juni 1990)

Kommissionen har for nylig forelagt et forslag om indbyrdes tilnærmelse af punktafgifterne for mineralolier (¹).

I dette forslag er der fastsat minimumssatser eller »gaffler« (afgiftsintervaller) for hver af de store varekategorier. Formålet med dette forslag er at få medlemsstaterne til at tilpasse deres satser inden 1. januar 1993.

Denne tilpasning betragtes som et første skridt henimod fastsættelsen af fælles satser for de indirekte skatter. Disse såkaldte målsatser vil blive behandlet i et forslag fra Kommissionen i løbet af indeværende år, og de vil blive fastsat til et niveau, der er foreneligt med energi-, transport- og miljøpolitikken.

Ved fastsættelsen af den gaffel, der er foreslået for autodieselolie, har man især taget hensyn til de nuværende målsætningers eventuelle konsekvenser for vejtransportpolitikken. Dette afgiftsinterval er blevet fastsat til 195—205 ECU pr. 1 000 liter, hvilket er et vigtigt led i

harmoniseringen af de afgiftsmæssige konkurrencevilkår for vejtransporten i Fællesskabet.

Med hensyn til spørgsmålet om fradrag af moms på autodieselolie i Frankrig mener Kommissionen at vide, at den restriktion, som det ærede medlem refererer til, er ved at blive ophævet, og at de internationale transportører allerede har fuld fradragetsret.

(¹) Dok. KOM(89) 526.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 617/90

af Michèle Alliot-Marie (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. marts 1990)

(91/C 49/03)

Om: Den europæiske landbrugspolitik og regulering af markedet for svinekød

Faldet i priserne på svinekød er dramatisk. Gennemsnitsprisen er faldet fra 13 ffr. i august 1989 til 8,54 ffr. den 18. januar 1990. Det er i alvorlig grad gået ud over landbrugernes indkomst og undertiden deres arbejde i egentlig forstand. To EF-afgørelser har tydeligvis fremskyndet denne negative prisudvikling. Den første førte som følge af en nedsættelse af eksportrestitutterne til et for stort udbud (navnlig fra Danmark) på det europæiske marked, mens den anden forværrede denne situation, eftersom der i medfør heraf tildeltes Polen og Ungarn en årlig kvote på 18 000 tons til nedsatte afgifter.

En minimal regulering af markedet er uden tvivl ønskelig. Det er en økonomisk og politisk nødvendighed, at der ydes landene i Østeuropa økonomisk bistand, men denne hjælp må ikke skabe alvorlige forstyrrelser på markedet på bekostning af en kategori landbrugsproducenter og en gruppe borgere.

1. Hvornår og i hvilken udstrækning agter Kommissionen at genoprette de traditionelle eksportstrømme fra Danmark (til USA og Japan), så situationen på det europæiske marked for svinekød kan blive normaliseret?
2. Hvornår og i hvilken udstrækning agter Kommissionen at tillade eksport af supplerende landbrugskvoter til østlandene for at kompensere for den øgede import herfra?
3. Hvilke forholdsregler — bl.a. udbetaling af erstatning — agter Kommissionen at træffe for at afhjælpe de særdeles uheldige virkninger for svineproducenterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ray Mac Sharry

(4. maj 1990)

En stærk stigning i noteringerne medførte i august 1989 priser, der lå 40% over priserne i samme periode i 1988.

Denne stærke prisstigning skyldtes en vis mangel på svinekød på Fællesskabets marked, hvilket medførte, at Kommissionen nedsatte eksportrestitutionerne.

Formålet med denne foranstaltning var at føre en sammenhængende politik og ikke tilskynde til eksport af et produkt, som der var mangel af på det indre marked, og for hvilket priserne var i stærk stigning i Fællesskabet.

I svine sektoren er cykliske kriser hvert tredje eller fjerde år velkendte. Begyndelsen på disse kriser skyldes altid en forbedring af producenterenes fortjenstmargen, som tilskynder dem til at udvide deres bedrifter. Rentabiliteten i sommeren 1989 var så stor, at man måtte frygte en betydelig forøgelse af antallet af svin med en heraf følgende ny krise i denne sektor.

De gentagne nedsættelser af restriktionerne gjorde det muligt at sænke priserne på svin til et mere rimeligt niveau.

Det var først i midten af januar 1990, at et sæsonbetonet fald, der snarest skyldtes forøgelsen af slagtekroppenes vægt og dermed af produktionen, bragte markedets fremtidige stabilitet i fare.

På dette tidspunkt reagerede Kommissionen ved at hæve restitutionssatserne, hvilket muliggjorde en nu åbenlys stigning i noteringerne, som i Frankrig var på 12,0% eller 14,7 ECU/100 kg fra uge 4 i år og indtil den uge, der sluttede den 4. marts 1990. For den gennemsnitlige europæiske notering var stigningen i samme periode på 8,00 ECU/100 kg eller 6%.

I sammenhæng med den seneste udvikling i Østeuropa afspejler størrelsen af de kontingenter, for hvilke der for visse svinekødprodukter fra Østeuropa kan opkræves en reduceret importafgift, den eksisterende samhandel. De 18 300 tons, der indføres på årsbasis under denne særordning, udgør kun 0,1% af den årlige produktion af svinekød i Fællesskabet. Endvidere fastsættes gennemførelsesbestemmelserne således, at enhver forvridding på Fællesskabets marked undgås. Af denne grund fordeles kontingenterne over fire kvartaler, og gyldigheden af importlicenserne er begrænset til 90 dage.

Kommissionen er derfor af den opfattelse, at der ikke er fare for, at der vil opstå problemer på markedet for svinekød som følge af disse foranstaltninger.

Eksperternes prognoser på dette område, som er udarbejdet på grundlag af resultaterne af den seneste svinetælling den 1. december 1989, for hvilken de franske tal endnu ikke foreligger, giver anledning til at forvente stabile priser i 1990 på et niveau, der er tilfredsstillende for producenterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 623/90
af Filippos Pierros (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(20. marts 1990)
(91/C 49/04)

Om: Spredning af ballistiske missiler i det østlige Middelhav og Mellemøsten

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den forholder sig til spørgsmålet om spredning af ballistiske missiler i det østlige Middelhav og Mellemøsten og de farer, som denne udvikling indebærer for Fællesskabets sydlige medlemsstater?

Endvidere bedes Kommissionen oplyse, om den har til hensigt at træffe foranstaltninger med henblik på at forbyde salg af missilteknologi fra Fællesskabets medlemsstater til lande i Mellemøsten og det østlige Middelhav, og om den vil stille forslag til en fællesskabslovgivning desangående eller om en udvidelse og intensivering af ordningen om kontrol af missilteknologi (Missile Technology Control Regime), som fire af EF's medlemsstater (Forbundsrepublikken Tyskland, Det Forenede Kongerige, Frankrig og Italien) deltager i?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(21. november 1990)

Problemerne i forbindelse med spredning af ballistiske missiler og mulighederne for at løse dem undersøges inden for rammerne af Det Europæiske Politiske Samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 734/90
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(27. marts 1990)
(91/C 49/05)

Om: Pensionsrettigheder

I længere tid har der været problemer med indregning af de pensionsrettigheder, som EF-tjenestemænd har erhvervet ved arbejde i Belgien i perioden før deres ansættelse i EF, i pensionsordningen for EF-tjenestemænd, jf. artikel 11, stk. 2, i bilag 8 til vedtægten.

Nogle medlemsstater har allerede løst disse problemer.

Dette er endnu ikke sket for Belgiens vedkommende.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes det går med dette spørgsmål, og har den nogen konkret ide om, hvornår dette spørgsmål vil være fuldstændig løst?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(9. juli 1990)

På trods af to afgørelser fra Domstolen (sag 137/80 af 20. oktober 1981 ⁽¹⁾ og sag 383/85 af 3. oktober 1989), hvori det fastslås, at Belgien ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i bilag VIII i vedtægten for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber, er problemerne i forbindelse med overførsel af pensionsrettigheder fra de belgiske pensionsordninger til Fællesskabets pensionsordning endnu ikke blevet løst.

Belgiens manglende opfyldelse af sine forpligtelser på dette område blev for nylig bekræftet i en dom afsagt af underretten i Bruxelles.

Selv om de belgiske myndigheder er velvilligt indstillet, og Kommissionen har modtaget et udkast til lov med henblik på løsning af problemerne i forbindelse med overførsel af pensionsrettigheder, har Kommissionen alligevel bedt de kompetente myndigheder om at tage visse aspekter op til fornyet overvejelse, idet den finder dette nødvendigt.

Kommissionen håber således, at der inden længe vil kunne træffes endelig afgørelse om udkastet til lov, og at det belgiske lovgivningsarbejde så hurtigt som muligt resulterer i, at loven træder i kraft.

⁽¹⁾ Samling af Domstolens afgørelser 1981, s. 2393.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 901/90
af Petrus Cornelissen og Ria Oomen-Ruijten (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(9. april 1990)

(91/C 49/06)

Om: Petroleumsovnes sikkerhed

1. Har Kommissionen kendskab til debatten om sikkerheden (den manglende sikkerhed) i forbindelse med petroleumsovne — i særdeleshed ovne af japansk oprindelse — bl.a. fordi der i reglen mangler en hensigtsmæssig brugsanvisning på brugernes sprog?

2. Kan Kommissionen bekræfte, at ovne af typen »Zibro Kamin« er forbudt i nogle af EF's lande og ikke i andre?

3. Hvordan ser Kommissionen på disse ovnes sikkerhed, og finder Kommissionen anledning til yderligere undersøgelser?

4. Vil Kommissionen fremme en EF-politik for en eventuel godkendelse af disse ovne?

Se bl.a. artikeln i Test-Aankoop magazine nr. 282 fra oktober 1986 under overskriften: Petroleumsovne — ret effektive, men ikke uden risici.

**Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(6. september 1990)

Som supplement til sit svar af 5. juni 1990 ⁽¹⁾ er Kommissionen i stand til at meddele resultatet af sine undersøgelser.

1. Kommissionen er nu i besiddelse af flere oplysninger og data, hvoraf nogle i øvrigt har givet anledning til klager, vedrørende farerne ved petroleumsovne af alle mulige mærker og oprindelser, idet disse farer bl.a. skyldes mangelen på klare og nøjagtige brugsanvisninger.
2. Ja. Nogle medlemsstater har indført foranstaltninger med sikkerhedsforskrifter for disse apparaters tekniske karakteristika, og disse foranstaltninger drejer sig ikke blot om nye produkter, men ligeledes om produkter, som allerede findes på markedet, og som nu af fabrikanten skal ændres eller bringes i overensstemmelse hermed. Det ser ud til, at andre medlemsstater forbereder sig på at indføre lignende bestemmelser og/eller tekniske forskrifter.
3. Kommissionen skønner på grundlag af de data, den er i besiddelse af, at de pågældende apparater i princippet indebærer store risici såvel med hensyn til apparaternes indbyggede sikkerhed som på grund af manglende eller utilstrækkelige eller unøjagtige oplysninger vedrørende produktet og dets installation (brugsanvisning, advarsler, sikkerhedsforanstaltninger osv.).

Selv om det forholder sig således, anser Kommissionen det dog ikke for øjeblikket for nødvendigt med en supplerende undersøgelse af forholdene, men vil fortsat være interesseret i og lydhør over for yderligere oplysninger, som eventuelt måtte komme den i hænde.

4. Inden for rammerne af Kommissionens politik til sikring af sikkerheden ved forskellige produkter, navnlig forbrugerprodukter, synes følgende muligheder at måtte tages i betragtning:
 - a) Forslag til direktiv 89/C193/01 EØF om generel produktsikkerhed ⁽²⁾, som med ændringer omfatter det hurtige alarmeringssystem, der er fastsat ved afgørelse 89/45/EØF ⁽³⁾, og hvori der er fastsat mekanismer, som giver mulighed for i tilfælde af produkter, som indebærer alvorlig og umiddelbar fare, at træffe foranstaltninger fra medlemsstaternes side om forbud af midlertidig karakter.

Desuden er der planlagt en konsulterings- og rundspørgeprocedure for tilbunds at kunne undersøge nødvendigheden af at indføre passende

foranstaltninger, som er direkte anvendelige inden for hele Fællesskabet.

- b) Fastsættelse af passende foranstaltninger af forebyggende karakter.

En sådan løsning, som ville være at foretrække frem for løsningen under punkt a), er for øjeblikket under overvejelse. Denne løsnings hensigtsmæssighed understreges i øvrigt af det »program for prioriteringer vedrørende forbrugersikkerhed«, som er under udarbejdelse og forudset i Rådets resolution 88/C293/01 af 4. november 1988 (*) og medtaget i Kommissionens arbejdsprogram for 1990.

(¹) EFT nr. C 207 af 20. 8. 1990, s. 48.

(²) EFT nr. C 193 af 31. 7. 1989, s. 1.

(³) EFT nr. L 17 af 21. 1. 1989, s. 51.

(⁴) EFT nr. C 293 af 17. 11. 1988, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 967/90

af Concepció Ferrer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. april 1990)

(91/C 49/07)

Om: Portugisiske og spanske studerendes situation i Frankrig

Efter hvad jeg har kunnet erfare, skal unge fra Spanien og Portugal, som ønsker at studere i Frankrig, overholde en række formaliteter, som ikke kræves af studerende fra EF's øvrige medlemsstater. Der er konkret tale om, at de skal være i besiddelse af et visum, som de kun kan få udstedt, hvis de kan påvise, at de råder over en bankkonto i deres hjemland, at de besidder de nødvendige midler til livets ophold, og at de har gennemgået en lægeundersøgelse med tilfredsstillende resultat. Dersom de ikke kan få udstedt visum, er de udelukket fra at få et »opholdskort«.

Har Kommissionen kendskab til denne situation, som indebærer en indiskutabel forskelsbehandling af spanske og portugisiske statsborgere i forhold til statsborgere fra det øvrige EF?

Kan det under nogen omstændigheder accepteres, at en medlemsstat kræver, at borgere fra en anden medlemsstat skal have visum?

Hvad kan Kommissionen gøre for at afhjælpe denne situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(5. oktober 1990)

gang til erhvervsuddannelse i Fællesskabet. Lige adgang til erhvervsuddannelse forudsætter retten til at opholde sig på den medlemsstats område, hvor uddannelsen tilbydes. Denne opholdsret administreres imidlertid i dag efter bestemmelser i national lovgivning.

Rådet vedtog imidlertid i juni et direktiv om opholdsret for studerende (90/366/EØF) (¹). Efter Kommissionens opfattelse vil gennemførelsen af dette direktiv rydde de vanskeligheder af vejen, som de studerende i dag undertiden kommer ud for.

(¹) EFT nr. L 180 af 13. 7. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1019/90

af Rafael Calvo Ortega (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. maj 1990)

(91/C 49/08)

Om: Støtte til etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed

EF bør yde konkret støtte til borgere, der selv påtager sig en risiko og tager et erhvervmæssigt og fagligt ansvar. Dette er af mange grunde et positivt skridt. Forordningen om Den Europæiske Socialfond ((EØF) nr. 4255/88) (¹) fastsatte som en af de tilskudsberettigede foranstaltninger støtte til »etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed«, og retningslinjerne for mål nr. 4 omfattede også »støtte til etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed«.

Hvor store beløb er der anvendt i hele Fællesskabet i 1989 til dette formål?

Hvor stor en procentdel af ansøgningerne om tilskud er blevet imødekommet?

Hvad mener Kommissionen om disse erfaringer?

(¹) EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 21.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(6. juli 1990)

I henhold til punkt 2.3 og 2.3 (jobskabelsesforanstaltninger for personer under og over 25 år) i retningslinjerne for Den Europæiske Socialfond, som fastlagt i Kommissionens afgørelse af 29. april 1987 om retningslinjerne for forvaltningen af Den Europæiske Socialfond i regnskabsårene 1988—1990 (¹), blev der i 1989 ydet 313,5 mio. ECU i tilskud til jobskabelsesforanstaltninger.

Det fremgår af EF-Domstolens retspraksis, at Traktatens artikel 7 og 128 forbyder enhver forskelsbehandling mellem statsborgere fra medlemsstaterne med hensyn til ad-

I henhold til punkt 2.4 og 3.3 i retningslinjerne (erhvervsuddannelse gennem lokale beskæftigelsesinitiativer for personer over og under 25 år) blev der i 1989 ydet 34,7 mio. ECU i tilskud fra Socialfonden.

Det samlede beløb, der blev ansøgt om, androg 668,8 mio. ECU, hvoraf 52 % blev bevilget. Kommissionen har endnu ikke mulighed for at danne sig et klart billede af effekten af de bevilligede tilskud i 1989.

(¹) EFT nr. L 167 af 26. 6. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1025/90

af Jose Vázquez Fouz, María Izquierdo Rojo, Mateo Sierra Bardají, Carmen Diez de Rivera Icaza, Juan de la Cámara Martínez og Josep Pons Grau (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. maj 1990)

(91/C 49/09)

Om: Bevarelse af fiskeressourcerne og havmiljøet

Mener Kommissionen ikke, at enhver indsats med hensyn til bevarelse af fiskeressourcerne vil være nytteløs, hvis foranstaltningerne til beskyttelse af miljøet i Middelhavet ikke samtidig fremmes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(27. juni 1990)

Kommissionen finder, at forvaltningen af fiskeressourcerne i Middelhavet både kan og bør forbedres, dette uafhængigt af den styrkelse, der måtte ske af foranstaltningerne til beskyttelse af havmiljøet.

Kommissionen minder om, at Det Europæiske Fællesskab er kontraherende part i Barcelona-konventionen mod forurening af Middelhavet. I henhold hertil er der allerede blevet udformet en række henstillinger om foranstaltninger til begrænsning af den forurening, der skyldes visse stoffer i havmiljøet.

Også Fællesskabets programmer MEDSPA og ENVIREG forfølger tilsvarende målsætninger.

Endvidere er de af Fællesskabets medlemsstater, der har kyst til Middelhavet, forpligtet til at anvende direktiv 76/464/EØF om forurening, der forårsages af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (¹), direktiv 76/160/EØF om kvaliteten af badevand (²) og direktiv 79/923/EØF om kvalitetskrav til skaldyrvand (³).

I øvrigt tages der også i Rådets udkast til direktiv om beskyttelse af naturlige og delvis naturlige levesteder samt

af vilde dyr og planter (⁴) hensyn til beskyttelsen af havmiljøet.

I artikel 16 i dette forslag fastsættes det, at »medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ferskvandsfiskeri og beskyttelse af afgrøder med net ikke er til skade for bevarelsen af truede arter, som er fastlagt i overensstemmelse med bilag II, samt — så vidt muligt — andre arter af vilde dyr og planter«.

Disse foranstaltninger burde således tilsammen bidrage til at forbedre kvaliteten af vand, flora og dermed også fiskeriprodukterne fra Middelhavet.

(¹) EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

(²) EFT nr. L 31 af 5. 2. 1976, s. 1.

(³) EFT nr. L 281 af 10. 11. 1979, s. 47.

(⁴) Dok. KOM(88) 381 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1032/90

af José Vázquez Fouz, María Izquierdo Rojo, Mateo Sierra Bardají, Carmen Diez de Rivera Icaza, Juan de la Cámara Martínez og Josep Pons Grau (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. maj 1990)

(91/C 49/10)

Om: Fiskeredskaber og beskyttelse af havmiljøet

Anvendelsen i Middelhavet af det fiskeredskab, der er kendt under navnet »drivgarn«, er blevet kritiseret voldsomt og forkastet i vide kredse inden for fiskeri og havmiljøbeskyttelse. Dette ødelæggende redskab demonstrerer sin grusomme effektivitet i de store åbne verdenshave, men det er uden tvivl i Middelhavet, at skaderne er størst og mest opsigtsvækkende.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at udrydde dette redskab? Hvornår vil den i det mindste forbyde det i medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(22. juni 1990)

Kommissionen erkender de problemer, som anvendelsen af drivgarn kan medføre. Den tager hensyn hertil i sine overvejelser, og agter, som led i indførelsen af fællesskabsforanstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i Middelhavet, at forbyde anvendelsen heraf.

Som de ærede parlamentsmedlemmer ved, har Kommissionen allerede fået forelagt et forslag til Rådets forord-

ning om forbud mod anvendelse af hildingsgarn til tunfiskeri i Fællesskabets farvande.

Kommissionen har endnu ikke truffet nogen afgørelse i dette spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1033/90

af **Jesús Cabezón Alonso, María Izquierdo Rojo og Mateo Sierra Bardaji**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. maj 1990)

(91/C 49/11)

Om: Eventuelle fiskeriaftaler med tredjelande i Middelhavsområdet

Er der i en nær fremtid planlagt forhandlinger mellem Fællesskabet og tredjelande i Middelhavsområdet, som f.eks. Algeriet, Tunesien eller Libyen, om fiskeriaftaler i lighed med fiskeriaftalen med Marokko?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Manuel Marín**

(25. juni 1990)

Kommissionen forsøger at etablere forbindelser på fiskeriområdet med visse lande i Middelhavsområdet. Dette gælder først og fremmest de lande, der som Maghreb-landene har indgået en samarbejdsaftale med Fællesskabet, hvorved der lægges op til udvikling af et samarbejde i fiskerisektoren.

Sådanne fiskeriforbindelser kan ikke lade sig gøre, uden at der tages hensyn til beskyttelsen af fælles interesser. Det er derfor, at der på nuværende tidspunkt kun har kunnet indgås en fiskeriaftale med Marokko. Fællesskabet er altid rede til en dialog med sine middelhavspartnere, som vil kunne føre til indgåelse af nye aftaler i fiskerisektoren.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1058/90

af **Marijke van Hemeldonck (S)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. maj 1990)

(91/C 49/12)

Om: CEDEFOP's kompetence

Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (CEDEFOP) tildeltes for året 1989 en bevilling fra Det Europæiske Fællesskab på 8 371 000 ECU (for 1990 er dette beløb på 8 950 000 ECU).

I medfør af præamblet og artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 337/75⁽¹⁾ skal disse bevillinger anvendes til

fremme af den grundlæggende og efterfølgende erhvervsuddannelse inden for Fællesskabet.

Kan Kommissionen forklare, hvorfor CEDEFOP finansierer publikationer og aktiviteter, som vedrører Østeuropa, når der i EF findes en lang række problemområder, som endnu ikke er udforsket?

Agter Kommissionen at gøre CEDEFOP opmærksom på, hvad der er centrets virkelige opgave?

⁽¹⁾ EFT nr. L 39 af 13. 2. 1975, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Vasso Papandreou**

(24. oktober 1990)

Kommissionen henviser det ærede medlem til sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 1375/90 af Annemarie M. C. Goedemakers m.fl.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Se side 16 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1074/90

af **sir James Scott-Hopkins (ED)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. maj 1990)

(91/C 49/13)

Om: Japanske biler

Vil Kommissionen gøre status over drøftelserne om den japanske bilimports virkninger efter 1992? Hvilke indrømmelser forventer Kommissionen at få fra japanerne som modydelse for de indrømmelser, den selv er rede til at give?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Frans Andriessen**

(17. oktober 1990)

Kommissionen mener, at det er nødvendigt at fuldføre det indre marked for automobilsektoren i 1993, som det er tilfældet for andre sektorer. Internt set vil det i praksis betyde ophævelse af nationale kvantitative restriktioner. For at hindre forstyrrende virkninger for Fællesskabets automobilindustri som følge heraf, vil der blive behov for overgangsforanstaltninger fra japansk side.

Kommissionen fører efter officielle drøftelser med medlemsstaterne i Rådet uformelle kontakter på teknisk plan for at indkredse, hvilken form sådanne overgangsforanstaltninger skal tage.

Samtidig fortsætter Kommissionen sine bestræbelser for at opnå en bedre adgang til det japanske marked og en bedre handelsbalance som helhed betragtet for at bidrage til en harmonisk vækst i verdenshandelen på længere sigt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1095/90
af Raymonde Dury (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (10. maj 1990)
 (91/C 49/14)

Om: Bekæmpelse af skjoldlus

De grønne områder i byerne har to ubønhørlige fjender: mennesket, som sløjfer dem for at indrette parkeringspladser, og skjoldlusen, som formerer sig kraftigt i vore træer, hække og buskadser.

Kan Kommissionen oplyse

1. Hvordan situationen er i de forskellige EF-lande?
2. Hvilke foranstaltninger der til dato er truffet for at bekæmpe denne plage?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
 (14. september 1990)

De oplysninger, Kommissionen råder over, går ud på, at *Pulvinaria Vitis* er et almindeligt udbredt insekt, som angriber en lang række forskellige værtsplanter, heri indbefattet træer i byområder og frugttræer. Dette insekt kan meget let bekæmpes med gængse insektbekæmpelsesmidler, og i det omfang, Kommissionen har kunnet konstatere, udgør det snarere en mindre ulempe end et større problem i Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1138/90
af Mihail Papayannakis (GUE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (14. maj 1990)
 (91/C 49/15)

Om: Overtrædelse af direktiv 74/577/EØF om bedøvelse af dyr inden slagtning

I de seneste år i påskeugen har slagtning af får på utildækkede pladser i Athen og omegn i nærheden af centrale færdselsårer været det almindelige afskyelige syn.

Under henvisning til at

- slagtning og salg af får dagen før påske på utildækkede steder, »på stedet« og »i kundens nærværelse« er illegal, foregår uden dyrlægekontrol og indebærer fare for folkesundheden
- det er en overtrædelse af lov nr. 1197/81, som indeholder bestemmelser om, at pattedyr skal bedøves, før de tappes for blod
- det er en overtrædelse af lov nr. 829/78, som forbyder slagtning af dyr uden opsyn og uden hygiejnisk

kontrol, fordi det indebærer alvorlig risici for folkesundheden (f.eks. smitte af forbrugeren med sygdomme fra dyr, spredning af bædelormesporer til miljøet etc.)

- det er en overtrædelse af loven om slagterier, hvorefter slagtning af dyr er klart forbudt på alle andre steder end på kommunale og offentlige slagterier
- det er en overtrædelse af direktiv 74/577/EØF (1) om bedøvelse af dyr inden slagtning.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen da at træffe med henblik på

- i fremtiden at hindre den uacceptable blodsudgydelse, som foregår på offentlige steder og som er skadelig både for helbredet, for civilisationen samt for borgernes og især for børnenes psykiske holdning
- at lovgive om foranstaltninger vedrørende oprettelse af det nødvendige antal slagterier til dækning af alle landes behov
- at gennemføre en kampagne for at gøre offentligheden bevidst om dette emne og
- sørge for streng overholdelse af EF's direktiv?

(1) EFT nr. L 316 af 26. 1. 1974, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
 (17. september 1990)

Kommissionen har drøftet det problem, det ærede medlem nævner, med de relevante græske myndigheder. Rådets direktiv 74/577/EØF om bedøvelse af dyr inden slagtning (1) er blevet transformeret til græsk lov ved lov nr. 1197/81, som gør det strafbart at slagte dyr til konsum uden forudgående bedøvelse. Dertil kommer, at det græske præsidentielle dekret nr. 562/88 gør det pligtigt at slagte dyr, der er beregnet til salg til konsum, på slagterier eller andre steder under veterinærtjenesternes eller landbrugsministeriets kontrol.

De græske myndigheder har i den forløbne tid haft vanskeligheder ved at håndhæve disse bestemmelser over for traditionel praksis, men de mener, at de overtrædelser, der nu finder sted, er isolerede tilfælde, og at der træffes passende retlige skridt, når sådanne overtrædelser bringes til deres kundskab.

Adskillige græske kommuner har fået støtte med EF-midler i henhold til forordning (EØF) nr. 355/77 (2) til opførelse af moderne slagterier. Listen over de projekter, der i de sidste to år er finansieret ifølge denne forordning, findes i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i følgende numre:

- C 260 af 7. august 1988 for første halvår 1988
- C 59 af 8. marts 1989 for andet halvår 1988
- C 213 af 19. august 1989 for første halvår 1989
- C 57 af 8. marts 1990 for andet halvår 1989.

Eftersom den praksis, det ærede medlem henviser til, er en krænkelse af et civiliseret samfunds normer og borger-

nes følelser, skulle det ikke være nødvendigt for Kommissionen at iværksætte en offentlig informationskampagne herom.

Kommissionens veterinærinspektorat foretager regelmæssig kontrol på stedet på græske slagterier for at føre tilsyn med gennemførelsen af EF-reglerne for bedøvelse inden slagtning og for kødhygiejne. Overtrædelser af disse regler bliver forelagt de nationale myndigheder, som er ansvarlige for at sikre, at fællesskabsretten overholdes.

(¹) EFT nr. L 316 af 26. 11. 1974, s. 10.

(²) EFT nr. L 51 af 23. 2. 1977, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1212/90

af Francois-Xavier de Donnea (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. maj 1990)

(91/C 49/16)

Om: Banklovgivningen i De Forenede Stater

I en tale i marts 1990 i American Enterprise Institute i Washington redegjorde næstformand i Kommissionen, sir Leon Brittan, for sine bekymringer med hensyn til visse aspekter af den amerikanske banklovgivning(¹).

1. Har Kommissionen gennemført en vurdering af de skader, som disse amerikanske protektionistiske foranstaltninger påfører de europæiske banker?
2. Hvilke initiativer har Kommissionen taget eller agter den at tage for at ændre på denne situation?

(¹) For eksempel restriktioner som Glass Steagall, McFadden Act, Douglas Amendment, der vedrører Bank Holding Company Act.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af sir Leon Brittan

(17. juli 1990)

Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed på dens nyligt offentliggjorte rapport om »United States' trade barriers and unfair restrictive practices 1990«. I afsnittet om den finansielle sektor gøres der rede for nogle aspekter af den amerikanske lovgivning, der er til ulempe for ikke-amerikanske penge- og finansieringsinstitutter, og for en række restriktioner af aktivitetensudvidelser, der gælder for såvel EF- som amerikanske penge- og finansieringsinstitutter. Ingen af disse restriktioner er nødvendigvis protektionistiske i den forstand, at formålet med dem har været at favorisere amerikanske fremfor ikke-amerikanske penge- og finansieringsinstitutter.

Fællesskabets muligheder for at træffe modforholdsregler fra og med 1993 er hjemlet i artikel 9 i andet bankdirek-

tiv (89/646/EØF) (¹). Indtil da må Kommissionen hele tiden holde sig for øje, at handelshindringer på det finansielle område for øjeblikket drøftes under handelsforhandlingerne under Uruguay-runden. Kommissionen gør en aktiv indsats for, at forhandlingerne, der skal afsluttes i december 1990, får et gunstigt resultat.

(¹) EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1222/90

af Miguel Arias Cañete (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. maj 1990)

(91/C 49/17)

Om: Det flerårige udviklingsprogram for akvakultur (1987—1991), som Italien har forelagt

Kan Kommissionen på baggrund af sin beslutning 88/4/EØF af 11. december 1987 om det flerårige udviklingsprogram for akvakultur (1987—1991) (¹), som Italien har forelagt i medfør af forordning (EØF) nr. 4028/86 (²), oplyse:

Hvad er programmets konkrete målsætninger (i prioriteret rækkefølge), og hvilke midler skal der afsættes hertil?

(¹) EFT nr. L 4 af 7. 1. 1988, s. 21.

(²) EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Manuel Marín

(16. juli 1990)

Programmets globale mål er at fremme en væsentlig udvikling af akvakultur for alle de arter, som er egnet til opdræt og sikrer en rimelig avance, samtidig med at der tages hensyn til miljøet.

De vigtigste behov for den italienske akvakultur er opførelse af klækkerier og yngelanlæg og valorisering af kystmiljøet, bl.a. med hensyn til laguner.

Der er fastlagt fem udviklingsfelter: Sardegna, Veneto, Toscana, Lazio og Puglia.

Der forventes investeringer på omkring 132 mio. ECU til modernisering af eksisterende anlæg og opførelse af nye. Den forventede produktionsstigning takket være disse investeringer er på omkring 4 500 tons saltvandsfisk og 35 000 bløddyr.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1223/90
af Miguel Arias Cañete (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. maj 1990)
 (91/C 49/18)

Om: Det flerårige udviklingsprogram for akvakultur (1987—1991), som Det Forenede Kongerige har forelagt

Kan Kommissionen på baggrund af sin beslutning 88/5/EØF af 11. december 1987 om det flerårige udviklingsprogram for akvakultur (1987—1991) ⁽¹⁾, som Det Forenede Kongerige har forelagt i medfør af forordning (EØF) nr. 4028/86 ⁽²⁾, oplyse:

Hvad er programmets konkrete målsætninger (i prioriteret rækkefølge), og hvilke midler skal der afsættes hertil?

⁽¹⁾ EFT nr. L 4 af 7. 1. 1988, s. 22.
⁽²⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(16. juli 1990)

Programmets globale mål er at fremme udviklingen af akvakultur i dertil egnet vand for at øge produktionen af ædle fiskearter, krebsdyr og bløddyr, som der er god efterspørgsel efter på markedet.

Der er fastsat 26 specifikke behov og prioriteter for laks, ørred og andre migrerende saltvands- og ferskvandsarter, herunder ål, bløddyr og krebsdyr samt de beskyttede havzoner.

De forventede investeringer for Det Forenede Kongerige er på 30—40 mio. £/år for de teoretisk potentielle produktioner af

- 200 000 tons/år laks (60 000 tons i 1991)
- 18 000 tons/år ørred i 1991
- 14 000 tons/år muslinger i 1991
- 5 250 tons/år jakobsmuslinger
- og andre opdrætsarter af mindre betydning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1224/90
af Miguel Arias Cañete (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. maj 1990)
 (91/C 49/19)

Om: Det flerårige udviklingsprogram for akvakultur (1987—1991), som Irland har forelagt

Kan Kommissionen på baggrund af sin beslutning 88/6/EØF af 11. december 1987 om det flerårige udvik-

lingsprogram for akvakultur (1987—1991) ⁽¹⁾, som Irland har forelagt i medfør af forordning (EØF) nr. 4028/86 ⁽²⁾, oplyse:

Hvad er programmets konkrete målsætninger (i prioriteret rækkefølge), og hvilke midler skal der afsættes hertil?

⁽¹⁾ EFT nr. L 4 af 7. 1. 1988, s. 23.
⁽²⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(19. juli 1990)

I det irske flerårige udviklingsprogram forudses en hastig udvidelse af akvakultursektoren, navnlig produktionen af laks og østers. Ved periodens begyndelse (1986) omfattede den irske produktion 1 300 tons fisk i saltvand (93 % atlantisk laks), 470 tons ørred i ferskvand og 11 100 tons bløddyr (96 % muslinger). I programmet skønnes det, at produktionen vil blive øget med over 200 % til 15 500 tons laksefisk i saltvand, 1 500 tons ørred i ferskvand og 23 000 tons bløddyr. Det omfatter også ferskvandsklækkerier med en kapacitet på 6 mio. stk. laksfiskyngel og 400 tons andre arter, herunder pighvarre, ål, sandmusling og søøre.

Den samlede investering i akvakultur i perioden skønnes at være 61 mio. ECU, hvoraf det nationale tilskud er på 6,5—10 mio. ECU.

De irske myndigheder ser akvakultur som en vigtig udviklingssektor, fordi der er en stor mængde egnede steder, og fordi akvakultur giver beskæftigelsesmuligheder i fjerntliggende områder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1225/90
af Miguel Arias Cañete (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. maj 1990)
 (91/C 49/20)

Om: Det flerårige udviklingsprogram for akvakultur (1987—1991), som Danmark har forelagt

Kan Kommissionen på baggrund af sin beslutning 88/7/EØF af 11. december 1987 om det flerårige udviklingsprogram for akvakultur (1987—1991) ⁽¹⁾, som Danmark har forelagt i medfør af forordning (EØF) nr. 4028/86 ⁽²⁾, oplyse:

Hvad er programmets konkrete målsætninger (i prioriteret rækkefølge), og hvilke midler skal der afsættes hertil?

⁽¹⁾ EFT nr. L 4 af 7. 1. 1988, s. 24.
⁽²⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986, s. 7.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(19. juli 1990)

Ved denne periodes begyndelse var akvakultur i Danmark næsten udelukkende begrænset til ørred i ferskvand og brakvand.

Der er i målene for det flerårige udviklingsprogram ikke forudset nogen udvidelse af ferskvandsørredopdræt, skønt der forelås en investering på 7,5 mio. ECU til forbedring af kvaliteten af spildevand fra sådanne brug og dermed begrænsning af deres indvirkning på miljøet. De vigtigste planlagte udviklingsområder er opdræt af store regnbueørreder i brakvand og opdræt af ål i intensive recirkulationsanlæg. Der planlægges også en væsentlig forøgelse af produktionen af muslinger og østers samt en mindre industri for pighvarre og andre saltvandsfisk.

Den samlede investering i akvakultur i perioden skønnes at blive på 35 mio. ECU med et nationalt bidrag på ca. 10% af det samlede beløb.

Kommissionen tilsender direkte det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat en tabel over produktion og prognoser for dansk akvakultur.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1248/90

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. maj 1990)

(91/C 49/21)

Om: Harmonisering af massevaccinationer

Lovgivningen for tvungen massevaccination i Fællesskabets medlemsstater er meget uensartet, ligesom der findes forskelle med hensyn til udbredelsen af sådanne vaccinationer samt vaccinationer, der foretages ud over de af sundhedsmyndighederne tilrådede massevaccinationer. Da der desuden findes sundhedseksperter, der fraråder visse former for vaccination, vil det være i Fællesskabets interesse, at disse lovbestemmelser harmoniseres på EF-niveau.

Hvilke planer eller ideer har Kommissionen på dette område?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(28. juni 1990)

Kommissionen har ingen igangværende projekter vedrørende harmonisering af vaccinationskampagner i Det Europæiske Fællesskab.

Den har imidlertid en god kontakt til Verdenssundhedsorganisationen, som med jævne mellemrum offentliggør en oversigt over den eksisterende lovgivning i Europa på vaccinationsområder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1263/90

af Ernest Glinne (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. maj 1990)

(91/C 49/22)

Om: Leukæmi hos børn af arbejdstagere i atomkraft-industrien

Den 17. februar 1990 offentliggjorde British Medical Journal resultaterne af en undersøgelse af den forhøjede forekomst af leukæmi hos børn, som er født i nærheden af Sellafield-atomkraftværket i West Cumbria (Storbritannien).

Det fremgår af denne undersøgelse, at der er en klar sammenhæng mellem faderens beskæftigelse på atomkraftværket og tilstedeværelsen af leukæmi hos dennes børn (i sammenligning med arbejdstagere fra andre virksomheder). I artiklen nævnes en ensartet udsættelse af kroppen for bestråling, men også en koncentration af radioaktive elementer (intern bestråling) i køns- og urinorganerne. Resultatet heraf er tilstedeværelsen af større doser, som bestråler sædcellerne, og som følge heraf optræder der flere misdannelser. Set ud fra denne synsvinkel kan de dosimetre, som arbejdstagerne bærer på sig, muligvis undervurdere de faktiske forhold.

Også andre faktorer er mulige, som f. eks. forurening af hjemmet med radioaktive stoffer, der stammer fra beklædningsgenstande.

Har Kommissionen i kraft af sine beføjelser i henhold til Traktatens artikel 118A om sundhed, sikkerhed og hygiejne på arbejdspladsen til hensigt at skride ind for at sikre, at tilsvarende undersøgelser gennemføres i de øvrige medlemsstater, hvor der findes atomkraftværker med henblik på at få kendskab til den risiko, som arbejdstagerne i atomkraftindustrien rent faktisk udsættes for?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi**

(16. juli 1990)

Professor Gardner ⁽¹⁾ har iagttaget otte tilfælde af leukæmi hos børn af fædre, som havde været udsat for stråling i Sellafield-anlægget forud for barnets undfangelse. Denne iagttagelse var overraskende, eftersom en sådan effekt aldrig før havde været registreret hos mennesker og kun ét dyreforsøg havde vist en sådan mulighed for overførsel af en tumor via faderen; her var dog tale om doser, som var mere end en størrelsesorden højere, og om akut eksponering, til forskel fra arbejdstagernes kroniske eksponering; effekten blev endvidere kun iagttaget hos det voksne dyr, og der var tale om en helt anden type kræft.

Det skal også bemærkes, at der ikke er registreret nogen stigning i forekomsten af leukæmi hos børn af forældre, der var eksponeret for atombombeeksplosionerne i Hiroshima-Nagasaki. Det er derfor tilrådeligt at søge yderligere oplysninger fra mennesker, fra forsøgsdyr og fra molekylære undersøgelser. De igangværende undersøgelser i nærheden af to kernekraftanlæg i Det Forenede Kongerige skulle kunne give yderligere oplysninger i den nærmeste fremtid.

Som led i Fællesskabets program for Forskning og Undervisning på Strålingsbeskyttelsesområdet⁽²⁾ ydes der støtte til en række multinationale kontrakter om undersøgelse af spørgsmål med tilknytning til det nævnte problem. Kræft hos mennesker undersøges hos personer, der er blevet udsat for stråling af medicinske årsager, hos arbejdere i en række kernekraftværker samt i områder med høj baggrundsstråling. Der gennemføres eksperimentelle undersøgelser af overførsel af genskader fra mandlige sædceller og disses ekspresion hos afkommet. I molekylære og biofysiske undersøgelser behandles de mekanismer, hvorved strålingsinduceret kræft kan opstå.

Efter offentliggørelsen af professor Gardners rapport indkaldte Kommissionen en ekspertgruppe, som skulle undersøge rapporten og fremkomme med forslag om undersøgelser til videre belysning af problemet. Denne gruppe, bestående af epidemiologer og radiobiologer, under forsæde af sir Richard Doll, foreslog flere mulige indfaldsvinkler, hvis gennemførlighed nu undersøges, f.eks. epidemiologiske undersøgelser og eksperimentielle studier til udforskning af mulige virkningsmekanismer. Det skal understreges, at sådanne epidemiologiske undersøgelser skal planlægges omhyggeligt og kun kan gennemføres i medlemsstater, hvor der findes tilstrækkeligt nøjagtige kræftregistre, som kan udnyttes uden overtrædelse af de gældende databeskyttelseslove. Der er allerede indledt samarbejde med International Agency for Research on Cancer, for at disse undersøgelser kan gennemføres på de bedst mulige betingelser.

⁽¹⁾ Professor of Medical Statistics, MRC, Environmental Epidemiology Unit, University of Southampton.

⁽²⁾ EFT nr. L 200 af 13. 7. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1280/90

af François-Xavier de Donnea (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. maj 1990)

(91/C 49/23)

Om: Anvendelse af direktiv 77/62/EØF

Med artikel 9, stk. 1, i direktiv 77/62/EØF⁽¹⁾ om offentlige indkøb, som ændret ved direktiv 88/295/EØF⁽²⁾,

indførtes fra den 1. januar 1989 det princip, at de ordregivende myndigheder, der er anført på listen i bilag I til direktiv 80/767/EØF⁽³⁾, for hvert finansår skal offentliggøre en vejledende bekendtgørelse.

Kan Kommissionen oplyse følgende:

1. Antal vejledende bekendtgørelser offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* mellem 1. januar 1989 og 30. april 1990?
2. Fordelingen heraf på de enkelte medlemsstater?
3. Hvordan den indtil nu har kontrolleret forpligtelsen til at foretage denne offentliggørelse (antal søgsmål pr. medlemsstat)?
4. Årsagerne til, at den ikke har foreslået Rådet at udvide denne bestemmelse til de øvrige ordregivende myndigheder, efter høring af Europa-Parlamentet, inden den 1. marts 1990, hvilket den i henhold til direktivets artikel 9, stk. 1, andet afsnit, havde pligt til?
5. Dens nøjagtige forestillinger med hensyn til denne udvidelse?

⁽¹⁾ EFT nr. L 13 af 15. 1. 1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 127 af 20. 5. 1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 215 af 18. 8. 1980, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(31. oktober 1990)

1. & 2. I perioden fra 1. januar 1989 til 30. april 1990 blev der offentliggjort følgende vejledende bekendtgørelser om offentlige indkøb:

Belgien	7
Danmark	4
Forbundsrepublikken Tyskland	54
Grækenland	—
Spanien	—
Frankrig	91
Irland	0
Italien	2
Luxembourg	10
Nederlandene	0
Portugal	1
Det Forenede Kongerige	17
I alt, EF	187
Andre lande (EFTA)	21
I alt	208

Det ændrede direktiv om offentlige indkøb nr. 88/295/EØF træder først i kraft den 1. marts 1992 i Spanien, Grækenland og Portugal. De ordregivende myndigheder i disse lande er derfor ikke i øjeblikket forpligtede til at offentliggøre bekendtgørelser på forhånd.

3. Overholdelsen af dette krav i direktivet forudsætter for det første en korrekt gennemførelse og for det andet en korrekt anvendelse fra de ordregivende myndigheders side. En række medlemsstater har haft forsinkelse med gennemførelsen, og procedurerne er endnu ikke afsluttet i Nederlandene og Italien. Kommissionen har derfor indledt procedurerne i henhold til EØF-Traktatens artikel 169 mod begge disse lande.

Det ærede medlem vil være bekendt med, at de omtalte bekendtgørelser offentliggøres en gang om året. Under hensyntagen til ovennævnte vanskeligheder med gennemførelsen forventer Kommissionen, at der vil ske en stigning i antallet af offentliggjorte bekendtgørelser, og den fører kontrol hermed i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Alt tyder på, at dette er tilfældet.

Endvidere skal det erindres, at beløbsgrænserne for offentliggørelse af bekendtgørelserne er højere end dem, der gælder for indkaldelse af bud, og at en bekendtgørelse kan dække mange indkøb. Det kan derfor forventes, at antallet af offentliggjorte bekendtgørelser vil være meget lavere end antallet af offentliggjorte udbud.

I betragtning af de begrænsede midler, der er til rådighed, har Kommissionen derfor i starten koncentreret sine bestræbelser om problemerne i forbindelse med gennemførelsen og om problemerne i forbindelse med tildeling af kontrakter. Den agter dog at undersøge disse spørgsmål nærmere i årets løb. Kommissionen har ikke modtaget klager vedrørende disse bekendtgørelser.

4. & 5. I betragtning af ovennævnte vanskeligheder og den prioriterede betydning, den tillægger virkeliggørelsen af dens lovgivningsprogram for liberalisering af offentlige indkøb, har Kommissionen fundet det uhensigtsmæssigt at fremsætte et forslag på nuværende tidspunkt. Det er dog fortsat Kommissionens hensigt at fremsætte et sådant forslag, så snart den er i stand til at vurdere erfaringen med de eksisterende regler, og når gennemførelsen af lovgivningsprogrammet tillader det.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1285/90

af Winifred Ewing (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. maj 1990)

(91/C 49/24)

Om: Forbrugsafgifter for alkoholholdige drikkevarer

På grund af vanskelighederne i forbindelse med de aktuelle forsøg på at tilnærme forbrugsafgiftssatserne for al-

koholholdige drikke, vil Kommissionen da indføre et tottrinssystem for forbrugsafgifter for at forenkle situationen?

Tottrinssystemet beskrives som følger:

1. Alkohol i alle drikkevarer med et virkeligt alkoholindhold under 15 % vol. beskattes efter samme sats pr. alkoholindhold, betegnet den »lavere sats«.
2. Alkohol i alle drikkevarer med et alkoholindhold over 15 % vol. beskattes
 - i) af de første 15 % alkohol efter volumen til den »lavere sats«
 - ii) af alkohol over de første 15 % alkohol efter volumen til en anden »højere sats«.
3. Forskellen mellem den »højere« og den »lavere« sats udtrykt i ecu/hl ren alkohol bør ikke udvides af nogen efterfølgende fællesskabslovgivning.

Fordelen ved dette system er, at man derved undgår behovet for komplicerede definitioner af forskellige kategorier af drikkevarer.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christiane Scrivener

(1. oktober 1990)

Kommissionen undersøgte et »tottrinssystem« for punktafgifter af den type, som det ærede medlem beskriver, før den fremsatte sit oprindelige forslag til en indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne på alkoholholdige drikkevarer (*). Den konkluderede imidlertid, at denne fremgangsmåde for harmoniseringen ville hindre snarere end befordre en aftale.

En særlig ulempe ved et sådant system er, at det i særlig høj grad vil have en uheldig virkning på afgiftsprovenuet og markederne, medens det system, som Kommissionen har foreslået, netop er sammensat således, at denne virkning bliver så lille som mulig.

Med et tottrinssystem vil for eksempel en liter typisk vin blive pålagt en afgift, der er to til tre gange højere end afgiften på en liter typisk øl, hvilket vil indebære et betydeligt fald i provenuet fra øl — primært til skade for de nordlige medlemsstater — og en betydelig stigning i provenuet fra vin, som næsten udelukkende stammer fra medlemsstater, der i dag pålægger denne vare en lav eller slet ingen afgift. Disse problemer vil ikke opstå med det system, som Kommissionen har foreslået.

Tilsvarende, omend mindre slående problemer vil opstå, hvis totrinssystemet anvendes på andre alkoholholdige drikkevarer.

(¹) Dok. KOM(87) 328, ændret ved dok. KOM(89) 527.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1301/90
af Llewellyn Smith (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (28. maj 1990)
 (91/C 49/25)

Om: Euratom

1. Hvornår gennemførte Euratom sin første inspektion? Hvilket anlæg blev inspiceret?
2. Hvor mange inspektører er for øjeblikket ansat i Euratom og hvor meget personale i andre kategorier?
3. Hvor mange inspektørstillinger er for øjeblikket ledige?
4. Hvor mange manddages inspektion gennemførtes i hver medlemsstat i 1989?
5. Hvor mange fælles inspektioner gennemførte Euratom sammen med IAEA i 1989? Hvor mange anlæg indgik i disse inspektioner?
6. Træffer Euratom nogen aktive foranstaltninger (f.eks. brug af forsegling) til sikring af nukleart materiale i transit mellem medlemsstaterne?
7. Drøfter Kommissionen nye investeringsprojekter med de berørte virksomheder som fastsat i Euratom-Traktatens artikel 43? Har sådanne drøftelser nogen sinde medført ændringer i udformningen af et anlæg af hensyn til sikkerhedskrav? Hvor ofte har dette i bekræftende fald være tilfældet?
8. Hvor langt varsel får virksomhederne gennemsnitligt om en forestående inspektion?
9. I hvor mange tilfælde har virksomhederne afvist foranstaltninger med henblik på indeslutning og overvågning? Har Euratom retlig myndighed til at pålægge sådanne foranstaltninger?
10. Påtænker Euratom at omlægge den anlægsbaserede sikkerhedspolitik til en baseret på brændselscyklus? Deltager Euratom i benægtende fald i, eller har den deltaget i undersøgelser med henblik på at finde frem til alternative sikkerhedsmetoder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af António Cardoso e Cunha

(4. juli 1990)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til rapporten om Euratoms sikkerhedsoperationer (¹).

1. Fra 31. maj til 2. juni 1960 på CEN Mol, Belgien.
2. 168 inspektører pr. 1. juni 1990 og 57 medarbejdere i andre kategorier.
3. 32 inspektørstillinger, hovedsagelig på grund af manglende budgetdækning.
4. Euratom opgør normalt ikke manddage pr. medlemsstat, men pr. anlæg, som er underlagt sikkerhedsinspektioner. Imidlertid brugte Euratom i 1989 7 417 manddage fordelt på følgende måde:

Belgien	594
Danmark	21
Forbundsrepublikken Tyskland	2 237
Grækenland	6
Spanien	170
Frankrig	2 013
Irland	2
Italien	165
Luxembourg	0
Nederlandene	137
Portugal	7
Det Forenede Kongerige	1 967
KEF	98

5. Der blev gennemført 1 101 inspektioner i 1989 på 203 anlæg under tilstedeværelse af IAEA-inspektører.
6. Sådanne foranstaltninger anvendes ved transport af nukleart materiale i transit mellem anlæg, der er underlagt sikkerhedsinspektioner i EF, for at vedligeholde viden om sikkerhedsforhold.
7. Ja. Konstruktionsændringer i egentlig forstand er ikke forekommet, men der har været behov for at integrere sikkerhedsinstrumenter i anlægget/under anlæggets opførelse.
8. For at muliggøre overholdelse af Traktatens artikel 81 underrettes medlemsstaterne om tid og sted for inspektionerne mellem to timer og en uge i forvejen. Operatørselskaber underrettes, hvis bestemte instrumenter skal føres ind i beskyttede områder.
9. I henhold til artikel 7, litra d), i forordning nr. 3227/76 (²) fastsætter Kommissionen i »de særlige kontrolbestemmelser« de praktiske retningslinjer vedrørende de foranstaltninger, hvormed den anmeldelsespligtige skal opfylde de fastlagte kontrolkrav.

Disse retningslinjer omfatter bl.a.: d) foranstaltninger vedrørende indeslutning og overvågning i overensstemmelse med de retningslinjer, der er aftalt med anlæggets ledelse. Hvis et anlæg afviser, kan Kommissionen tage affære i medfør af Traktatens artikel 83.

10. I henhold til artikel 78 i Euratomtraktatens kapitel VII har Euratom at gøre med personer og/eller virksomheder, når det gennemfører sikkerhedskontrol. Følgelig bliver sikkerhedskontrollen anlægsorienteret, idet der dog naturligvis tages hensyn til sammenhængene og kontaktfladerne mellem de forskellige anlæg. Desuden er Euratom altid åben over for nye metoder, som giver mulighed for at forbedre sikkerhedskontrollens virkninger og effektivitet.

(¹) Dok. SEC(90) 452 endelig udg.

(²) EFT nr. L 363 af 31. 12. 1976, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1339/90

af Bartho Pronk (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. juni 1990)

(91/C 49/26)

Om: Længden af proceduren for udnævnelse af Det Økonomiske og Sociale Udvalgs medlemmer

Hvor lang tid tager den høring, som Kommissionen foretager i medfør af EØF-Traktatens Artikel 195, stk. 2?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(25. juli 1990)

Forudsat at Kommissionens interne procedureregler overholdes går der normalt fra en til to uger mellem det tidspunkt, hvor Rådet officielt indhenter udtalelse fra Kommissionen i henhold til EØF-Traktatens artikel 195, stk. 2, og det tidspunkt, hvor udtalelsen tilsendes Rådet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1344/90

af Yves Verwaerde og Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. juni 1990)

(91/C 49/27)

Om: Den fælles landbrugspolitik

I henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 797/85 (¹) kan der ydes støtte til landbrugere, som indfører eller

opretholder produktionsmetoder, der er forenelige med beskyttelse af miljøet, dyrelivet eller landskabet.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke lande der fortrinsvis nyder godt af denne bestemmelse, samt hvor store beløb der er ydet i støtte?

(¹) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(17. juli 1990)

Hidtil har fire medlemsstater udstedt bestemmelser med henblik på anvendelse af artikel 19 i forordning (EØF) nr. 797/85, som er blevet godkendt ved en kommissionsbeslutning: Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige. Andre bestemmelser, der er meddelt af Italien, Luxembourg og Frankrig, er ved at blive undersøgt af Kommissionens tjenestegrene.

Den årlige hektarpræmie, der udbetales til frivillige landbrugere i de områder, der er udpeget som miljømæssigt sårbare, afhænger af de indgåede forpligtelser. Beløbet ligger i almindelighed på 25 til 115 ECU i Danmark, 25 til 250 i Forbundsrepublikken Tyskland, 100 til 500 i Nederlandene og 4 til 300 i Det Forenede Kongerige.

EUGFL ydede i 1989 en godtgørelse på 3,4 mio. ECU til Forbundsrepublikken Tyskland og Det Forenede Kongerige, medens de danske og nederlandske bestemmelser var for nye til at kunne give anledning til godtgørelse. Dette beløb vil stige, efterhånden som foranstaltningen udvikles og anvendes i nye medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1363/90

af William Newton Dunn (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. juni 1990)

(91/C 49/28)

Om: Tilbageholdelse af EUGFL-midler

Vil Kommissionen være rede til at tilbageholde EUGFL-midler fra de medlemsstater, som beviseligt misbruger reglerne eller tillader, at de bliver misbrugt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**
(11. juli 1990)

Medlemsstaterne er i henhold til artikel 5 og 8 i forordning (EØF) nr. 729/70⁽¹⁾ finansielt ansvarlige, såfremt deres myndigheder anvender fællesskabsbestemmelserne på ukorrekt måde, ligesom de er ansvarlige for tab som følge af bedrageri, hvis dette er en følge af skødesløshed fra de nationale myndigheders side. Kommissionen anvender disse bestemmelser nøje i forbindelse med regnskabsafslutningen for EUGFL, Garantisektionen, og i givet fald i forbindelse med forskudsudbetalinger fra EUGFL.

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1375/90
af Annemarie Goedmakers, Wim van Velzen og Christine
Crawley (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(11. juni 1990)
(91/C 49/29)

Om: CEDEFOP

I CEDEFOP's arbejdsprogram for 1990 hedder det, at man på baggrund af udviklingen i medlemsstaterne og Kommissionen ser sig nødsaget til at prioritere en række projekter på en anden måde og ændre fordelingen af tilskuddene til projekterne. På grundlag heraf har centret besluttet at afslutte en række (del)projekter for visse målgrupper (kvinder, vandrende arbejdstagere, handicappede og dårligt stillede unge) inden årets udgang. Desuden vil centret intensivere sine aktiviteter til fordel for landene i Mellem- og Østeuropa.

1. Deler Kommissionen vores opfattelse, nemlig at den politik, der tager sigte på bestemte målgrupper, er en vigtig bestanddel af De Europæiske Fællesskabers socialpolitik og derfor også skal spille en rolle, når det gælder aktiviteter på erhvervsuddannelsesområdet?
2. Mener Kommissionen som vi, at aktionerne til fordel for Mellem- og Østeuropa må gennemføres inden for rammerne af Den Europæiske Erhvervsuddannelsesfond og ikke CEDEFOP?
3. Mener Kommissionen som vi, at det er uberettiget, hvis der foretages en anden prioritering i CEDEFOP, således at der lægges mindre vægt på aktiviteter til fordel for bestemte målgrupper og større vægt på aktiviteter til fordel for lande i Mellem- og Østeuropa?
4. Mener Kommissionen som vi, at et center for udvikling af erhvervsuddannelse nødvendigvis må føre en politik, som tager sigte på bestemte målgrupper, og at det endog ikke har nogen eksistensberettigelse, hvis det ikke fører en sådan politik?
5. Har Kommissionen til hensigt at gøre CEDEFOP opmærksom på, at aktiviteterne til fordel for bestemte målgrupper skal komme i første række og henstille til CEDEFOP at intensivere indsatsen på dette område?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**
(2. oktober 1990)

CEDEFOP's arbejdsprogram fastlægges hvert år af CEDEFOP's bestyrelse i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 337/75 af 10. februar 1975 om oprettelse af centret. Bestyrelsen fastlægger det årlige arbejdsprogram i samråd med Kommissionen. I programmet tages der hensyn til de behov, EF-institutionerne har prioriteret højt.

1. Ja. Kommissionen har da også iværksat en række programmer specielt for disse målgrupper, IRIS-programmet med sigte på at fremme ligebehandling, HELIOS-programmet til fordel for handicappede og PETRA-programmet med sigte på grundlæggende erhvervsuddannelse for unge. Gennem Den Europæiske Socialfond og dennes særprogrammer beskæftiger Kommissionen sig også med disse målgrupper og deres erhvervsuddannelsesproblemer.
2. Ja. Indtil Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut blev oprettet, var det vigtigt at udnytte CEDEFOP's viden og informationer om undervisnings- og uddannelsessystemerne i Mellem- og Østeuropa. Men i fremtiden er det Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstituts opgave at yde den nødvendige støtte på erhvervsuddannelsesområdet til landene i Mellem- og Østeuropa.
3. Det er ikke Kommissionens opfattelse, at der i CEDEFOP foregår et skred i indsatsen på erhvervsuddannelsesområdet for de nævnte målgrupper til fordel for landene i Mellem- og Østeuropa.
4. & 5. Kommissionen finder, at det påhviler CEDEFOP's bestyrelse, hvor også Kommissionen er repræsenteret, at foretage prioriteringerne i CEDEFOP's arbejdsprogram i lyset af udviklingen og behovene på erhvervsuddannelsesområdet og i erkendelse af CEDEFOP's begrænsede finansielle og menneskelige ressourcer. Især spørgsmålet om målgrupperne bør betragtes på baggrund af resultaterne af det hidtidige arbejde og under hensyntagen til Kommissionens arbejdsprogram, der prioriterer disse målgrupper højt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1392/90
af Marie Jepsen (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. juni 1990)
(91/C 49/30)

Om: Mulighed for dispensation fra bestemmelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3540/85, stk. 4, vedrørende bortkomst af ærtcertifikater under forsendelse

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3540/85 ⁽¹⁾, stk. 4, erstattes bortkomne certifikater for ærter, hestebønner og sødlupiner ikke, undtagen hvis bortkomsten er sket under en postforsendelse med anbefalet brev mellem det udstedende organ og første køber.

I en række konkrete tilfælde har det imidlertid vist sig, at den ovenfor foreskrevne praksis ikke lader sig overholde, da sælgeren af den givne afgrøde sjældent kender den egentlige køber (brugeren), men kun den juridiske første køber, normalt et handelshus, hvis væsentligste rolle i denne sammenhæng er at formidle salget af afgrøden videre til brugerne. Af samme grund tilsendes den egentlige køber (altså brugeren) normalt de fornødne certifikater pr. anbefalet brev af enten a) sælgeren eller b) den juridiske første køber (handelshuset). — Bortkommer certifikaterne imidlertid under forsendelse mellem sælger og førstekøber eller mellem førstekøber og egentlige køber, erstattes de ikke med helt uacceptable tab for sælgeren (producenten) til følge. — Vil Kommissionen på denne baggrund tage skridt til, at bortkomne certifikater under alle omstændigheder vil kunne erstattes, forudsat, at de er bortkommet under forsendelse med anbefalet brev?

⁽¹⁾ EFT nr. L 342 af 19. 12. 1985, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(20. juli 1990)

Spørgsmålet om hvorvidt EF-bestemmelserne for erstatning af minimumspriscertifikater kan ændres, har været taget op til overvejelse flere gange.

Ifølge de gældende regler udstedes certifikatet for køb til minimumspris først, når det bl.a. er konstateret, at de pågældende produkter er af fællesskabsoprindelse. Dette udgør et væsentligt bevisled i forbindelse med kontrollen med støtteberettigelse, da det derved kan undgås, at der uberettiget udbetales støtte for ærter eller bønner med oprindelse i tredjelande.

Et »bortkommet« certifikat, hvis destruktion ikke kan bevises, ville kunne anvendes som grundlag for en svigag-

tig støtteansøgning. Det er derfor ikke ønskeligt at give afkald på kravet om fremlæggelse af et originalcertifikat med henblik på at opnå støtte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1402/90
af Christine Oddy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. juni 1990)
(91/C 49/31)

Om: Samme pensionsalder

Hvilke planer har Kommissionen om at forelægge retsakter, der sikrer, at mænd og kvinder ikke forskelsbehandles med hensyn til pensionsalder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(10. juli 1990)

Der er udstedt to direktiver om ligebehandling af mænd og kvinder på socialsikringsområdet. Det første 79/6/EØF ⁽¹⁾ vedrører kun de lovbestemte sociale sikringsordninger og finder bl.a. ikke anvendelse på spørgsmålet om pensionsalder (artikel 7, stk. 1).

Det andet 86/378/EØF ⁽²⁾ vedrører de erhvervstilknyttede (supplerende) sociale sikringsordninger og finder heller ikke anvendelse på pensionsalder (artikel 9).

Det kan være nyttigt at skelne mellem tre begreber:

1. pensionsalder
2. aldersgrænse
3. den alder, hvor den juridiske beskyttelse mod afskedigelse fortabes eller indskrænkes.

Ved »pensionsalder« forstås den mindstealder, hvor der kan ansøges om pension. Ved »aldersgrænse« forstås den alder, hvor man er forpligtet til at forlade sin stilling.

Betydningen af denne skelnen understreges ved sag 151/84 Roberts ⁽³⁾, sag 152/84 Marshall ⁽⁴⁾ og sag 262/84 Beets-Propper ⁽⁵⁾, hvor Domstolen afsagde dom den 26. februar 1986. Heraf fremgår det, at det forhold, at fællesskabsbestemmelserne tillader, at mænd ikke har mulighed for at ansøge om pension ved samme alder som kvinder i visse medlemsstater, ikke betyder, at kvinderne i disse lande mister deres beskyttelse mod afskedigelse ved den (lavere) pensionsalder, der gælder for kvinder.

Den 23. oktober 1987 fremsatte Kommissionen et forslag til direktiv ⁽⁶⁾, der skal supplere gennemførelsen af prin-

cippet om ligebehandling af mænd og kvinder på socialsikringsområdet.

I dette direktivforslags artikel 9 foreslås der to forskellige løsninger med hensyn til spørgsmålet om pensionsalder, nemlig enten

- fleksibel pensionering eller
- samme alder.

Dette direktivforslag ligger stadig til behandling i Ministerrådet, der endnu ikke har kunnet nå til enighed.

Desuden har Domstolen i en nylig afsagt dom af 17. maj 1990 (sag 262/88 Barber) bekræftet, at ydelser efter en erhvervstilknyttet ordning er en del af lønnen i den i Traktatens artikel 119 omhandlede forstand, og at der derfor ikke må være forskel på mænd og kvinders pensionsalder, når der er tale om arbejdsmarkedspensioner.

Det skal understreges, at ovennævnte dom kun vedrører lønmodtagere, da Traktatens artikel 119 kun gælder for disse. Med hensyn til bestemmelserne i direktiv 86/378/EØF, der til en vis grad er kendt ugyldige ved Domstolens dom af 17. maj 1990 i Barber-sagen, er de relevante kontorer i Kommissionen gået i gang med at overveje, hvad der skal gøres.

(¹) EFT nr. L 6 af 10. 1. 1979, s. 24.

(²) EFT nr. L 225 af 12. 8. 1986, s. 40.

(³) Domssamling 1986, s. 703.

(⁴) Domssamling 1986, s. 723.

(⁵) Domssamling 1986, s. 773.

(⁶) Dok. KOM(87) 494 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1421/90

af Reimer Böge, Honor Funk, Reinhold Bocklet og Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. juni 1990)

(91/C 49/32)

Om: Regler for godtgørelse ved svinepest

I Belgien skal over 500 000 avls- og fedesvin samt grise nedslagtes og destrueres på grund af svinepestepidemien.

Samtidig har den belgiske regering krævet slagtning af alle svinebestande i en omkreds af 1 km omkring de angrebne bestande.

Hvilke konkrete foranstaltninger agter Kommissionen at træffe, hvis der i en medlemsstat skulle opstå mund- og klovesyge hos kvæg efter afskaffelsen af vaccination?

Hvorledes agter den at dæmme op for epidemien, og hvilke godtgørelsesordninger findes der navnlig for værdifulde avlsbestande?

Hvorledes vil Kommissionen opfylde disse nye krav i budgetmæssig henseende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ray Mac Sharry

(17. september 1990)

Kommissionen har til hensigt fuldt ud at spille sin rolle ved at hjælpe med bekæmpelsen af eventuelle fremtidige udbrud af mund- og klovesyge, således som den hidtil har gjort. Det vil ske i samarbejde med medlemsstaten, der har til opgave at gennemføre de egentlige bekæmpelsesforanstaltninger. Kommissionens mål vil fortsat være:

- a) at udrydde sygdommen så hurtigt som muligt
- b) at forhindre spredning til andre dele af Fællesskabet.

Kommissionen vil derfor handle ad to veje. For det første vil den yde al nødvendig faglig bistand, og for det andet vil den undersøge de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer for at sikre overholdelse af fællesskabsretten, og om nødvendigt tilråde yderligere foranstaltninger.

Der har siden 1987 været fællesskabsbestemmelser for bekæmpelse, som afspejlede forskellen mellem behovene i lande, der foretager vaccination, og lande, der ikke foretager vaccination. Disse forskelle vil naturligvis forsvinde, når ikke-vaccinationspolitikken bliver vedtaget i hele Fællesskabet, således at der kun bliver bestemmelser tilbage for en ikke-vaccinationssituation, som har vist sin gyldighed gennem årene i de lande, hvor der aldrig er blevet vaccineret. Disse bestemmelser skal anvendes af de pågældende medlemsstater.

Der vil som tidligere være finansiel støtte fra Fællesskabet til rådighed til omkostningerne ved slagtning og godtgørelse til de direkte berørte landbrugere. Eftersom støtten ydes på grundlag af en procentdel af medlemsstaternes omkostninger, vil det automatisk give mulighed for fuldstændig erstatning for værdifulde besætninger. Der kan i begyndelsen fås 60%, men dette tal kan forhøjes, hvis situationen berettiger det.

Denne aktion betragtes ikke som et nyt krav. Der har altid foreligget bestemmelser for disse foranstaltninger. Der vil imidlertid være yderligere støtte til rådighed for medlemsstaterne ved oprettelsen af en epidemiologisk enhed for Fællesskabet og via de budgetforslag, der nyligt er vedtaget af Rådet. Kommissionen vil også foretage en undersøgelse af veterinærtjenesterne i de enkelte medlemsstater og give al nødvendig bistand.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1427/90
af Henry McCubbin (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. juni 1990)
(91/C 49/33)

Om: Tekniske standarder for biografer

Agtter Kommissionen på baggrund af gennemførelsen af enhedsmarkedet i 1992 og den nødvendige harmonisering af standarder i forbindelse hermed at harmonisere standarderne for lyd- og billedkvaliteten i biograferne?

Jeg skal henlede Deres opmærksomhed på, at i Frankrig gælder de franske standarder NFS 27001 og NFS 27002.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(18. september 1990)

Som led i sin politik med henblik på teknisk harmonisering har Kommissionen allerede betroet en række forskellige standardiseringsopgaver til de europæiske standardiseringsorganer CEN/CENELEC/ETSI. Men disse opgaver betros kun under ganske bestemte forudsætninger.

De pågældende sektorer er i første række fastsat i retningslinjerne for »den nye fremgangsmåde«, som i vid udstrækning udspringer af Hvidbogen. Kravene om standardisering på dette område begrænser sig til aspekterne sikkerhed, offentlig sundhed, miljø og forbrugerbeskyttelse. Der regnes ligeledes med støtte til standardiseringen på en række andre områder som følge af den avancerede teknologi eller edb eller af offentligheden m.h.t. de offentlige aftaler.

Derudover er det de enkelte landes berørte standardiseringsinstanser eller de pågældende europæiske sammenslutninger, der evt. indgiver anmodninger herom; her intervenserer Kommissionen ikke. Således er det muligt, såfremt markedskræfterne berettiger dette, at der udarbejdes normer vedrørende lyd- og billedkvaliteten i biografer, som helt svarer til NFS 27001 og NFS 27002, på de ovennævnte kredsens initiativ.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1451/90
af Herman Verbeek (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. juni 1990)
(91/C 49/34)

Om: Bygningen af en polycarbonatfabrik i Delfzijl (Nederlandene)

Virksomheden Xantar har af myndighederne i provinsen Groningen og af Ministeriet for Trafik og Offentlige Ar-

bejder fået tilladelse til at bygge en polycarbonatfabrik på industriområdet i Delfzijl. Miljøbevægelserne har protesteret kraftigt mod denne fabrik, fordi der under produktionen af polycarbonat bl.a. frigøres det giftige stof dichlormetan, der ikke må udledes i EF (sortlistet).

1. Er Kommissionen enig i, at den årlige udledning af 200 kg af det muligvis kræftfremkaldende dichlormetan i Vadehavet, som forventes fra dette Xantar-anlæg, udgør en uacceptabel forurening af dette enestående naturområde?
2. Er Kommissionen rede til at pålægge den nederlandske regering, provinsen Groningen og kommunen Delfzijl at overholde direktiv 76/464/EØF ⁽¹⁾ om udledning af farlige stoffer såsom dichlormetan, når der gives bygge- og udledningstilladelse til denne polycarbonatfabrik?
3. Ser Kommissionen muligheder for i dette og tilsvarende tilfælde at imødegå »økologisk dumpning«, det vil sige at hindre, at virksomheder undviger til lande med mindre strenge miljøkrav, i dette tilfælde Belgien? Vil kommissionen i benægtende fald arbejde på at skabe sådanne juridiske muligheder?

⁽¹⁾ EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(5. september 1990)

Rådets direktiv 76/464/EØF om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, indeholder bl.a. bestemmelser om fjernelse eller reduktion af forurening med farlige stoffer i indlandske, kyst- og territorialfarvande.

I direktivets artikel 3 er det fastsat, at alle udledninger af stoffer, som tilhører de på liste I opførte stoffer, familier og grupper af stoffer (»de sortlistede«), kræver forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat. I denne tilladelse fastsættes emissionsnormer for disse udledninger.

I direktivets artikel 6 er det fastsat, at Rådet på forslag af Kommissionen vedtager de grænseværdier, som emissionsnormerne for de forskellige farlige stoffer på liste I ikke må overskride. For øjeblikket er der fastsat sådanne emissionsnormer for 17 forskellige stoffers vedkommende, og der forberedes p.t. et forslag om yderligere 16. For dichlormethans vedkommende er der imidlertid endnu hverken blevet fastsat eller fremsat forslag om nogen emissionsnormer. Dette indebærer, at dichlormethan må anses for at tilhøre liste II til direktiv 76/464/EØF, der i liste II er nærmere defineret som værende »stoffer, der indgår i de familier og grupper af stoffer, der er opført på

liste I, for hvilke de i artikel 6 i direktivet omhandlede grænseværdier ikke er fastlagt.

For stoffer på liste II, heri p.t. altså også indbefattet dichlormethan, er medlemsstaterne — herunder altså også de nederlandske myndigheder — blevet anmodet om at gennemføre artikel 7 i direktiv 76/464/EØF og at vedtage programmet for kontrol med forureningen og fastsættelse af kvalitetsmæssige målsætninger og tilstille Kommissionen begge dele. Al den stund Kommissionen endnu ikke har modtaget disse oplysninger fra de nederlandske myndigheder, har den besluttet at træffe juridiske foranstaltninger.

For så vidt angår »den økologiske dumpning«, erindres der her om, at EF-direktiverne — herunder Rådets direktiv 76/464/EØF — gælder i samme udstrækning i samtlige medlemsstater, og at overvågningen af, at medlemsstaterne behørigt varetager, at de nugældende direktiver overholdes, er én af Kommissionens allervigtigste arbejdsopgaver.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1465/90

af **Cristiana Muscardini (NI)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(13. juni 1990)

(91/C 49/35)

Om: Opdragelse af kronisk syge børn

Kommissionen bedes oplyse, om der findes eller om den i benægtende fald påtænker at foreslå et direktiv vedrørende kronisk syge børn og deres slægtninge med henblik på, at disse kan tilegne sig metoder til en mere hensigtsmæssig omgang med sygdommen under former, der svarer til deres muligheder og forudsætninger, således at de trods alt nødvendige forholdsregler mod selve sygdommen ikke udvikler sig til overbeskyttelse af de pågældende børn?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af **Vasso Papandreou**

(12. september 1990)

Der eksisterer ikke på det område, det ærede medlem omtaler, noget direktiv om undervisning af kronisk syge børn og deres familier. Kommissionen arbejder ikke i øjeblikket på nogen særaktion på området. Fællesskabets og medlemsstaternes aktiviteter omfatter i øjeblikket initiativer med sigte på at integrere handicappede børn i det almindelige undervisningssystem (konklusioner og resolutioner vedtaget af Rådet og undervisningsministrene forsamlet i Rådet den 14. maj 1987 og den 31. maj 1990, samt især Rådets afgørelse om iværksættelse af Fællesskabets andet handlingsprogram til fordel for handicappede (HELIOS) ⁽¹⁾).

På en europæisk konference i forbindelse med HELIOS-programmet, som Kommissionen i samarbejde med den

italienske regering afholder i Cagliari den 25. og 26. oktober 1990, vil pilotforsøgene vedrørende samarbejde mellem handicappede børns forældre og lærere være et af punkterne på dagsordenen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 104 af 23. 4. 1988, s. 38.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1524/90

af **Elio di Rupo (S)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(21. juni 1990)

(91/C 49/36)

Om: Forebyggelse af arbejdsulykker inden for landbruget

Det anslås, at der hvert år dør ca. 5 000 landmænd i EF som følge af ulykker. Hertil kommer 140 000 andre alvorlige ulykker og 2 mio. uheld, der fører til midlertidig arbejdsudygtighed.

1. Vil Kommissionen oplyse, hvorledes denne situation har udviklet sig i 1989?
2. Kan den redegøre for, hvad den agter at gøre i 1990 for at gennemføre en væsentlig og varig forbedring af sikkerheden for de personer, der arbejder inden for landbruget?
3. Hvilke finansielle og/eller afgiftsmæssige incitamenter eller midler råder den over med henblik på at opnå dette mål samt stimulere forebyggelsen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af **Vasso Papandreou**

(18. juli 1990)

Det er kun nogle af Fællesskabets lande, der råder over fyldestgørende statistiske oplysninger om ulykker inden for landbruget. På grundlag af disse oplysninger har man skønnet, at der i tidsrummet fra 1979 til 1986 er forekommet 3 000 til 5 000 ulykker med dødelig udgang i samtlige tolv medlemsstater. Kommissionen har opgivet de enkelte tal i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 558/89 af Thomas Maher ⁽¹⁾.

1. I nogle medlemsstater, hvorfra man råder over fornuftigt oplysningsmateriale, har udviklingen i antallet af ulykker med dødelig udgang vist en stigende tendens og en forøgelse af antallet af alvorlige ulykker. I visse andre medlemsstater er dette imidlertid ikke tilfældet.
2. Det er generelt vanskeligt for medlemsstaterne at forbedre sikkerheden, idet hovedparten af gældende bestemmelser udelukkende er rettet til arbejdsgivere og arbejdstagere inden for landbruget og ikke til de selvstændige landbrugere, som udgør næsten 80% af samtlige inden for landbrugserhvervet beskæftigede personer.

På fællesskabsplan findes der en række direktiver, der omfatter landbrugsområdet. Kommissionen er i øjeblikket i færd med at undersøge, hvorvidt andre foranstaltninger måtte være påkrævede på fællesskabsplan.

3. Kommissionen har allerede i medlemsstaterne gjort en indsats for at gøre det klart for landbruget, at ulykker i vid udstrækning kan forebygges, og for at uddanne i denne forebyggelse.

(¹) EFT nr. C 125 af 21. 5. 1990, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1545/90

af Juan Bandrés Molet (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. juni 1990)

(91/C 49/37)

Om: Industriens forurening af Ria de Pontevedra

Ria de Pontevedra i den autonome region Galicia i Spanien er udsat for en alvorlig økologisk forværring. Aktiviteterne inden for Lourizán-industrianlægget og især ENCE — fabrikation af kraftpapir — samt ELNOSA — produktion af klorgas og soda — forårsager omfattende forurening såvel af vandmiljøet (udledninger med højt indhold af kviksølv, bly og kadmium) som af atmosfæren (røg, ildelugtende udledninger), forstyrrer den miljømæssige balance med negative følger for faunaen og skaldyrfiskeriet, forringer endvidere livskvaliteten og udgør en trussel mod borgernes sundhed.

Har Kommissionen kendskab til, om udledningerne i vandmiljøet fra de forskellige virksomheder ved Ria de Pontevedra er i overensstemmelse med EF-reglerne, især Rådets direktiv 76/464/EØF om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (¹)?

Ved Kommissionen, hvilke stoffer der udledes i Ria de Pontevedra? Og i hvor store mængder?

(¹) EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Carlo Ripa di Meana

(12. november 1990)

Kommissionen ligger inde med meget få oplysninger vedrørende situationen m.h.t. Ria de Pontevedra og industri-virksomhederne i Lourizán-komplekset, som forringer miljøet heromkring.

Som led i gennemførelsen af Rådets direktiv 76/464/EØF om forurening, der er forårsaget af udledninger af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, herunder navnlig artikel 13, stk. 1, har Kommissionen rettet en generel henvendelse til Spanien med anmodning om nærmere op-

lysninger til Spanien. De svar, de spanske myndigheder er fremkommet med, forekommer ikke at være fyldestgørende.

Kun nogle få oplysninger om udledninger af kviksølv er blevet offentliggjort, og selv disse er ufuldstændige. ELNOSA-fabrikken er nævnt, men uden den mindste oplysning om, hvorvidt den har tilladelse til at foretage disse udledninger. De supplerende oplysninger, der er lovet fremsat i den forbindelse, er endnu ikke tilgængeligt for Kommissionen.

Hvad angår ENCE-fabrikken, er der overhovedet ikke givet oplysninger til Kommissionen.

I betragtning heraf vil Kommissionen på ny rette henvendelse til Spanien med anmodning til dette land om at indgive supplerende oplysninger herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1550/90

af Ernest Glinne (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. juni 1990)

(91/C 49/38)

Om: Støtte til European Institute i Washington

I juni 1988 indviede Kommissionens formand Delors European Institute i Washington, der er oprettet med bidrag fra private nordamerikanske og europæiske selskaber med det formål at informere offentligheden og de forskellige ikke-statslige beslutningstagere i USA om Fællesskabet, dets problemer og udvikling uden at vanskeliggøre arbejdet i Kommissionens delegation i den amerikanske hovedstad. Dette institut, hvis administration i princippet skal nyde godt af rådgivning og forskellig diplomatisk bistand, og som ledes af Jacqueline Grapin, der er journalist og forfatter (bl.a. »Pacific America, la dérive du continent américain, nouvelle donne internationale«, der udkom i 1988 hos Plon), skal nyde godt ikke blot af moralsk støtte, men også af finansiel støtte fra Europa, navnlig fra Kommissionen og regeringerne i EF-landene.

Vil Kommissionen meddele, hvilke beløb den har ydet instituttet, og hvilke beløb der er ydet af andre offentlige finansieringsinstitutter i Europa, og endvidere hvorledes situationen er for dette institut uden lukrativt formål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frans Andriessen

(18. oktober 1990)

Kommissionen har ydet finansielle bidrag på næsten 80 000 US \$ til Det Europæiske Institut siden dets opret-

telse. Heri er indbefattet tilskud til afholdelse af en række informationsmøder om europæisk integration, studielegater og tilskud til et seminar om »Vejen hen imod et økonomisk Europa«.

Instituttet har modtaget individuelle tilskud fra flere medlemsstater, men Kommissionen er ikke i besiddelse af nærmere oplysninger om disse bidrag. Det er instituttets politik at bevare en balance mellem offentlige og private midler og mellem europæisk og amerikansk deltagelse.

Hvad angår Det Europæiske Instituts nuværende situation, deltager tjenestemænd fra Kommissionen regelmæssigt i programmer, som instituttet organiserer. Instituttet tilvejebringer et uafhængigt, upolitisk forum i Washington og New York for dialog, forskning og udveksling af oplysninger om den økonomiske og politiske udvikling i Europa og om forbindelserne mellem EF og USA.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1562/90

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. juni 1990)

(91/C 49/39)

Om: Beskyttelse af uægte karetskildpadder (*Caretta caretta*)

Den græske regering udstedte den 10. marts 1988 en ministeriel afgørelse nr. 18670/777 af to års gyldighed om beskyttelsesforanstaltninger til fordel for havskildpadden *Caretta caretta*, der yngler i Laganas-Bugten på øen Zakynthos.

Under hensyntagen til Rådets afgørelse 82/72/EØF⁽¹⁾ (Bern-Konventionen), erklæringen fra Det Stående Udvalg under Bern-Konventionen af december 1986 vedrørende Zakynthos, Rådets forslag til direktiv om beskyttelse af vilde dyr og planter samt naturlige levesteder, Europa-Parlamentets beslutning (dok. A2-0152/88) om beskyttelse af havskildpadderne samt udløbet af den ovennævnte ministerielle afgørelse, hvilket medfører, at Laganas-bugten, som er havskildpadderens væsentligste levested, fordi de har deres vigtigste æglægningspladser her, ikke længere er fredet, bedes Kommissionen give følgende oplysninger:

1. Hvilke foranstaltninger har den hidtil truffet med henblik på en gennemførelse af EP's beslutning?
2. Hvor langt fremme er IMP-programmet om oprettelse af en nationalpark på Zakynthos, hvortil der er afsat et budget på ca. 300 mio. dr.?

3. Har Kommissionen til hensigt at anmode de lokale og nationale græske myndigheder om at forbyde foranstaltninger, der kan være til skade for havskildpadder, så længe der mangler en lovgivning på dette område?
4. Har Kommissionen til hensigt at lægge pres på den græske regering med henblik på at standse en udvikling, der kan være til skade for havskildpadder?

(¹) EFT nr. L 38 af 10. 2. 1982, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Carlo Ripa di Meana

(30. november 1990)

Kommissionen henviser det ærede medlem til sin besvarelse af skriftlig forespørgsel nr. 423/89 af Hemmo Muntingh⁽¹⁾.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen har fået fra de græske myndigheder, er der sket følgende:

- a) Der er blevet vedtaget en ny ministeriel forordning, hvorved den ministerielle forordning nr. 18 670/777 forlænges; denne vedrører beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med havskildkpaddearten *Caretta caretta* (uægte karette), hvis yngleområde er beliggende i Laganas-Bugten. Denne ministerielle forordning er nu ved at blive offentliggjort.
- b) Et dekret fra præsidenten (JO 347/D/5. 7. 90) er også blevet vedtaget, hvorefter hele stranden ved Laganas er udlagt som fredet område.
- c) For så vidt angår gennemførelsen af det integrerede middelhavsprogrammes bestemmelser, er miljøministeriets tjenestegrene for øjeblikket sammen med de lokale myndigheder i Zante i gang med at udarbejde matriklen med fastsættelse af den nøjagtige skillelinje mellem hav og land i regionerne Daphni og Skania, for at ministeriet kan opkøbe de nødvendige jordarealer.

Sideløbende hermed har man fra ministeriets side afgivet bestilling på en forundersøgelse vedrørende forvaltningen af Laganas-Bugten.

(¹) EFT nr. C 171 af 12. 7. 1990, s. 2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1574/90

af Brian Simpson (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. juni 1990)

(91/C 49/40)

Om: Distribution af øl

Hvilke fremskridt er der sket i forbindelse med Kommissionens undersøgelse af distribution af øl? Er kommissionsmedlemmet rede til at mødes med de britiske fagforbund for at drøfte situationen i Det Forenede Kongerige?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(24. september 1990)

Den 13. juni 1990 offentliggjorde Kommissionen resultatet af »EEC Beer Review« (undersøgelse af ølmarkedet i EF).

Undersøgelsens hovedkonklusioner var følgende:

- der kræves ingen generel ændring i EF-reglerne for eksklusive købsaftaler mellem bryggerier og deres videreforhandlere. Disse regler er beskrevet i en gruppefritagelsesforordning, der blev vedtaget af Kommissionen i 1983 (forordning (EØF) nr. 1984/83), som udløber i 1997
- Kommissionen vil vurdere, om det er nødvendigt med supplerende foranstaltninger med særligt henblik på markedet i Det Forenede Kongerige, når de nyligt indførte nationale foranstaltninger har haft tid til at virke; som forholdene er nu, viderefhandles 62 % af det samlede britiske ølsalg via eksklusive købsaftaler
- EF-reglerne for eksklusive købsaftaler bør ikke gælde for små bryggerier; sådanne aftaler bør henhøre under den nationale lovgivning
- de licensaftaler, der er indgået mellem de største bryggerier, vil blive underkastet en analyse af Kommissionen, så den kan afgøre, om de benyttes til at opdele markedet eller kontrollere importen.

I forbindelse med sin undersøgelse er Kommissionen altid rede til at modtage repræsentanter for de berørte parter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1582/90

af Madron Seligman (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. juni 1990)

(91/C 49/41)

Om: Dyrplageri på Teneriffa

Jeg har fået oplyst, at et medlem af De Kanariske Øers parlament tidligere har forsøgt at fremsætte et lovforslag om forbud mod hanekampe og dyrplageri generelt. Der var imidlertid stærk lokal modstand mod forslaget, og det pågældende parlamentsmedlem har siden nedlagt sit mandat.

Min oplysningskilde understreger nødvendigheden af, at der i Spanien vedtages en lovgivning, som forbyder dyrplageri, herunder hane- og hundekampe, og som sikrer en human behandling af dyr på de steder, hvor de opdrættes, og hos dyrhandlere.

Er Kommissionen parat til at tage skridt til at opfordre de spanske myndigheder til at gennemføre en yderst tiltrængt reform for så vidt angår behandlingen af dyr i Spanien og de spanske territorier?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(20. juli 1990)

Som anført i det fjerde handlingsprogram på miljøområdet er Kommissionen meget optaget af dyrenes velfærd i Det Europæiske Fællesskab og har derfor indført lovgivning på de områder, hvor den har beføjelserne hertil, navnlig vedrørende dyreforsøg og dyrenes vel i landbruget.

I betragtning af EØF-Traktatens artikel 130R mener den imidlertid også, at visse skikke, såsom hane- og hundekampe, bedst reguleres i den pågældende medlemsstat.

Under budgetpost 668 kan der ikke desto mindre gives midler til informations- og oplysningskampagner om dyrenes vel med henblik på at skabe større bevidsthed og forståelse omkring problemerne inden for Det Europæiske Fællesskab. Der blev gennemført et sådant projekt i Cataluña i 1988 og 1989 af »Federacion Española de Sociedades Protectoras de Animales y Plantas«, og det var derfor særdeles interessant, at den catalanske regering for nylig indførte en lovgivning om dyrebekyttelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1613/90

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. juli 1990)

(91/C 49/42)

Om: EF-foranstaltninger til fordel for mindretalssprog og -kulturer

Siden slutningen af første verdenskrig har Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater på deres område modtaget et stort antal indvandrere, der har forladt deres hjemland af såvel politiske som økonomiske årsager.

En stor del af disse indvandrere, der oprindeligt var fremmede i de lande, som i dag udgør Det Europæiske Fællesskab, er blevet rodfæstet i modtagerlandene og er blevet optaget fuldt ud i samfundet. De har imidlertid bevaret deres kultur, deres traditioner og deres sprog og har således beriget Det Europæiske Fællesskab med deres egenart.

Kan Kommissionen over artikel 636/B i budgettet medvirke til at hjælpe de foreninger, der for efterkommerne af disse indvandrere søger at redde brugen af deres modersmål gennem et hensigtsmæssigt undervisningssystem? Der kan i den forbindelse tænkes på efterkommere af indvandrere fra de gamle russiske, osmanniske og østrig-ungarske imperier og de senere indvandring fra Afrika og Asien.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(18. september 1990)

Formålet med budgetpost B-636, som blev oprettet af Europa-Parlamentet i 1982, er at beskytte og fremme de mindre udbredte sprog og kulturer i de forskellige egne af Det Europæiske Fællesskab. Der sigtes i denne forbindelse i højere grad på indfødte befolkningsgrupper i medlemsstaterne end på sproglige og kulturelle behov, der er opstået som følge af immigration.

Hvad sidstnævnte behov angår, skal der henvises til medlemsstaternes forpligtelse til at sikre undervisningen af vandrede arbejdstageres børn. Rådets direktiv 486/77/EØF⁽¹⁾ omhandler foranstaltninger, der skal træffes til fordel for børn af Fællesskabets vandrede arbejdstagere, og disse foranstaltninger er af medlemsstaterne blevet udvidet til at omfatte børn af alle vandrede arbejdstagere i Fællesskabet. I denne forbindelse skal det nævnes, at medlemsstaterne fremmer undervisningen i disse børns modersmål og kultur, og at Fællesskabet har støttet pilotprojekter på dette område.

(¹) EFT nr. L 199 af 6. 8. 1977, s. 32.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1661/90
af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(4. juli 1990)

(91/C 49/43)

Om: For store krav i aftalerne med NGO

På det nyligt afholdte møde i Udvalget om Udvikling og Samarbejde i Dublin fremsatte nogle NGO'er den kritik, at de af EF stillede krav i visse tilfælde var så store, at det var umuligt at nå til enighed, navnlig med hensyn til den tredje verdens fattigste områder, som ikke kan opfylde visse af betingelserne. I hvilken udstrækning finder Kommissionen denne kritik berettiget, og i hvilke tilfælde kan den afvises?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(10. oktober 1990)

Kommissionen antager, at der med forespørgselen hentydes til indlægget fra den ansvarlige for en større irsk NGO, som beklagede, at det som betingelse for samfinansiering af foranstaltninger, som gennemføres af udviklings-NGO på grundlag af budgetpost 9410 (tidligere artikel 941) bl.a. kræves, at den samfinansierede foranstaltning skal være levedygtig, dvs. at den skal udformes og gennemføres på en sådan måde, at den kan videreføres og om muligt videreudvikles af de begunstigede efter, at den europæiske NGO's finansielle og faglige bistand er ophørt. En sådan betingelse betyder, at NGO-foranstaltninger til fordel for de fattigste målgrupper umuliggøres.

Kommissionen skal minde om, at samfinansieringsmuligheden i henhold til konto 9410 blev indført for femten år siden for at hjælpe europæiske NGO til at iværksætte flere grundlæggende udviklingsforanstaltninger til fordel for de fattigste befolkningsgrupper i Den Tredje Verden. Med dette bistandsinstrument søger Fællesskabet sammen med NGO at nå ud til de samfundslag og -grupper, som oftest ikke drager tilstrækkelig stor fordel af det officielle mellemstatslige samarbejde. Der har siden begyndelsen været enighed mellem de europæiske udviklings-NGO og Fællesskabet om, at samfinansiering over konto 9410 skulle forbeholdes foranstaltninger, der sigtede på at hjælpe modtagerne til at varetage deres egen udvikling, dvs. på grundlag af varige projekter, som de modtagere kunne have fordel af og videreudvikle med egne midler uden løbende bistand udefra.

Dette princip udelukker aktioner af rent velgørende karakter, simpel overtagelse af de løbende omkostninger for f.eks. sociale institutioner, skoler og hospitaler eller omkostningerne ved hjemløse eller subsistensløse overlevelse. I visse tilfælde tilbyder Fællesskabet NGO til denne type foranstaltninger nødhjælp og fødevarerhjælp som supplement til NGO's appel deres medlemmers og offentlighedens solidaritet i form af indsamling af midler.

Kommissionen mener ikke, at midlerne på konto 9410 bør tjene til at finansiere sådanne foranstaltninger, fordi de bør bevares til at samfinansiere mindre udviklingsforanstaltninger for selvhjælp, som gennemføres af NGO. Programmet har siden begyndelsen givet meget positive resultater for modtagerne. Udvilings-NGO'erne i Fællesskabet har ingennem deres repræsentative institutioner givet udtryk for, at de fuldt ud deler dette synspunkt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1703/90
af Hugh McMahon (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. juli 1990)
(91/C 49/44)

Om: Gennemførelse af budgettet — kapitel 6, artikel 600

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor der pr. 31. marts 1990 i henhold til dokument SEC 90/596 — XIX/A/2 — ikke er sket nogen som helst udnyttelse af denne artikel, der indeholder såvel fremførsler fra 1989 som de bevillinger, Parlamentet vedtog i december 1989? Hvilken forklaring kan Kommissionen give budgetmyndigheden herpå, og hvad agter Kommissionen at foretage sig for at fremskynde gennemførelsen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber
(18. september 1990)

Kommissionen havde allerede pr. 31. marts 1990 truffet beslutning om en række forpligtelser vedrørende bl.a. fremførte bevillinger, der endnu ikke på nævnte dato var regnskabsmæssigt registreret.

1990 var det første år, hvor ESF forvaltedes efter de nye regler, der blev fastsat efter reformen. Derfor har det i forbindelse med forpligtelserne for ESF været nødvendigt på forhånd at vedtage fællesskabsstøtterammer og dertil hørende operationelle programmer. Der vil blive udarbejdet en rapport til Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af de afsatte bevillinger ved udløbet af året.

Det nye EDB-baserede regnskabssystem SINCOM har først muliggjort en registrering af forpligtelserne for ESF fra maj måned. De tekniske vanskeligheder i forbindelse med indkøringen er nu blevet løst.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1711/90
af Wilfried Telkämper (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. juli 1990)
(91/C 49/45)

Om: Kontrol med firmaet Stracel's udledninger i Rhinen

1. I det supplerende svar af 7. februar 1990 på min forespørgsel nr. 519/89 ⁽¹⁾ konstaterer Kommissionen, at firmaet Stracel's spildevand i Rhinen »unægteligt er af toksisk karakter«, og at »recipientøkosystemet bliver for-

styrret af spildevandet« (punkt 5), men at spørgsmålene omkring denne »forstyrrelse og konsekvenserne heraf på lang sigt stadig er uafklarede«. Hvilke »forstyrrelser« af dyre- og plantelivet i Rhinen på grund af firmaet Stracel's spildevandsudledning har man kendskab til? Mener Kommissionen på baggrund af disse »forstyrrelser«, at de i nævnte direktiv fastlagte grænseværdier er tilstrækkelige? Mener Kommissionen, at der i forbindelse med sådanne forstyrrelser af økosystemet først opstår behov for regler og indgreb, når spørgsmålet om disse forstyrrelsers irreversibilitet og langsigtede konsekvenser er afklaret?

2. Endvidere har Kommissionen erklæret, at der ikke efter dens mening er behov for indgreb, da firmaet Stracel flere gange om dagen analyserer sit spildevand. Gennemfører de ansvarlige franske myndigheder ikke selv målinger af spildevandet, eller kontrollerer de af firmaet udleverede resultater ikke? Er Kommissionen af den opfattelse, at en medlemsstat i tilstrækkelig grad efterkommer sine forpligtelser til renholdelse af vandområder i henhold til nævnte direktiv, når den overlader det til de pågældende »ophavsmænd« at overvåge udledningerne?

3. Rhinen anvendes også som drikkevandsreservoir. I hvor høj grad påvirkes Rhinens anvendelighed som overfladevand til fremstilling af drikkevand, jf. direktiv 75/440/EØF ⁽²⁾, af firmaet Stracel's udledninger? Hvilke yderligere rensningsmetoder vil eventuelt være påkrævet, for at Rhinen kan anvendes til fremstilling af drikkevand til trods for firmaet Stracel's udledninger af bl.a. chlorerede kulbrinter, dioxin-, fenol- og furanforbindelser?

⁽¹⁾ EFT nr. C 93 af 11. 4. 1990, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 34.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1712/90
af Wilfried Telkämper (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. juli 1990)
(91/C 49/46)

Om: Firmaet Stracel's forurening af Rhinen

I forbindelse med min forespørgsel nr. 519/89 ⁽¹⁾ og Kommissionens supplerende svar herpå af 7. februar 1990 bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

Ifølge direktiv 76/464/EØF ⁽²⁾ om udledning af farlige stoffer skal medlemsstaterne træffe egnede foranstaltninger for at eliminere eller formindske forurening af vandområder.

1. Har de kompetente myndigheder i Frankrig givet firmaet »Cellulose de Strasbourg« (Stracel) de(n) tilladelse(r), der kræves i henhold til direktivets artikel 3 og 7, til at udlede chlorerede kulbrinter i Rhinen? I bekræftende fald på hvilket retsgrundlag og på hvilke

- betingelser (f.eks. grænseværdier, jf. artikel 6, stk. 1, frister, jf. artikel 6, stk. 4, forbundet med artikel 3, stk. 3, og artikel 7, stk. 5)?
2. Har de kompetente franske myndigheder i henhold til direktivets artikel 7, stk. 1, fastlagt et program eller programmer til formindskelse af forureningen af vandområderne hhv. Rhinen? Er disse programmer og resultaterne af deres gennemførelse i bekræftende fald blevet meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 7, stk. 6?
 3. Er Kommissionen rede til eventuelt at gøre brug af sin ret, jf. artikel 13, til at indhente oplysninger og stille de indhentede oplysninger til Europa-Parlamentets rådighed?
 4. I det supplerende svar af 7. februar 1990 (punkt 4) konstaterede Kommissionen, at »identificeringen af de enkelte bestanddele for øjeblikket er ufuldstændig på grund af analysevanskeligheder«, hvorfor »den kun omfatter nogle få procent af de organiske chlorforbindelser, der er til stede i udledningerne«. Er det korrekt, at der altså ud over de for 1987 indberettede udledninger af firmaet Stracel udledes en masse prioriterede stoffer såsom f.eks. fenol-, dioxin- og furanforbindelser i Rhinen, men at der imidlertid ikke foreligger oplysninger herom på grund af »analysevanskeligheder«?

(¹) EFT nr. C 93 af 11. 4. 1990, s. 16.

(²) EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

Samlet svar afgivet på skriftlig forespørgsel nr. 1711/90 og nr. 1712/90 på Kommissionens vegne af Carlo Ripa di Meana

(18. oktober 1990)

For at kunne besvare det ærede medlems to forespørgsler fyldestgørende har Kommissionen pr. 7. august 1990 fremsendt en anmodning om nærmere oplysninger til de pågældende kompetente myndigheder via Frankrigs Faste Repræsentation.

Så snart Kommissionen er i besiddelse af de ønskede oplysninger, vil den fremsende et mere fuldstændigt svar til det ærede medlem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1716/90
af Dimitrios Nianias (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. juli 1990)
(91/C 49/47)

Om: Olie ved Kavos Malia

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen til hensigt at træffe i forbindelse med den kæmpestore 12 mil lange og

40 meter brede olieplø, som truer det nordøstlige Peloponnes' kyster med en økologisk katastrofe, for at der øjeblikkeligt kan ydes økonomisk bistand med henblik på at bekæmpe og begrænse oliepløen samt ydes de lokale myndigheder enhver nødvendig hjælp til etablering af flydebomme og rensning af farvandet ved hjælp af særlige rensningsfartøjer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Carlo Ripa di Meana

(12. november 1990)

Det olieudslip, det ærede medlem omtaler, hidrørte fra en driftsmæssig udledning, som er omfattet af Marpol-konventionen, og i forbindelse med denne form for forurening bør de berørte landes regeringer sikre, at bestemmelserne i ovennævnte konvention nøje overholdes. I overensstemmelse med de oplysninger, der er modtaget fra de græske myndigheder, der har til opgave at bekæmpe denne forurening, er rensningsarbejdet afsluttet, forureningskilden er identificeret som værende det norske tankskib »Happy Leader«, og skibets kaptajn er indbragt for retten med krav om betaling af en kaution på 1 mio. dr. Desuden er skibet blevet tilbageholdt, indtil dets ejer har deponeret 150 mio. dr. som garanti for afholdelsen af forureningsomkostningerne og alle andre evt. dermed forbundne krav.

Kommissionen har overvejet muligheden af at yde finansiel støtte inden for rammerne af ENVIREG-programmet, hvorigennem de pågældende regionale myndigheder kan få fat i det hensigtsmæssige udstyr til at reducere følgevirkningerne af den utilsigtede udledning af forurenende stoffer i havmiljøet til det mindst mulige.

Desuden kan EØF's særlige beredskabsstyrke (Task Force Services) yde enhver tænkelig bistand og koordinering med henblik på at bistå disse med at gennemføre forureningsbekæmpende foranstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1755/90
af Stephen Hughes (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(12. juli 1990)
(91/C 49/48)

Om: Långivning fra EIB og EKSF

Kan Kommissionen fremlægge tal for størrelsen af lån fra EIB og EKSF ydet til Englands nordlige region i hvert af de seneste fire år?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(28. september 1990)

EIB-lån

Den Europæiske Investeringsbanks långivning, inkl. tildelinger gennem globallån, til Englands nordlige regioner i årene 1986—89 fordeler sig således:

År	mio. ECU	mio. £
1986	340,13	215,92
1987	194,55	139,73
1988	293,19	193,30
1989	8,07	5,20
I alt	835,94	554,15
1990 (ultimo juni)	35,60	26,16

Medregnet i ovenstående er midler fra Det Nye Fællesskabsinstrument samt tildelinger gennem globallån, som tilsammen androg 0,41 mio. ECU i 1986 og 0,88 mio. ECU i 1990.

EKSF-lån

Følgende EKSF-lån blev i henhold til Traktatens artikel 56 ydet Englands nordlige regioner i 1986—89:

År	mio. ECU	mio. £
1986	3,12	2,10
1987	11,68	8,18
1988	41,13	27,28
1989	14,80	10,11
I alt	70,73	47,67

Det bør understreges, at eftersom udbetalingen af nogle sekundære lån først anmeldes til EKSF nogen tid efter, at udbetalingen har fundet sted, kan det vise sig nødvendigt at justere 1989-tallene i opadgående retning.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1768/90
af lord O'Hagan (ED)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. juli 1990)

(91/C 49/49)

Om: Sociale minimumsrettigheder

Socialpagten skulle føre til indførelse af sociale minimumsrettigheder i alle EF's medlemsstater.

I hvilket omfang opnås dette gennem det sociale handlingsprogram?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(17. september 1990)

Fællesskabspagten om Arbejdstagernes Grundlæggende Arbejdsmarkedsmæssige og Sociale Rettigheder er en højtidelig erklæring, som indeholder hovedprincipperne for en samlet række sociale rettigheder, der skal sikre den sociale dimension i forbindelse med styrkelsen af Det Indre Marked. Disse rettigheders sikring i praksis sorterer, alt efter det enkelte tilfælde, under medlemsstaterne eller disses selvstyrende regioner, arbejdsmarkedets parter og Fællesskabet. Kommissionen har udarbejdet sit handlingsprogram om iværksættelsen af Socialpagten under hensyntagen til dette subsidiaritetsprincip. Samtlige aspekter i pagten er dog ikke udtømmende dækket ind med de enkelte foranstaltninger i handlingsprogrammet; idet Kommissionen har valgt først at beskæftige sig med de mest påtrængende aspekter i Pagten. Således vedrører nogle af disse foranstaltninger beskæftigelsespolitik og arbejdsløshedsbekæmpelse.

Skal de sociale rettigheder i pagten sikres i praksis, kræves der udover de initiativer, der er foreslået i Kommissionens handlingsprogram, også initiativer fra medlemsstaternes og arbejdsmarkedsparternes side.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1770/90
af Dimitrios Nianias (RDE)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. juli 1990)

(91/C 49/50)

Om: Ulige behandling af De Europæiske Fællesskabers officielle sprog

Under de fleste møder i Rådet, Kommissionen og Det Sociale og Økonomiske Udvalg er der ikke tolkning til græsk (og ofte heller ikke til portugisisk og dansk), og resultatet er, at disse landes repræsentanter stilles dårligere i forhold til deres kolleger. Skal dette forhold tages som udtryk for et ønske fra Kommissionens side om at undgå at anvende visse af EF's officielle sprog? Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at rette op på denne uacceptable situation? Finder den det ikke hensigtsmæssigt straks at ansætte tolke, der kan oversætte til og fra alle EF's officielle sprog, og dermed sikre tolkning ved alle møder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**

(22. november 1990)

I forbindelse med Rådets samlinger og Det Økonomiske og Sociale Udvalgs plenarforsamlinger finder der tolkning sted til samtlige fællesskabsprog. Når den situation, der beskrives af det ærede medlem, kan forekomme på visse møder inden for de forskellige institutioner (50 møder pr. dag) skyldes det, at der er mangel på kvalificerede konferencetolke.

Selv om Kommissionen ikke skal overtage de nationale myndigheders ansvar i uddannelsesmæssig henseende, udfolder den til stadighed bestræbelser for at finde frem til, ansætte og uddanne tolke. Den Fælles Tjeneste for Tolkning og Konferencer uddanner selv fortløbende unge kandidater inden for jura, økonomi, naturvidenskab osv. til tolke.

Hvad angår tolkning til græsk henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på forespørgsel nr. H/689/90 ⁽¹⁾ og nr. 801/90 af Menelaos Hadjigeorgiou ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandling nr. 3-391 (juni 1990).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets forhandling nr. 3-392 (juli 1990).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1801/90

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. juli 1990)

(91/C 49/51)

Om: Regionaludviklingsprogrammer og rammen for fællesskabsstøtte til Grækenland

Kommissionen anmodes om at oplyse de nøjagtige datoer på hvilke:

1. Fristen den 31. marts 1989 for indgivelse af regionaludviklingsprojekter offentliggjordes i medlemsstaterne.
2. Grækenland forelagde sit regionaludviklingsprogram.
3. Grækenlands regionaludviklingsprogram offentliggjordes.
4. Der opnåedes enighed om rammen for fællesskabsstøtte til Grækenland.
5. Rammen for fællesskabsstøtte til Grækenland offentliggjordes a) på græsk og b) på de øvrige fællesskabsprog.

6. Kommissionens afgørelse om Grækenlands regionaludviklingsprojekt vedtoges.

7. Ovennævnte afgørelse offentliggjordes.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(25. oktober 1990)

1. I forordning (EØF) nr. 4253/88 er den 31. marts 1989 givet som frist for forelæggelse for Kommissionen af regionaludviklingsplaner for mål 1-regionerne.

2. Grækenland forelagde regionaludviklingsplanen — mål nr. 1 — den 31. marts 1989.

3. Kommissionen har ingen planer om at offentliggøre denne plan.

4. Fællesskabsstøtterammen for Grækenland blev godkendt af Kommissionen den 30. marts 1990.

5. Kommissionens beslutning om godkendelse af fællesskabsstøtterammen for Grækenland blev offentliggjort på alle sprog i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 106 af 26. april 1990.

Derimod fandt offentliggørelsen af ordlyden af fællesskabsstøtterammen for Grækenland sted midt i august 1990 på græsk, fransk og engelsk.

6. & 7. Forordningerne vedrørende strukturfondene indeholder ikke bestemmelser om godkendelse af regionaludviklingsplaner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1803/90

af Pierre Lataillade (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. juli 1990)

(91/C 49/52)

Om: Jagt på skovduer

Kommissionen er sikkert ikke uvidende om, at der i Frankrig er vanskeligheder i forbindelse med forbuddet mod jagt på skovduer i maj i Gironde.

Ville den eventuelt se velvilligt på, at den franske regering anvendte undtagelsesbestemmelser i henhold til artikel 9 i direktiv 79/409/EØF, hvilket ville gøre det muligt for de

pågældende jægere (et par tusind) at fortsætte en jagt, der generelt anses for at være traditionel?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2042/90
af Michèle Alliot-Marie (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. september 1990)
(91/C 49/53)

Om: Traditionelle jagtformer

Anvendelsen og fortolkningen af europæiske tekster om jagt gør det ikke altid muligt at bevare den nødvendige balance mellem en tradition og respekten for miljøet og dyrearter.

Kan Kommissionen nærmere præcisere begrebet »traditionelle jagtformer«?

Samlet svar afgivet på skriftlig forespørgsel nr. 1803/90 og nr. 2042/90 på Kommissionens vegne af Carlo Ripa di Meana
(15. november 1990)

Begrebet »traditionel jagt« er et begreb, som ikke forekommer i Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle.

Det er op til de enkelte medlemsstater at træffe alle forholdsregler med henblik på at sikre, at der ikke drives jagt på de arter, der er omfattet af jagtlovgivningens bestemmelser, under disses træk på tilbagevejen til deres redegbygningssted (artikel 7, stk. 4, i Rådets direktiv 79/409/EØF).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1808/90
af Kenneth Collins (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. juli 1990)
(91/C 49/54)

Om: Ekspertgruppe om økologisk mærkning

I besvarelsen af spørgsmål H-129/90 af Cushnahan ⁽¹⁾ om økologisk mærkning meddelte Kommissionen, at »indledende drøftelser i en ekspertgruppe er i gang«.

Kan Kommissionen oplyse navnene på de eksperter, der har siddet i denne arbejdsgruppe, og oplyse, på hvilket grundlag de deltager, dvs. om de deltager i kraft af personlige egenskaber eller som repræsentanter for medlemsstaterne, mv.?

⁽¹⁾ Fuldstændigt forhandlingsreferat af 16. 5. 1990.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Carlo Ripa di Meana
(4. oktober 1990)

Kommissionen drøfter de nærmere fremgangsmåder for gennemførelsen af den økologiske mærkning i arbejdsgruppen vedrørende økoprodukter. Medlemmerne af denne gruppe er eksperter fra de enkelte lande udpeget af de respektive EF-medlemsstater.

Gruppen har holdt møde tre gange, nemlig hhv. 26. marts 1990, 12. og 13. juni 1990 samt 20. juni 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1812/90
af Filippos Pierros (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(20. juli 1990)
(91/C 49/55)

Om: Undersøgelse af indvandringsmønstre

Arbejdstagernes frie bevægelighed i EF-landene forudsætter en grundig undersøgelse af indvandringsmønstrene både for borgere i Fællesskabet og for borgere i tredjelande. En sådan undersøgelse ville være af afgørende betydning for skabelsen af det indre marked.

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at oprette et »Europæisk Observationsorgan for Indvandringsmønstre« i Europa?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1853/90
af Niall Andrews (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(20. juli 1990)
(91/C 49/56)

Om: Et europæisk center for iagttagelse af personers og arbejdstageres bevægelser inden for Fællesskabet

Gennemførelsen af det indre marked vil øge personers og arbejdstageres mobilitet inden for Fællesskabet.

Det er nødvendigt at følge og studere disse bevægelser for at kunne vurdere deres økonomiske, sociale og regionale konsekvenser og koordinere EF-aktioner.

Det er nødvendigt at konstatere og følge alle mulige kilder til oplysninger med henblik på at kunne støtte denne proces (f.eks. nationale og lokale myndigheder, industrien, fagforeninger, sociale sikringsorganisationer osv.).

Hvilke skridt er Kommissionen rede til at tage med henblik på at oprette et europæisk center for iagttagelse af personers og arbejdstageres bevægelser inden for Fællesskabet?

Samlet svar afgivet på skriftlig forespørgsel nr. 1812/90 og nr. 1853/90 på Kommissionens vegne af Vasso Papandreou
(21. november 1990)

De tilgængelige informationskilder angående indvandring er ifølge Kommissionen fuldt ud tilstrækkelige til at kunne følge udviklingen.

Kommissionen råder bl.a. over de statistiske oplysninger, der indsamles i henhold til forordning (EØF) nr. 311/76⁽¹⁾. På grund af den forskelligartethed, der præger de enkelte medlemsstaters statistiske kilder, og deres manglende pålidelighed har Eurostat iværksat en undersøgelse, som skulle gøre det muligt at fremsætte nogle forslag til en forbedring af indsamlingen af oplysninger og sammenligneligheden mellem disse.

Desuden får Kommissionen på systematisk vis oplysninger fra sine egne udvalg og ekspertgrupper, som behandler spørgsmål vedrørende indvandrere og deres familie, og gennem de ordninger, som en række tværnationale organisationer har etableret med henblik på indsamling af informationer om indvandrere.

I den beretning om »Beskæftigelsen i Europa«, som Kommissionen udsender hvert år, findes der også nogle kapitler om arbejdsstyrkens mobilitet inden for Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1813/90
af Filippos Pierros (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(13. juli 1990)
(91/C 49/57)

Om: Fremme af forbrugerorganisationer i Sydeuropa

Som bekendt har Kommissionen som led i EF's forbrugerpolitik forelagt et treårigt handlingsprogram (1990—1992). Blandt de konkrete foranstaltninger, som Kommissionen vil fremme, figurerer ligeledes bidrag til fremme af forbrugerorganisationer i Sydeuropa.

Kommissionen bedes oplyse, hvilke konkrete foranstaltninger den agter at træffe med henblik på at gennemføre dette mål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert
(30. november 1990)

Kommissionen har til hensigt at støtte oprettelsen af forbrugerorganisationer i Sydeuropa og Irland ved inden for rammerne af de budgetmæssige bevillinger, der står til rådighed hertil, at give disse midler til at fremskynde deres udvikling.

Desuden vil Kommissionen ansøge de sammenslutninger, der er mest udviklede, til at lade de nydannede forbrugersammenslutninger i de pågældende medlemsstater drage nytte af deres praktiske erfaringer og deres tekniske og finansielle midler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1835/90
af Mihail Papayannakis (GUE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(20. juli 1990)
(91/C 49/58)

Om: Bevarelse af Krafside-floden

Med dette spørgsmål ønsker jeg på ny at tage spørgsmålet om overdækningen af Krafside-floden op (spørgsmål nr. 1162/89⁽¹⁾), idet arbejdet med indelukningen af floden nu er påbegyndt på trods af græske protester og kommissionsmedlem Ripa di Meana's erklæringer om, at de oplysninger, som de græske myndigheder har fremsendt til Kommissionen, ikke fandtes tilfredsstillende, og at arbejdet derfor endnu ikke kunne påbegyndes. Der har været sammenstød mellem indbyggere og politiet, da førstnævnte modsatte sig fældning af træer langs flodbredden og i flodlejet, der fungerer som en naturlig iltfornyelseskanal.

Kommissionen spørges, siden den selv i sit svar erklærede, at den fortsat vil følge spørgsmålet op:

1. Hvorledes følger Kommissionen sagen op, når de »græske myndigheder« har sat arbejdet i gang uanset et andragende med klager fra borgere i Volos til Europa-Parlamentet og henvendelser fra samme til Kommissionen samt på trods af kommissionsmedlemmets svar på mit tidligere spørgsmål?
2. Er der anvendt fællesskabsmidler til finansiering af dette arbejde? Hvis dette er tilfældet, hvilken tjenestegren har så godkendt dette, og hvor stort er beløbet?

3. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen nu træffe i betragtning af, at rammelov 1650/86 om beskyttelsen af miljøet og direktiv 85/337/EØF ^(?) overtrædes?

Hvis der ikke kan gives tilfredsstillende svar på ovenstående, er der tydeligvis tale om forsømmelighed fra Fællesskabets kompetente tjenestegrenes side. I dette tilfælde bedes det oplyst, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet for at føre tilsyn med de ansvarlige, således at sådanne uheldige situationer kan undgås i fremtiden.

(¹) EFT nr. C 139 af 7. 6. 1990, s. 30.

(²) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(12. november 1990)

Kommissionen har ved gentagne lejligheder rettet forespørgsel til de græske myndigheder vedrørende projektet om anlæggelse af denne vej ved Kravsindonas.

Ifølge de oplysninger, myndighederne har givet, drejer det sig her om en vej i et byområde, hvis formål er at skabe bedre trafikale forhold i og omkring byen Volos. Dog er der allerede blevet foretaget en undersøgelse af dette projekts følgevirkninger, i forbindelse med hvilken den berørte befolkning har fået lejlighed til at give sin mening til kende, hvilket er blevet taget til efterretning af det græske miljøministerium.

Kommissionen skønner ifølge de oplysninger, den råder over, at der her ikke er tale om nogen overtrædelse af EF-retten, og den vil snarest muligt træffe beslutning om, hvad der videre skal ske i denne sag.

Såfremt det ærede medlem måtte være i besiddelse af yderligere enkeltheder, hvorved det kunne godtgøres, at fællesskabsdirektiverne ikke skulle være blevet behørigt overholdt, bedes han venligst meddele Kommissionen det.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1845/90
af Virgílio Pereira (LDR)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. juli 1990)

(91/C 49/59)

Om: Olieforurening på Porto Santo-øen

Den olieforurening, som ramte Porto Santo-øen den 15. januar 1990 efter et udslip af ca. 30 000 tons råolie fra den spanske supertanker »Aragon« medførte for befolkningen på øen alvorlige økonomiske konsekvenser, og de uheldige følger mærkes fortsat, navnlig inden for turistbranchen.

De erstatninger, som hidtil er blevet udbetalt af »Aragon's« forsikringsselskab vedrører fjernelsen af spildolien og rensning af de berørte kystområder.

Alt tyder imidlertid på, at udbetalingen af erstatninger til enkeltpersoner, navnlig for skader som skyldes en begrænsning af de turistmæssige aktiviteter, vil gå meget langsomt.

Har Kommissionen mulighed for at træffe foranstaltninger for at sikre, at de pågældende skader i en overskuelig fremtid godtgøres de skaderamte, og at princippet om, at »forureneren betaler« vinder genklang hos borgerne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(6. november 1990)

Det ligger uden for Kommissionens beføjelser at træde i stedet for eksisterende internationale kompensationsordninger for skade forvoldt ved olieforureningsuheld på havet. Portugal er deltager i »International Convention on Civil Liability (CLC)« og »Fund Convention establishing the International Oil Pollution Compensation Fund«, hvorigennem skadesløsholdelsen skal ske, og i princippet dækker de ligeledes turistbranchen og andre krav om erstatning.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1883/90
af Ernest Glinne (S)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. august 1990)

(91/C 49/60)

Om: Miljøpolitik i Østtyskland og Mellem- og Østeuropa

Som fra Pandoras æske fremkommer der til stadighed nye aspekter af den virkelige økologiske katastrofe, som den energipolitik, der i mange år er blevet ført i Mellem- og Østeuropa har resulteret i: 44 % af Østtysklands skove er alvorligt angrebet, kun 3 % af vandet i vandløbene kan anvendes som drikkevand, 10 % af det vand, der kommer ud ad vandhanerne, opfylder ikke de minimale sikkerhedskrav, udledningen af forurenende stoffer er fire gange så stor i Østtyskland som i Vesttyskland, og det målte svovldioxidniveau i DDR ligger 30 % over niveauet i Tjekkosllovakiet, er tre gange højere end det niveau, der er konstateret i Polen, og otte gange højere end niveauet i Vesttyskland, op til 70 % af Østtysklands energibehov er blevet dækket af kraftværker med brunkulsforbrændning. Tilsvarende forhold gør sig gældende i Polen.

På baggrund af ovenstående bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvordan har Fællesskabets udøvende organer såvel som FN's særorganer (opgaver: evaluere den forven-

tede levetid i de hårdest ramte regioner, forhindre udbredelsen af kræft og åndedrætssygdomme og udarbejde sandfærdige statistikker) og Det Europæiske Miljøagentur til hensigt at bidrage til hurtigst muligt at nedbringe forureningsniveauet?

2. Hvordan påtænker Kommissionen i samarbejde med de pågældende landes myndigheder at fremme den lokale befolknings deltagelse i rensningsprogrammerne?
3. Kan denne absolut påkrævede nedbringelse af forureningen indebære, at atomkraft efter en omlægning igen kommer i højsædet, til trods for de advarsler, der allerede er fremsat af bl.a. Conrad Von Moltke, grundlægger af instituttet for en europæisk miljøpolitik, og Alex Hittle, international koordinator for organisationen Jordens Venner i Washington?
4. Eftersom det ubetingede krav om vækst i BNP, har ført til gentagne økologiske katastrofer under det stalinistiske styre, hvordan vil den nuværende prioritering af markedet da kunne tilgodese såvel økonomiske og økologiske interesser, idet der endvidere tages højde for de bestemmelser, der er fastlagt i forslag til rådsafgørelse om indgåelse af overenskomsten om oprettelse af En Europæisk Bank for Genopbygning og Udvikling?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(13. november 1990)

1. De nye regeringer i Central- og Østeuropa har sat miljøbeskyttelse og sanering af miljøet i første række. Problemerne er enorme, og de er endnu sværere at løse som følge af disse landes økonomiske vanskeligheder og mangel på de nødvendige midler.

Til løsning af denne situation kræves der hjælp udefra (som f.eks. PHARE-programmet). Fællesskabets foranstaltninger til støtte for landene i Central- og Østeuropa på miljøområdet tager — efter anmodning fra de pågældende lande — sigte på sanering af miljøet, både til imødekommelse af de umiddelbare behov og på længere sigt. Kommissionen koordinerer disse foranstaltninger med de andre internationale organisationer og med G-24 landene.

Ved udvælgelsen af projekter med henblik på støtte har man søgt at udpege dem, der vil resultere i en direkte og hurtig forbedring af levevilkårene for den pågældende befolkning.

For det tidligere DDR's område hedder det i Kommissionens forslag (¹), at strukturfondene skal yde støtte på op til 3 mia. ECU i tidsrummet 1991—1993. I henhold til

forslaget skal udviklingsplanen forelægges Kommissionen inden den 31. januar 1991. Da miljøproblemerne i denne del af Tyskland er meget alvorlige, vil Kommissionen gå ind for, at miljøet medtages blandt prioriteterne for den fremtidige plan og for Fællesskabsstøtterammen. Generelt tildeles miljøbeskyttelsesforanstaltninger høj prioritet i forbindelse med Fællesskabsstøtterammerne.

2. Det er i første række op til myndighederne i de pågældende lande at fremme befolkningens deltagelse.

Efterhånden som demokratiet fæster rod, vil stadig større dele af offentligheden deltage i beslutningsprocessen på miljøområdet og på andre områder. Fuld respekt for demokratisk pluralisme er en betingelse for bistand fra Fællesskabet og fra G-24.

3. Det er op til myndighederne i de pågældende lande at træffe afgørelse om kernekraft.

Med hensyn til bistand på området nuklear sikkerhed, vil denne finde sted på grundlag af de sikkerhedsnormer, der anvendes i Vesteuropa, og i snævert samarbejde med IAEA, som de fleste af de central- og østeuropæiske lande er medlemmer af.

4. Væksten i BNP blev betragtet som en indikator for økonomisk fremskridt, og man tog tidligere ikke hensyn til miljøomkostningerne. For at afhjælpe denne situation er det nødvendigt at medtage miljøressourcerne i den globale vurdering (Environmental Resource Accounting). Kommissionen vil derfor ikke finansiere projekter, som kan være til skade for miljøet, men vil snarere søge at fremme projekter, der bidrager til den økonomiske udvikling, men samtidig beskytter miljøet.

Også støtten fra Den Europæiske Investeringsbank og Verdensbanken skal i øvrigt anvendes til projekter, der lever op til miljøbeskyttelseskravene. I vurderingen af projekterne indgår en bedømmelse af deres økologiske konsekvenser. Hvad Den Europæiske Bank for Genopretning og Udvikling angår, hedder det i aftalen om dens stiftelse, at Banken skal træffe foranstaltninger til — inden for rammerne af dens aktiviteter som helhed — at fremme en sund og varig udvikling fra et miljøpolitisk aspekt. Det hedder endvidere i aftalen, at programmer med tilknytning til miljøbeskyttelse indgår i dens aktivitetsområde.

Endelig indeholder bestemmelserne om strukturfondene ligeledes regler om fuld hensyntagen til miljøaspekterne.

(¹) Dok. KOM(90) 400 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1946/90af **José Montero Zabala (NI)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(1. september 1990)

(91/C 49/61)

Om: Problematikken i forbindelse med blinde i Spanien

Problematikken i forbindelse med blinde i Spanien er foruroligende. De offentlige myndigheder har afstået fra deres beføjelser og har overladt bistanden til blinde til ONCE (den nationale blindeorganisation), som er en offentlig institution af social karakter.

I stedet for at fremme en samlet rehabilitering af de blinde ved at tilskynde til uddannelse inden for alle områder samt integration i erhvervslivet af en social marginalgruppe med høj grad af analfabetisme (65%), sørger ONCE først og fremmest for at skaffe dem beskæftigelse med salget af kuponer til fordel for de blinde, hvorved institutionen opnår en stor fortjeneste, mens de blinde isoleres erhvervsmæssigt og socialt, og den pågældende institution samtidig er optaget af produktive finansspekulationer, der f.eks. fremgår af de 100 000 mio. pta., som dens formue beløber sig til.

Overvejer Kommissionen at tage initiativer på fællesskabsplan vedrørende problematikken for de blinde?

Ville disse i bekræftende fald være forenelige med den bistandsordning, der er gældende i Spanien?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(28. september 1990)

Kommissionen har i de senere år taget forskellige initiativer på politisk plan med henblik på en bedre økonomisk og social integrering af personer, der er ramt af et alvorligt fysisk eller mentalt handicap. Disse initiativer indgår i HELIOS-programmet og vedrører navnlig områderne beskæftigelse, integration i skolerne, tekniske hjælpemidler, mobilitet og transport, beskyttede boliger osv.

Med hensyn til det tekniske samarbejde med blinde har Kommissionen truffet forskellige foranstaltninger, bl.a. har den:

- tilskyndet til samarbejde mellem de nationale blindeforeninger på fællesskabsplan samt til oprettelse af et europæisk organ, der repræsenterer blinde i hele Fællesskabet og sikrer det pragmatiske samarbejde med Kommissionen
- som led i HELIOS-programmet indført fire net på grundlag af banebrydende erfaringer med i alt 130 former for standardvirksomhed, hvoraf 55 beskæftiger alle kategorier af handicappede og 16 især blinde

- indført en database kaldet Handynet, hvis første modul indeholder en lang række oplysninger om de tekniske hjælpemidler til de bevægelses-, syns- og kommunikationshæmmede samt et undermodul af undervisningsprogrammet; ved ind- og udlæsning i forbindelse med Handynet-systemet er der i øvrigt taget højde for særlige foranstaltninger for blinde
- støttet en aktion med henblik på ensretning på europæisk plan af bykort i relief for blinde, som gør det muligt for dem at færdes næsten overalt på egen hånd
- til hensigt at distribuere visse EF-oplysninger på et akustisk medium eller i blindskrift
- den 28. til 30. juni 1990 afholdt et seminar i Birmingham (UK) om emnet: »Erhvervsuddannelse af blinde«, navnlig med henblik på anvendelsen af ny teknologi, hvori deltog ca. 40 institutioner og eksperter fra tolv medlemsstater; resultaterne af undersøgelsen vil blive taget i betragtning med henblik på senere initiativer.

Det er Kommissionens hensigt at fortsætte de konkrete initiativer med henblik på integreringen af blinde i nært samarbejde med de organisationer, der repræsenterer dem.

Med hensyn til det ærede medlems andet spørgsmål har der ikke været noget problem i form af uoverensstemmelse mellem Fællesskabets og de spanske foranstaltninger; tværtimod er samarbejdet med den spanske organisation, der repræsenterer de blinde, for nylig blevet yderligere styrket.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1948/90af **Gérard Monnier-Besombes (V)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(1. september 1990)

(91/C 49/62)

Om: Bilag til forslag til direktiv om beskyttelse af naturlige og delvis naturlige levesteder samt af vilde dyr og planter.

Er det ikke hensigtsmæssigt, for at tage hensyn til udtalelsen fra visse eksperter, at foretage visse rettelser i ovennævnte bilag, såsom:

Bilag I

- *Ophioglossum polyphyllum* A. Braum bør betegnes *O. azoricum* C. Presl.
- der tilføjes: Droseraceae: *Aldrovanda vesiculosa* L. (Ranunculaceae): *Aconitum napellus* L. subsp. *neomontanus* (Wulfen) Gayer

Bilag II

- der tilføjes (Liliaceae): *Tulipa* ssp

Bilag III

- der tilføjes (PH. Angiosp): *Artemisia glacialis* L., *Artemisia umbelliformis* Lam, *Fritillaria* ssp, *Leucoium* ssp (i stedet for de to nævnte arter, som hverken er de mest dekorative eller de mest sjældne), *Tulipa* ssp.

Bilag IV

- 37. Græsearealer, som let oversvømmes, og som er bevokset med *Viola elatior*, *Oenanthe silaifolia* (tilføje)
- 62-3. Der tilføjes: »... og sandstensterræner«
- 62.4. Der tilføjes: »Frankrig (Bourgogne, Quercy).«
- Skove. Der tilføjes i første led: ... er sjældne, begrænsede og residuelle i deres naturlige område.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(17. oktober 1990)

Kommissionen indhenter de nødvendige oplysninger for at kunne besvare det ærede medlems forespørgsel.

Den vil snarest muligt meddele ham resultatet af sine undersøgelser.

Kommissionen ønsker dog allerede her at understrege princippet om, at en art eller en slægt som f.eks. *Tulipa* ssp. ikke på én og samme tid kan figurere i både bilag II og bilag III til det i forespørgslen anførte direktivudkast.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1958/90

af Alain Lamassoure (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1990)

(91/C 49/63)

Om: Jagt på fugle

Undtagelserne i artikel 9 i direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾ giver mulighed for fangst af fugle »i mindre mængder«.

Kan Kommissionen give oplysninger om disse undtagelser?

Kan den give en nærmere forklaring med hensyn til skovduer, drosselarter, viber og sanglærker?

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(5. oktober 1990)

Kommissionen henviser det ærede medlem til sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 37/90⁽¹⁾ af Madron Seligman.

Det ærede medlem vil ligeledes kunne få oplysninger herom i rapport nr. EUR 12835: »Information sur l'application de la directive 79/409/CEE« (oplysninger om anvendelsen i praksis af Rådets direktiv 79/409/EØF). En genpart af denne rapport tilstilles direkte det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat.

⁽¹⁾ EFT nr. C 171 af 12. 7. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1979/90

af Hemmo Muntingh (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1990)

(91/C 49/64)

Om: Import af fintmaskede net i Fællesskabet

Net med en yderst fin maskestørrelse importeres i Fællesskabet fra Japan. Disse net anvendes til fuglefangst. I henhold til retsakterne anvendes de kun til videnskabelig forskning og til fangst af fugle til »fornuftig anvendelse ... i mindre mængder« ifølge en undtagelse i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, litra c), i direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvor mange fintmaskede net der blev importeret til Fællesskabet i 1989 (eller det seneste år, for hvilket der findes tilgængelige tal) opført efter land?
2. Er Kommissionen klar over, at der i alle medlemsstaterne findes hensigtsmæssige godkendelsesordninger til kontrol med salg af disse net?
3. I benægtende fald hvilke forslag agter Kommissionen at fremsætte for at sikre, at fintmaskede net kun anvendes i henhold til retsakterne?

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(25. oktober 1990)

Kommissionen ligger ikke inden med fyldestgørende dokumentation vedrørende forhandling eller anvendelse af fintmaskede net til fuglefangst.

Ulovlig anvendelse af disse net må nødvendigvis undersøges nærmere fra sag til sag, hvorunder det kan blive nødvendigt at iværksætte overtrædelses-procedurer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1980/90
af Hemmo Muntingh (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (1. september 1990)
 (91/C 49/65)

Om: Salg af døde vilde fugle i Spanien

En undersøgelse for nylig foretaget af Den Spanske Ornitologiske Sammenslutning og Det Britiske Selskab for Beskyttelse af Fugle fandt frem til, at der i de første tre måneder af 1989 var blevet solgt 857 706 døde spurvefugle i barer og af handlende i Andalusien. Salget af døde vilde fugle på denne måde er forbudt i henhold til artikel 6 i direktiv 79/409/EØF⁽¹⁾.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet eller agter den at træffe for at bringe denne ulovlige aktivitet til ophør?

(¹) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
 (6. november 1990)

Kommissionen har intet kendskab til den af det ærede medlem nævnte rapport. Den minder om, at den fuldstændige og korrekte gennemførelse af Fællesskabets miljøbestemmelser falder ind under medlemsstaternes ansvar. De midler, som Kommissionen råder over for at kunne håndhæve Fællesskabets miljøbestemmelser, er begrænset til de muligheder, der er hjemlet i Traktatens artikel 169. I den forbindelse havde Kommissionen i begyndelsen af 1990 i 47 tilfælde besluttet at indlede en overtrædelsesprocedure mod Spanien for ikke-overholdelse af Fællesskabets miljøbestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1999/90
af David Morris (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (1. september 1990)
 (91/C 49/66)

Om: Britiske frimærker uden beløbsangivelse

For et år siden førte en stor indsats fra Kommissionens side til en forbedring af bestemmelserne om postbefordring inden for EF, så prisen for at sende et normalt brev fra en adresse i én medlemsstat til en adresse i en anden medlemsstat blev den samme som for at sende et brev til en adresse inden for medlemsstaten.

Dette har betydet en forenkling af både enkeltpersoners og organisationers postforretninger.

For nylig har det britiske postvæsen indført nye frimærker uden beløbsangivelse, idet der blot er anført »første« eller »anden«, alt efter hvilken klasse af post de skal sendes med.

Postvæsenet har nu indrømmet,

- a) at disse frimærker ikke kan anvendes på post til udlandet
- b) at offentligheden ikke har fået nogen besked derom.

Er Kommissionen ikke enig i, at denne fremgangsmåde fra postvæsenets side udgør et tilbageskridt, som ikke bidrager til virkeliggørelsen af det indre marked eller til et godt forhold til forbrugeren?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi
 (20. september 1990)

Der er i realiteten tale om to aspekter: dels anvendelsen af indenlandske posttariffer for breve op til 20 g til postbesørgelse inden for Fællesskabet, og dels anvendelsen af frimærker uden værdiangivelse for post til besørgelse uden for Det Forenede Kongerige.

Med hensyn til det første aspekt fastholder det britiske postvæsen det princip, at samme »førsteklasses« tarif skal anvendes for et brev på 20 g til postbesørgelse både i andre EF-medlemsstater og i Det Forenede Kongerige.

Med hensyn til det andet aspekt forstår Kommissionen, at det aldrig har været det britiske postvæsenes politik at tillade anvendelse af sådanne frimærker uden værdiangivelse for post til destinationer uden for Det Forenede Kongerige. Grunden er tilsyneladende, at da der til post op til 20 g til EF-destinationer skal bruges samme tarif som til indenlandske destinationer, vil post til andre europæiske lande koste mere. Kommissionen forstår, at man nærede bekymring for, at kunderne ikke var sig denne forskel bevidst og ville anvende frimærker uden værdiangivelse til europæiske destinationer uden for EF.

Ses disse to aspekter under et, opretholdes hovedprincippet om udvidelse af den indenlandske »førsteklasses« tarif til EF-destinationer for afsendelser op til 20 g. Anvendelsen af samme frimærker (og samme tarif) for både indenlandske og EF-destinationer, kunne hjælpe til at stimulere bevidstheden om Fællesskabet og enhedsmarkedet. Selv om indenlandske frimærker uden værdiangivelse

ikke kan anvendes på post til EF-destinationer, er de samme tariffer dog gældende. Det britiske postvæsen følger således EF's henstillinger på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2000/90
af Concepción Ferrer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1990)
(91/C 49/67)

Om: EF-initiativer til integrering af handicappede

Rådet har for nylig vedtaget en beslutning, hvori den opfordrer medlemsstaterne til at vedtage politikker om integrering af handicappede elever og studerende i det almindelige undervisningssystem.

Parlamentet har ligeledes understreget nødvendigheden af, at midlerne til HELIOS-programmet forhøjes, og at der særlig gennem socialfonden findes andre måder til finansiering af politikken til støtte for handicappede personer.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke budgetposter, der berøres af denne anmodning fra Parlamentet?

Mener Kommissionen, at der kan træffes foranstaltninger til oprettelse af beskyttede værksteder for således at muliggøre den sociale integration af de handicappede, der ikke kan integreres i det almindelige undervisningssystem?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke poster på budgetforslaget for 1991 og på programmerne for den europæiske socialfond, der på den ene eller anden måde kan anvendes til integration af handicappede?

Hvilke planer har Kommissionen om at fremme gennemførelsen af Rådets beslutning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(2. oktober 1990)

Følgende budgetkonti omhandler finansiering af virksomhed til fordel for integreringen af handicappede:

- a) B-6450: HELIOS-programmet (herunder programmet for integration i skolerne)
- b) ESF: Foranstaltninger til erhvervsuddannelse og beskæftigelse af handicappede
- c) B-6730: Sport for handicappede

d) Endvidere budgetkontiene for alle Fællesskabets handlingsprogrammer, som handicappede kan deltage i, herunder navnlig Fællesskabets programmer og virksomhed på følgende områder:

- uddannelse og unge
- telekommunikation
- ny teknologi
- forskning (COST osv.).

Rådet og undervisningsministrene understregede i deres resolution af 31. maj 1990 principperne i deres uddannelsespolitik, som går ud på i højere grad i alle hensigtsmæssige tilfælde at sætte ind på at integrere handicappede elever og studerende i det almindelige undervisningssystem eller at tilskynde til en sådan integrering.

Endvidere enedes de om, at arbejdet på specialskoler og -centre for handicappede børn og unge bør planlægges som et supplement til det arbejde, der udføres inden for de almindelige undervisningssystemer.

Det tilkommer medlemsstaterne at iværksætte de i resolutionen angivne særlige foranstaltninger og i første halvår af 1992 at aflægge beretning for Kommissionen om de foranstaltninger, der måtte være vedtaget, samt de eventuelle fremskridt der er gjort.

Finansieringen af politikken for integrering af handicappede er baseret på ovennævnte budgetkonti og programmer.

Endvidere indeholder programmet HORIZON, der er ved at blive udarbejdet, bestemmelser for 1990—1993 om finansiering af tværnationale foranstaltninger med henblik på erhvervsuddannelse og beskæftigelse, navnlig på området:

- ny teknologi
- information og kommunikation
- uddannelse af undervisere, der skal hjælpe handicappede med at overgå fra et beskyttet miljø til arbejdsmarkedet
- oprettelse af små og mellemstore virksomheder og andelsselskaber
- tilpasning af infrastrukturer af kollektiv interesse osv.

Kommissionen vil i juli 1992 forelægge en generel rapport om iværksættelsen af HELIOS-programmet, herunder navnlig omstændighederne i forbindelse med integreringen af handicappede børn og unge i det almindelige undervisningssystem. Endvidere vil Kommissionen så vidt muligt tage hensyn til handicappedes særlige behov i for-

bindelse med udarbejdelsen af alle de programmer og aktiviteter, den støtter i forbindelse med undervisning og unge samt overgangen til voksenlivet og erhvervsaktiv beskæftigelse i almindelighed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2028/90

af **Jesús Cabezón Alonso (S)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(5. september 1990)

(91/C 49/68)

Om: Forsinkelser i udbetalingen af beløb til projekter

Bygherrer, der udfører projekter, som medfinansieres over EF's budget (især ESF og EUGFL, Udvikling), møder uforståelige bureaukratiske vanskeligheder og udsættes for unødvendige forsinkelser i nogle af Kommissionens tjenestegrene, når de vedtagne beløb til projekterne skal udbetales.

Er Kommissionen i stand til hurtigt og effektivt at fjerne vanskelighederne og afhjælpe forsinkelserne, som kun skaber mistillid hos bygherrerne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber**

(17. oktober 1990)

Kommissionen vil være det ærede medlem taknemmelig, såfremt han vil oplyse den om, hvilke projekter der hentydes til, således at den bliver i stand til at undersøge spørgsmålet nærmere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2034/90

af **Paul Lannoye, Gérard Monnier-Besombes, Eva-Maria Quistorp, Virginio Bettini og Didier Anger (V)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(5. september 1990)

(91/C 49/69)

Om: Grundlæggende og afledte normer for beskyttelse mod ioniserende stråling

Ifølge Euratom-Traktatens artikel 31 og 32 er Kommissionen ansvarlig for revisionen af de grundlæggende normer, der gælder i EF for beskyttelse mod ioniserende stråling.

De nugældende normer bygger på Den Internationale Kommission for Strålebeskyttelses henstillinger, som med tiden er blevet stadig strengere, navnlig når det gælder beskyttelsen af befolkningen. Det fremgår ganske klart af ICRP's tekster, at det i tilfælde af forlænget udsættelse for stråling ikke længere er 500 millirem årligt, men 100 millirem, der bør indføres på internationalt niveau.

Ifølge konklusionerne i en nylig rapport fra det amerikanske Videnskabernes Akademi undervurderes for øjeblikket risiciene ved svage doser, hvilket bekræfter resultaterne fra en lang række videnskabelige undersøgelser om dette problem. Endelig bør en række forsinkede risici (mental retardering ved bestråling af fostre), som står i forbindelse med ioniserende stråling, nu tilsyneladende tages i betragtning ved fastsættelsen af sikre normer.

Hvad er grunden til, at Kommissionen endnu ikke har fulgt ICRP's henstillinger?

Hvilke skridt vil Kommissionen tage i den nærmeste fremtid, ikke kun med henblik på at ændre de grundlæggende normer, men også for at foretage en revision af grænseværdierne for radioaktiv forurening af fødevarer, som bygger på klart forældede data?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(16. oktober 1990)

For så vidt angår den kommende revision af Fællesskabets grundlæggende normer for strålingsbeskyttelse med henblik på at tilpasse dem til de nye henstillinger fra ICRP henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 1959/90 af Peter Crampton (¹).

For så vidt angår nye grænseværdier for radioaktiv forurening af levnedsmidler må der skelnes mellem den nugældende ordning som følge af Tjernobyl-ulykken og den permanente ordning, som er indført med henblik på en eventuel ulykke (²).

De maksimalt tilladte niveauer for radioaktiv forurening af levnedsmidler er fastsat i disse forordninger for med en tilstrækkelig grad af sikkerhed at sikre overholdelsen af de gældende årlige dosisgrænser for befolkningen, vedtaget ved Rådets direktiv 80/836/Euratom af 15. juli 1980 om fastsættelse af de grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling (³).

(¹) EFT nr. C 325 af 24. 12. 1990, s. 46.

(²) Rådets forordning (EØF) nr. 737/90 af 22. 3. 1990 (EFT nr. L 82 af 29. 3. 1990, s. 1). Rådets forordning (Euratom) nr. 3954/87 af 22. 12. 1987 (EFT nr. L 371 af 30. 12. 1987, s. 11).

(³) EFT nr. L 236 af 17. 9. 1980, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2048/90
af Raymonde Dury (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. september 1990)
(91/C 49/70)

Om: Indvirkning af afmilitariseringen på arbejdsmarkedet

Den politiske afspænding medfører en gradvis afmilitarisering. De væbnede styrker vil blive reduceret. Dette vil navnlig som følgevirkning betyde, at der kommer flere arbejdsansøgere på arbejdsmarkedet, hvoraf nogle har et meget ringe kvalifikationsniveau. Har Kommissionen foretaget foreløbige vurderinger om fænomenets omfang i De Tolv, og har den allerede planlagt EF-foranstaltninger på dette område (f.eks. særlige uddannelses-/omskolingsprogrammer for militære personer uden beskæftigelse)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(12. oktober 1990)

Den seneste udvikling i den internationale situation gør det ikke muligt at opstille prognoser med hensyn til omfanget af en eventuel afmilitarisering.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2069/90
af Christine Crawley (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. september 1990)
(91/C 49/71)

Om: Fællesskabets bestemmelser om social sikring

Vil Kommissionen under henvisning til, at det er dens mål at tilskynde til fri bevægelighed for arbejdstagere i hele Fællesskabet, tage stilling til følgende sag, som er kommet frem i min valgskreds. Min vælger vendte tilbage til Det Forenede Kongerige i august 1989 efter at have arbejdet i Frankrig i syv år. Hun fik nægtet arbejdsløshedsunderstøttelse på grundlag af bidrag, der var indbetalt i Frankrig, med den begrundelse, at hun ikke havde arbejdet i Det Forenede Kongerige fra sit ankomsttidspunkt og til den dato, hvor hun fremsatte sit krav. Mener Kommissionen ikke også, at dette er i strid med de gensidige ordninger vedrørende social sikring forordning (EØF) nr. 1408/71, artikel 67, stk. 3 og 71, stk. 1, stk. 6, ii) (1)?

(1) EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(17. oktober 1990)

Det ærede medlem henviser til en sag, hvor en arbejdstager, der er statsborger i Det Forenede Kongerige, og som har arbejdet i Frankrig i syv år, blev nægtet arbejdsløshedsunderstøttelse på grundlag af bidrag, der var blevet indbetalt i Frankrig, med den begrundelse, at hun ikke havde arbejdet i Det Forenede Kongerige fra sit ankomsttidspunkt og til den dato, hvor hun indgav ansøgning.

Forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72, som koordinerer anvendelsen af de sociale sikringsordninger for arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familier, der flytter indenfor Fællesskabet, indeholder bestemmelser, der har til formål at sikre, at personer, som har erhvervet sociale sikringsrettigheder i en medlemsstat, og som rejser til en anden medlemsstat for at søge beskæftigelse eller for at arbejde, ikke mister disse rettigheder som følge heraf. I henhold til forordningerne er medlemsstaterne forpligtet til at sikre ligebehandling af statsborgere i Fællesskabet ved anvendelsen af de sociale sikringsordninger. I forordningerne er der fastsat bestemmelser om overførsel af alle sociale sikringsydelser undtagen arbejdsløshedsunderstøttelse, for hvilken der gælder særlige regler, idet retten til understøttelsen er afhængig af, om den pågældende står til rådighed for arbejdsmarkedet. Der er ligeledes i forordningerne fastsat bestemmelser om sammenlægning af forsikrings-, bopæl- eller beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt i mere end en medlemsstat, med henblik på ret til ydelser.

Sammenlægning af forsikrings- eller beskæftigelsesperioder med henblik på ret til arbejdsløshedsunderstøttelse er imidlertid undergivet visse betingelser. I artikel 67, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71, er fastsat, at med undtagelse af de i artikel 71, stk. 1, litra a), ii) og litra b), ii) omhandlede tilfælde er sammenlægning af perioder betinget af, at den pågældende senest har tilbagelagt forsikringsperioder ifølge bestemmelserne i den lovgivning, i henhold til hvilken der ansøges om ydelse. Undtagen i det nævnte tilfælde er det ikke muligt for Det Forenede Kongerige at medregne bidrag, der er blevet indbetalt i Frankrig, med henblik på arbejdsløshedsunderstøttelse, med mindre den pågældende har været beskæftiget i Det Forenede Kongerige umiddelbart før det tidspunkt, hvor der indgives ansøgning om arbejdsløshedsunderstøttelse. Årsagen til denne bestemmelse skal findes i arbejdsløshedsunderstøttelsens art. Som De Europæiske Fællesskabers Domstol har fastslået i dommen af 9. juli 1975 (sag 20/75, sml. 891) forudsætter retten til arbejdsløshedsunderstøttelse, at den arbejdsløse står til rådighed for arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor han har mistet sit arbejde.

På visse betingelser er der i artikel 71, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 fastsat undtagelser fra betingelsen i artikel 67, stk. 3, til fordel for grænsearbejdere i litra a) ii), og til fordel for visse andre vandrende arbejdstagere end grænsearbejdere i litra b), ii). Det afgørende element

for anvendelsen af artikel 71 som helhed er, at den pågældende skal være bosiddende i en anden medlemsstat end den, af hvis lovgivning han var omfattet under den seneste beskæftigelse. Hvis vælgeren under sin seneste beskæftigelse i Frankrig var bosiddende i Det Forenede Kongerige, kunne hun være omfattet af bestemmelserne i forordningens artikel 71 og være berettiget til arbejdsløshedsunderstøttelse i Det Forenede Kongerige. Det er imidlertid udelukkende op til en national domstol at afgøre, hvorvidt hun faktisk var bosiddende i Det Forenede Kongerige i denne periode.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2080/90
af John Bird (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(17. september 1990)
(91/C 49/72)

Om: Ansættelseskontrakter

I de seneste måneder har der i og omkring min valgkreds kunnet konstateres et hav af tilfælde, hvor arbejdsgivere ensidigt har opsagt ansættelseskontrakter.

Kommissionen bedes fremlægge oplysninger om, hvorvidt ansættelseskontrakter i henhold til de forskellige lovgivninger er gensidigt bindende i medlemsstaterne eller ej?

Kommissionen bedes ligeledes oplyse, om det er dens hensigt, at handlingsprogrammet for gennemførelsen af socialpagten skal omfatte indførelse af en standardansættelseskontrakt for hele EF, som kun kan opsiges med tilslutning fra både arbejdsgiver og arbejdstager?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(18. oktober 1990)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens Komparative Analyse af Bestemmelserne om Arbejdsvilkår (anden del, kapitel I og II), der indeholder oplysninger om den juridiske udformning af arbejdskontrakten i de tolv medlemsstater. Kommissionen fremsender et eksemplar af dette dokument direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

Kommissionen har i sit Handlingsprogram om Gennemførelsen af Fællesskabspagten om Arbejdstagernes Arbejdsmarkedsmæssige og Sociale Rettigheder bebudet et forslag til rådsdirektiv, som tager sigte på i form af en

skriftlig erklæring at give hver lønmodtager et bevis på hans eller hendes kontrakt eller arbejdsforhold.

Forpligtelsen til skriftligt at bekræfte, at der eksisterer en kontrakt eller et arbejdsforhold, samt standardiseringen af indholdet i dette dokument skal på hele EF's arbejdsmarked sikre lønmodtagerne større gennemsigtighed med hensyn til arbejdsvilkårene og større juridisk tryghed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2100/90
af Henry McCubbin (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(17. september 1990)
(91/C 49/73)

Om: Nuklear oparbejdning

Kan Kommissionen gøre rede for, i hvor høj grad den er involveret i højfluxreaktoren i Petten i Nederlandene.

Kan den ligeledes bekræfte, om der er blevet forhandlet om en kontrakt mellem ejerne af Petten-reaktoren og Det Forenede Kongeriges atomenergimyndighed med henblik på at genoparbejde brugte brændselementer i dens anlæg i Dounreay, Caithness.

Kan Kommissionen gøre rede for, hvilken politik der følges med hensyn til de eventuelle transportruter for dette affald fra Petten til Dounreay, dersom kontrakten gennemføres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi
(22. november 1990)

Kommissionen driver højfluxreaktoren i Petten i henhold til et særprogram under Euratom; den seneste rådsbeslutning herom stammer fra den 14. oktober 1988 ⁽¹⁾.

Der er allerede blevet undersøgt alternative muligheder for genoparbejdning af brugte brændselementer fra HFR'en på rent eksperimentelt grundlag, og i henhold til disse undersøgelser bekræfter Kommissionen, at løsningen mht. at genoparbejde brændstof til HFR i Dounreay pt. ikke er under overvejelse. Derfor kommer spørgsmålet vedrørende transport ikke på tale i denne forbindelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 286 af 20. 10. 1988, s. 37.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2105/90
af Gerhard Schmid (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(17. september 1990)
(91/C 49/74)

Om: Atomkraftværket Zarnowiec ved Danzig

Har med EF betalt en ekspertudtalelse fra det belgiske firma Tractebel om det polske atomkraftværk Zarnowiec, som er under opførelse og overvejer Kommissionen yderligere finansielle støtteforanstaltninger til dette kraftværk?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha
(15. november 1990)

Det er korrekt, at den belgiske virksomhed Tractebel har foretaget en teknisk ekspertundersøgelse i forbindelse med det atomkraftværk under opførelse, som det ærede medlem omtaler, som led i en kontrakt finansieret af Kommissionen.

Kommissionen vil i givet fald også overveje muligheden for anden finansiell støtte til dette kraftværk, såfremt den polske regering måtte anmode herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2135/90
af Gijs de Vries (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(27. september 1990)
(91/C 49/75)

Om: Indførselsrestriktioner for lægeudstyr

Artikel 18 i den nederlandske sygehuslov forbyder, såfremt der ikke indhentes tilladelse fra myndighederne, udførelse af tjenesteydelser inden for sundhedssektoren eller anskaffelse eller anvendelse af udstyr til et sygehus. Dette forbud gælder ikke kun lægeudstyr men også ikke-medicinsk udstyr, som f.eks. udstyr til databehandling.

Mener Kommissionen, at denne bestemmelse er i fuld overensstemmelse med EØF-Traktatens artikel 30 og artikel 36?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(23. oktober 1990)

Kommissionen kender intet til den nederlandske lov, det ærede medlem henviser til, og kan derfor ikke på dette

stadium fælde noget skøn over, hvorvidt loven er i overensstemmelse med fællesskabsretten. Den har derfor anmodet de nederlandske myndigheder om at tilstille den teksten.

Det forekommer dog ved en første analyse, at der her kunne være tale om bestemmelser gældende for offentlige udbudsftaler vedrørende leverancer til sygehuse, som ligeledes bør undersøges nærmere set i forhold til de gældende direktiver på dette område.

Kommissionen vil holde det ærede medlem løbende orienteret om udviklingen i dens undersøgelser samt om de konklusioner, den måtte komme frem til mht. foreneligheden mellem den pågældende foranstaltning og EF-retten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2141/90
af Gerhard Schmid (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(27. september 1990)
(91/C 49/76)

Om: Asteroiden »1990 MU«

Har Kommissionen kendskab til, at australske forskere ved universitetet i Adelaide frygter, at den flere hundrede meter lange asteroid »1990 MU« kolliderer med jorden om ca. to år?

Ved Kommissionen, om der findes teknologier til forsvar mod asteroider, og i bekræftende fald hvilke?

Hvad agter Kommissionen at gøre for at afværge denne fare?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi
(13. november 1990)

Minor Planets Center under Smithsonian Center for Astrophysics i Cambridge, Massachusetts (USA), der står for den internationale registrering af data om asteroider (Commission 20 under International Union), bekræfter, at asteroide 1990MU vil komme tættest på Jorden i 1994 i en afstand af 15 mio. km. I denne afstand er der ingen fare for sammenstød med jorden. Mere generelt skønnes det ud fra sandsynlighedsberegninger, at Jorden vil kunne rammes af en asteroide af den størrelse en gang i 40 mio. år.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2144/90

af James Ford (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. september 1990)

(91/C 49/77)

Om: Forskning i og kontrol med anvendelse af kunstige sødemidler

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den agter at behandle min opfordring til en snarest mulig undersøgelse af forskningen i og kontrollen med fødevarerindustriens anvendelse af kunstige sødemidler? Den sagsmappe, som var vedføjet anmodningen (nu i Kommissionens besiddelse), blev tidligere i år overgivet det britiske ministerium for landbrug, fiskeri og ernæring; er det korrekt, når det oplyses, at ministeriet ikke havde videregivet sagsmappen til Kommissionen, idet det selv opfordrede til en undersøgelse snarest muligt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(12. november 1990)

Spørgsmålet om kunstige sødemidler er blevet meget indgående behandlet af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler (Scientific Committee for Food — SCF) i en længere årrække, og sødemidlet aspartam, som det ærede medlems sagsmappe henviser til, blev første gang evalueret af SCF i 1984, hvorunder den acceptable daglige indtagelse heraf (acceptable daily intake — ADI) fastsattes til 40 mg pr. kg kropsvægt.

I 1987 foretog Komiteen på eget initiativ en ny evaluering af anvendelsen af aspartam i levnedsmidler, da der var fremkommet rapporter fra De Forenede Stater, hvori behandlede de mulige skadelige følger af overdrevent forbrug af aspartam samt gyldigheden af de toksikologiske prøver, der var foretaget med stoffet, og som lå til grund for de tidligere evalueringer. Disse spørgsmål var de samme, som det ærede medlem havde i sin sagsmappe, og Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler var fuldt ud klar over disse oplysninger, da den afgav sin udtalelse i 1987.

I august 1990 fremsatte Kommissionen et forslag til Rådets direktiv om kontrol med anvendelsen af kunstige sødemidler i levnedsmidler; i dette forslag er fremsat regler for anvendelse af samtlige tilladte sødemidler, baseret på udtalelsen fra Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler.

Ingen af EF's medlemsstater har fremsat noget krav om endnu en evaluering af aspartam; dog har Kommissionen været klar over, at spørgsmålene vedrørende evalueringen heraf siden er blevet taget op af de britiske myndigheder.

Det bør hertil yderligere bemærkes, at den vesttyske regering i 1990 har vedtaget en lovgivning, hvorefter anvendelse af aspartam nu er tilladt i visse levnedsmidler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2181/90

af Reimer Böge (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1990)

(91/C 49/78)

Om: Miljøskader på grund af olieulykker

80 km nordvest for øen Sild er en norsk olieplatform gået på grund efter en meget vanskelig bjærgning af besætningen.

Kan Kommissionen oplyse, hvor meget olie, der befinder sig i en sådan platforms hydrauliske systemer?

Er Kommissionen enig i den opfattelse, at det som en forebyggende miljøpolitik er nødvendigt med et påbud om anvendelse af miljøvenlige olier og smørestoffer, f.eks. på vegetabilsk basis, for alle udendørs anbragte maskiner og systemer?

Kan Kommissionen oplyse, hvor store mængder hydraulikolie og smørestoffer der anvendes i Fællesskabet i udendørs systemer til lands og til vands, og hvor stor en del heraf der ikke kan gøres til genstand for rensning eller bortskaffes på en miljøvenlig måde?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(14. november 1990)

Hvor store mængder olie, der befinder sig i en olieboringsplatforms hydrauliske system, afhænger af tekniske specifikationer, af arten af udstyret, den tekniske udformning og en række andre vilkår, som er etableret af det værft, hvor platformen er bygget. Kommissionen ligger ikke inde med oplysninger desangående, og der findes ingen fællesskabsregler herom.

Kommissionen støtter forslaget om anvendelse af enhver tænkelig form for hydraulikolie og smøremidler til disse systemer, som i givet fald kan forhindre forurening, såvel under driften som i forbindelse med en evt. ulykke.

Endelig har Kommissionen endnu ikke etableret nogen form for kontrolforanstaltninger mht. at evaluere, hvor store mængder hydraulisk olie og smørestoffer der anvendes i forbindelse med udendørs konstruktioner inden for EF.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2188/90

af Mechthild von Alemann (LDR)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1990)

(91/C 49/79)

Om: Virkninger af EF-kørekortet

1. Kan Rådet redegøre for, hvad der gøres for at forhindre, at personer der i et medlemsland har mistet deres kørekort, f.eks. på grund af spirituskørsel, ikke erhverver sig et nyt kørekort i et andet EF-land og dermed omgår

berettigede forskrifter, der tjener til beskyttelse af borgerne?

2. Er Rådet lige som jeg af den opfattelse, at et kørekort på prøve er nødvendigt af hensyn til sikkerheden på Europas veje?

Svar

(25. januar 1991)

1. Den gældende fællesskabslovgivning vedrørende kørekort findes i direktiv 80/1263/EØF⁽¹⁾. Et forslag til andet direktiv om kørekort⁽²⁾, som Kommissionen har fremsendt, behandles i øjeblikket i Rådets instanser. Direktiv 80/1263/EØF indeholder ikke nogen bestemmelse, der gælder i det af det ærede parlamentsmedlem nævnte tilfælde. Det må derfor antages, at spørgsmålet for tiden snarere henhører under national ret og internationalt samarbejde.

2. Hvad angår spørgsmål nr. 2 anerkender Rådet, at trafiksikkerheden spiller en væsentlig rolle, men det finder dog ikke, at det tilkommer Rådet at tage stilling til det ærede parlamentsmedlems specifikke spørgsmål om indførelse af et kørekort på prøve: Rådet har ikke på nuværende tidspunkt modtaget noget forslag herom fra Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1980, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 48 af 27. 2. 1989, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2208/90

af Maartje van Putten (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1990)

(91/C 49/80)

Om: Bistand til Indien

1. Kommissionen bedes fremlægge en detaljeret oversigt over de programmer og projekter, som den gennemfører eller lader gennemføre som led i bistanden til Indien, hvilke beløb der er tale om i forbindelse med de enkelte projekter, den konkrete målsætning, og hvor langt man er kommet med gennemførelsen af denne målsætning?

2. Kommissionen bedes endvidere oplyse, i hvilket omfang disse projekter kommer de fattigste samfundsgrupper til gode (landarbejdere, jordløse og navnlig kvinderne)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(20. december 1990)

Kommissionen sender de ønskede oplysninger direkte til det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2264/90

af Hemmo Muntingh (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. oktober 1990)

(91/C 49/81)

Om: Task Force-rapport om miljøet og det indre marked

Det forlyder, at Kommissionen snart vil offentliggøre rapporten fra den såkaldte task force om miljøet og det indre marked.

Vil denne officielle version i bekræftende fald være identisk med den task force version, der udsendes i slutningen af sidste år, og vil den komme til at indeholde en bemærkning om, at de udtrykte synspunkter var task forcens alene?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(15. november 1990)

For at imødekomme den vedvarende og stadig voksende efterspørgsel efter Taks Force-rapporten vedrørende miljøet og det indre marked har Kommissionen tilladt, at denne rapport udgives af en uafhængig forlagsvirksomhed. Man forventer, at den foreligger trykt cirka midt i november måned 1990.

Denne publikation har samme status som enhver anden rapport, som Kommissionen har begæret udarbejdet ved uvildige eksperter. De synspunkter, der kommer til udtryk i rapporten, forpligter kun forfatterne og er ikke nødvendigvis udtryk for Kommissionens standpunkter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2303/90

af Virginio Bettini (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. oktober 1990)

(91/C 49/82)

Om: Kvaliteten af mineralvand

I betragtning af, at der ikke findes nogen kvalitetsbestemmelser for mineralvand til konsum, således som det derimod er tilfældet for ledningsvand, og at der i Italien forhandles mineralvand, hvis indhold af fluor, natrium, kalium og kalcium overskrider de kvalitetsparametre, der er fastsat for almindeligt drikkevand, og under hensynta-

gen til, at disse stoffer kan skade forbrugernes sundhed, hvis de indtages i store mængder gennem længere tid, kan Kommissionen da oplyse, hvad den agter at foretage sig med henblik på kvalitetskontrol af mineralvand samt redegøre for, hvilke særlige foranstaltninger, der nødvendigvis af hensyn til forbrugernes beskyttelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(19. november 1990)

Rådets direktiv 80/777/EØF⁽¹⁾ om ... udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand indeholder bl.a. en omfattende definition af begrebet »naturligt mineralvand« (i artikel 1, stk. 1, og bilag I, del I).

Naturligt mineralvand kan klart skelnes fra almindeligt drikkevand:

- ved dets særegenhed, som er kendetegnet ved dets indhold af mineraler, sporstoffer og andre ingredienser
- ved dets oprindelige tilstand.

De vejledende niveauer, der er fastsat for visse mineralers vedkommende i forbindelse med vand, der er bestemt til konsum, f.eks. drikkevand eller vandhanevand (Rådets direktiv 80/778/EØF⁽¹⁾ om kvaliteten af drikkevand) er ikke nødvendigvis hensigtsmæssige i mange tilfælde, hvor der er tale om naturligt mineralvand, fordi der her ikke er tilladt nogen form for behandling ud over filtrering og iltning. Indholdet af mineraler og andre bestanddele giver dette vand de karakteristika — f.eks. smagen — som kunderne forventer at forefinde i forbindelse med naturligt mineralvand.

Medlemsstaterne anerkender naturligt mineralvand som værende alt vand, der opfylder definitionen heraf, efter at de krævede geologiske, fysisk-kemiske og farmakologiske undersøgelser er blevet foretaget. Det kræves ligeledes, at de gennemfører periodiske kontroller med henblik på at verificere, at det naturlige mineralvand vedvarende besidder sine karakteristika og at de betingelser for udvinding heraf, der er nedfældet i direktiv, behørigt overholdes.

Mineraler, som forekommer i naturligt mineralvand, hidrører fra geologiske forekomster ved kilden. Viser evt. prøver, at kilden er forurenet, skal den person, der står for udvindingen fra kilden, omgående indstille al virksomhed i forbindelse hermed, indtil forureningens årsag er blevet fjernet (Direktivets bilag II).

Direktivet rummer meget detaljerede bestemmelser vedrørende mærkningen af naturligt mineralvand for klart at identificere produktet og dets særlige kendetegn til oplysning for forbrugeren. Ud over henvisningen til den mineralske sammensætning skal evt. høje koncentrationer af visse bestanddele nævnes på etiketten ved hjælp af hensigtsmæssige angivelser. Disse angivelser er ligeledes fastsat i direktivet (artikel 9, stk. 2; bilag II). Som eksempler på disse oplysninger kan anføres:

- »indeholder natrium«, når natriumindholdet er på over 200 mg pr. l
- »indeholder kalcium«, når kalciumindholdet er på over 150 mg pr. l
- »indeholder fluor«, når fluorindholdet er på over 1 mg pr. l.

Hvad angår kalium, er det kun koncentrationer, der er langt større end dem, der normalt findes i naturligt mineralvand, som er skadelige for menneskers sundhed.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2381/90
af Mary Banotti (PPE)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. oktober 1990)

(91/C 49/83)

Om: Erklæring om miljøet

Kan Kommissionen oplyse, om der er taget skridt til at føre miljøerklæringen, som Det Europæiske Råd vedtog på topmødet i Dublin den 26. juni 1990, ud i praksis, især ideen om at oprette en europæiske miljøfond?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(14. november 1990)

Et forslag til Rådets forordning om oprettelse af et nyt finansieringsinstrument på miljøområdet (en europæisk miljøfond) er ved at blive udarbejdet inden for Kommissionens tjenestegrene.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2436/90
af Ernest Glinne (S)**

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(7. november 1990)

(91/C 49/84)

Om: Ratificering af konventionen om børns rettigheder

På verdenstopmødet om børn, som blev afholdt i New York i september 1990, blev konventionen om børns rettigheder, vedtaget i november 1989 på FN's generalforsamling, underskrevet af yderligere 13 lande og ratificeret (en ratificering indebærer, at konventionen får lovskraft) af tre andre lande.

Kan Rådet oplyse følgende:

1. Hvilke medlemsstater har endnu ikke ratificeret denne konvention, og hvorledes begrundes regeringerne i disse stater denne undladelse?
2. Er der medlemsstater, som har ratificeret konventionen med visse begrænsninger eller særlige forbehold, f.eks. hvad angår rekruttering af børn som soldater fra det fyldte 15. år?

Svar

(25. januar 1991)

Det tilkommer ikke Rådet at tage stilling til spørgsmål vedrørende medlemsstaternes ratificering af FN's konventioner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2482/90

af **Jean-Marie Alexandre (S)**

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(16. november 1990)

(91/C 49/85)

Om: Program for oversøiske franske departementer som følge af disses afsides beliggenhed og økarakter (POSEIDOM)

1. Under konferencen for EF's maritime randområder (CRPM) XVIII. generalforsamling, som afholdtes i La Baule den 4. og 5. oktober 1990, understregede formanden for La Réunion's regionalråd, Pierre Lagourgue, at Kommissionen endnu ikke har foreslået og gennemført visse konkrete foranstaltninger, der er fastsat i programmet for de oversøiske franske departementer som følge af disses afsides beliggenhed og økarakter (POSEIDOM), som Europa-Parlamentet støttede.

2. Rådet havde selv fastsat en frist på seks måneder til vedtagelse af visse foranstaltninger. Lagourgue understregede, at det var nødvendigt at fremme beslutningsprocessen.

- a) Kan Rådet oplyse, hvilke foranstaltninger der er vedtaget og gennemført i overensstemmelse med POSEIDOM inden for dens respektive kompetenceområder?
- b) Hvilke bestemmelser vil endnu blive vedtaget og gennemført, og ifølge hvilken tidsplan?
- c) Hvad er årsagerne til de konstaterede og beklagelige forsinkelser?

Svar

(25. januar 1990)

Når bortses fra Rådets beslutning om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer har Rådet ikke hidtil fået forelagt forslag fra Kommissionen med henblik på gennemførelsen af POSEIDOM-programmet.

Rådet mener dog at vide, at Kommissionen agter at forelægge forslag herom inden længe.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2519/90

af **Winfried Menrad (PPE)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. november 1990)

(91/C 49/86)

Om: Finansielle tilskud fra EF's strukturfonde til projekter i regeringsdistrikt Stuttgart i delstaten Baden-Württemberg

EF yder tilskud fra EF's strukturfonde til forskellige projekter i Baden-Württemberg.

Kan Kommissionen give nærmere oplysninger om, hvor store tilskud der i løbet af de sidste fem år er blevet bevilget til projekter i regeringsdistrikt Stuttgart (Nordwürttemberg) i delstaten Baden-Württemberg fra EF's strukturfonde (Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Henning Christophersen**

(20. december 1990)

Da svaret er meget langt og omfatter en række tabeller, skal Kommissionen fremsende det direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2544/90

af **Thomas Megahy (S)**

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(16. november 1990)

(91/C 49/87)

Om: Beskyttelse af socialsikringsrettigheder

Under henvisning til betydningen af at udsende ulandsfrivillige som led i EF-landenes udviklingsbistand samt

betydningen af fri bevægelighed for personer som led i kampagnen for et Europa uden grænser bedes Rådet oplyse, om det vil anmode Kommissionen om at forelægge en beretning til Rådets næste samling om gennemførelsen af Rådets henstilling 85/308/EØF ⁽¹⁾ om social beskyttelse af udlandsfrivillige.

⁽¹⁾ EFT nr. L 163 af 22. 6. 1985, s. 48.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2545/90
af Thomas Megahy (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(16. november 1990)
 (91/C 49/88)

Om: Beskyttelse af socialsikringsrettigheder

Under henvisning til betydningen af at udsende udlandsfrivillige som led i EF-landenes udviklingsbistand samt betydningen af fri bevægelighed for personer som led i kampagnen for et Europa uden grænser bedes Rådet oplyse, om det vil anmode medlemsstaternes regeringer om at overholde Rådets henstilling 85/308/EØF ved at sikre, at deres statsborgere ikke udsættes for forskelsbehandling i deres socialsikringsrettigheder ved hjemkomsten, hvis de vælger at blive udsendt som udlandsfrivillige gennem et organ placeret i et andet EF-land.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2546/90
af Thomas Megahy (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(16. november 1990)
 (91/C 49/89)

Om: Udlandsfrivilliges socialsikringsrettigheder ved hjemkomsten fra arbejde i udlandet

Under henvisning til betydningen af at udviklingslandenes befolkning tilegner sig de færdigheder, der er nødvendige for at kunne varetage deres egne landes udvikling, samt de påviselige gunstige resultater, som Europas ikke-statslige organer for udsendelse af udlandsfrivillige har haft med videregivelse af disse færdigheder på lokalt plan, bedes Rådet oplyse, om det vil anmode Spaniens, Portugals og Grækenlands regering om en forklaring på, at disse regeringer stadig lægger hindringer i vejen for deres statsborgeres muligheder for at arbejde som udlandsfrivillige ved ikke at sikre deres socialsikringsrettigheder ved hjemkomsten og dermed tilsidesætter Rådets henstilling 85/308/EØF om dette anliggende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2582/90
af Christopher Jackson (ED)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(20. november 1990)
 (91/C 49/90)

Om: Social beskyttelse af udlandsfrivillige

I erkendelse af betydningen af organerne for udsendelse af frivillige i forbindelse med EF-landenes udviklingsbistand og betydningen af fri bevægelighed for personer som et led i kampagnen for et Europa uden indre grænser, vil Rådet da anmode Kommissionen om på Rådets næste møde at forelægge en rapport om gennemførelsen af henstilling 85/308/EØF vedrørende beskyttelse af socialsikringsrettigheder for så vidt angår borgere, der gør tjeneste i udlandet som frivillige?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2585/90
af David Morris og Hugh McMahon (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(20. november 1990)
 (91/C 49/91)

Om: Socialsikringsydelser til personer, som gør frivillig tjeneste i udlandet

I erkendelse af betydningen af organerne for udsendelse af frivillige i forbindelse med EF-landenes udviklingsbistand og betydningen af fri bevægelighed for personer som et led i kampagnen for et Europa uden indre grænser, vil Rådet da anmode Kommissionen om på Rådets næste møde at forelægge en rapport om gennemførelsen af henstilling 85/308/EØF vedrørende beskyttelse af socialsikringsrettigheder for så vidt angår borgere, der gør tjeneste i udlandet som frivillige?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2586/90
af David Morris og Hugh McMahon (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(20. november 1990)
 (91/C 49/92)

Om: Socialsikringsydelser til personer, som gør frivillig tjeneste i udlandet

I erkendelse af betydningen af organerne for udsendelse af frivillige i forbindelse med EF-landenes udviklingsbi-

stand og betydningen af fri bevægelighed for personer som et led i kampagnen for et Europa uden indre grænser, vil Rådet da anmode medlemsstaternes regeringer om at efterkomme henstilling 85/308/EØF ved at sikre, at deres borgere ikke udsættes for diskrimination for så vidt angår deres ret til social sikring, når de vender tilbage til deres hjemland, hvis de vælger at gøre tjeneste i udlandet gennem et organ, som er beliggende i et andet EF-land?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2587/90

af David Morris og Hugh McMahon (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(20. november 1990)

(91/C 49/93)

Om: Socialsikringsydelse til personer, som gør frivillig tjeneste i udlandet

I erkendelse af betydningen af, at udviklingslandene erhverver sig de færdigheder, som er nødvendige for at forvalte deres egen udvikling, og at det bevisligt er lykkedes EF's ikke-statslige organer for udsendelse af frivillige at formidle disse færdigheder på lokalt plan, vil Rådet da spørge Spaniens, Portugals og Grækenlands regeringer om, hvorfor de fortsat gør det vanskeligt for deres borgere at gøre tjeneste i udlandet som frivillige ved ikke at beskytte deres rettigheder til socialsikringsydelse, når de vender tilbage til hjemlandet, idet de undlader at efterkomme henstilling 85/308/EØF fra 1985 om dette spørgsmål?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2647/90

af Winifred Ewing (ARC)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(23. november 1990)

(91/C 49/94)

Om: Ulandsfrivillige

Vil Rådet opfordre medlemsstaternes regeringer til at efterkomme Rådets henstilling 85/308/EØF (og enhver ændring heraf) og tilskynde dem til at sikre, at personer, der vælger at lade sig udsende som ulandsfrivillige af organisationer, der er hjemmehørende i et andet land, ikke udsættes for forskelsbehandling med hensyn til deres ret til socialsikringsydelse efter hjemkomsten?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2648/90

af Winifred Ewing (ARC)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(23. november 1990)

(91/C 49/95)

Om: Sociale rettigheder for ulandsfrivillige

Vil Rådet spørge regeringerne i Spanien, Portugal og Grækenland, hvorfor de fortsat gør det vanskeligt for deres lands borgere at arbejde som ulandsfrivillige, fordi de ikke beskytter de ulandsfrivilliges rettigheder til socialsikringsydelse ved hjemkomsten?

Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2544/90, nr. 2545/90, nr. 2546/90, nr. 2582/90, nr. 2585/90, nr. 2586/90, nr. 2587/90, nr. 2647/90 og nr. 2648/90

(25. januar 1991)

Rådet tillægger den sociale beskyttelse af ulandsfrivillige og iværksættelsen af Rådets henstilling 85/308/EØF stor betydning.

Det ser gerne, at Kommissionen snarest forelægger det den rapport, der er nævnt i punkt B i denne henstilling, om de fremskridt, der er opnået, og de hindringer, man er stødt på i forbindelse med indførelsen af en socialbeskyttelse af ulandsfrivillige.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2579/90

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(20. november 1990)

(91/C 49/96)

Om: Direktiver vedrørende atypisk arbejde

Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe i forbindelse med direktivforslagene vedrørende deltidsansættelse, ansættelse for et bestemt tidsrum og midlertidig ansættelse, således at kontrakter, som tilbydes lønmodtagerne på dette område, samtidig sikrer:

- ligebehandling for arbejdstagerne i sammenligning med dem, som har kontrakter på ubestemt tid
- lige konkurrencevilkår for virksomhederne?

Svar

(25. januar 1991)

Rådet havde på samlingen den 26. november 1990 en orienterende drøftelse af de tre direktivforslag vedrørende atypisk arbejde.

På samlingen den 18. december 1990 fortsatte Rådet sin behandling af forslaget til direktiv vedrørende konkurrenceforvridninger i forbindelse med visse ansættelsesforhold; dette direktiv bygger på Traktatens artikel 100A. Herudover gav det sin tilslutning til den fælles holdning til direktivet om supplerende foranstaltningerne til forbedring af sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen for arbejdstagere, som er ansat for et bestemt tidsrum, eller som er midlertidigt ansat; dette direktiv bygger på Traktatens artikel 118A.

Formålet med dette direktiv er at sikre, at der for arbejdstagere, som er ansat for et bestemt tidsrum, eller som er midlertidigt ansat, gælder det samme beskyttelsesniveau med hensyn til sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen som for den pågældende virksomheds øvrige ansatte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2580/90
af Jean-Pierre Raffarin (LDR)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
 (20. november 1990)
 (91/C 49/97)

Om: Miljøbeskyttelse ved hjælp af økonomiske og skattemæssige instrumenter

Frygter Rådet ikke, at anvendelsen af økonomiske og skattemæssige instrumenter ud over de gældende bestemmelser med henblik på øget miljøbeskyttelse får en uheldig indflydelse på medlemsstaternes økonomi, og at det kan forårsage øget inflation?

Svar

(25. januar 1991)

Hidtil har Rådet ikke fået forelagt det problem, som det ærede medlem af Europa-Parlamentet har rejst, nemlig at anvendelse af økonomiske og skattemæssige instrumenter med henblik på øget miljøbeskyttelse vil påvirke inflationen. Hvis problemet opstår, vil det givetvis blive behandlet af Rådet på grundlag af Kommissionens analyser af den økonomiske situation.

Der skal i den forbindelse erindres om, at det i den seneste økonomiske årsberetning, som Rådet har vedtaget, er nævnt, at Den Europæiske Fælles Akt er udtryk for politisk vilje til at udvikle de forskellige politikområder (indre marked, konkurrencepolitik, forskning & udvikling og

teknologi, socialpolitik, strukturfonde og samhørighed, miljøpolitik osv.) på en integreret måde. Det understreges i samme rapport, at summen af disse nationale foranstaltninger og EF-foranstaltninger vil sikre en varig forbedring i de makroøkonomiske resultater.

Der skal gøres opmærksom på, at en skattemæssig foranstaltning i visse EF-medlemsstater med henblik på øget miljøbeskyttelse — nemlig nedsættelse af afgiften på blyfri benzin — åbenbart ikke har haft den inflatoriske virkning, som det ærede medlem af Europa-Parlamentet frygter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2599/90

af Joaquin Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. november 1990)

(91/C 49/98)

Om: EF-støtte til ofre for terrorisme

I marts 1990 rettede jeg en skriftlig forespørgsel — nr. 859/90 ⁽¹⁾ — til Kommissionen om muligheden for at planlægge og optimere Fællesskabets støtte til familierne til ofre for terrorisme. Denne forespørgsel blev den 5. juni 1990 besvaret af Kommissionens formand Jacques Delors på Kommissionens vegne. Han anførte, at Kommissionen var »begyndt at undersøge, om Fællesskabet har nogen kompetence på området«, samt at Kommissionen »på grundlag af konklusionerne fra denne undersøgelse, som snart vil foreligge, vil (. . .) træffe bestemmelse om, hvordan man bedst kan bidrage til at forbedre situationen for ofre for voldelige handlinger.«

Vil Kommissionen oplyse:

1. Om ovennævnte undersøgelse er afsluttet og da med hvilket resultat?
2. Forudsat at resultatet er, at Fællesskabet har kompetence på området, hvilke foranstaltninger Kommissionen da har valgt med henblik på bedst at bidrage til at forbedre situationen for ofre for voldelige handlinger?
3. Hvilke af EF's medlemsstater, der indtil nu har ratificeret Europarådets konvention om erstatning til volds ofre?

⁽¹⁾ EFT nr. C 283 af 12. 11. 1990, s. 24.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(9. januar 1991)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til sit svar på mundlig forespørgsel H-578/90 af Kenneth Stewart

under spørgetiden på mødet i oktober I i Europa-Parlamentet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet nr. 3-394 (oktober I 1990).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2618/90

af **Concepció Ferrer (PPE)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(23. november 1990)

(91/C 49/99)

Om: ERASMUS-programmet

Under et af de seneste møder i Europa-Parlamentets udvalg om Ungdom, Kultur, Uddannelse, Medier og Sport påpegede en repræsentant for universiteterne, at der var sket en vis marginalisering af humaniora med hensyn til ERASMUS-programmets anvendelsesområde.

Vil Kommissionen oplyse, hvorledes ERASMUS-programmet finder anvendelse inden for de forskellige uddannelser og fag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af **Vasso Papandreou**

(18. december 1990)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til sit svar på hendes mundtlige forespørgsel H-1141/90 under spørgetiden på mødet i november i Europa-Parlamentet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet nr. 3-396 (november 1990).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2646/90

af **Gérard Monnier-Besombes (V)**

til **Rådet for De Europæiske Fællesskaber**

(23. november 1990)

(91/C 49/100)

Om: Forskelsbehandling af militærnægtere

Ved at vedtage beslutningsforslag af Macchiochi i februar 1983 og betænkning af Schmidbauer i oktober 1989 har Europa-Parlamentet vist sin vilje til at få anerkendt og overholdt retten til militærnægtelse.

Alligevel har flere medlemsstater og navnlig Grækenland siden fortsat med i alvorlig grad at diskriminere militærnægtere (ved fængsling, dårlig behandling osv.).

I konklusionerne i Schmidbauer-betænkningen opfordres medlemsstaterne til at iværksætte initiativer til løsning af dette problem og fremme af mulighederne for at aftjene civil værnepligt.

Kan Rådet oplyse, om det har iværksat initiativer på dette område? I bekræftende fald, hvilke?

Svar

(25. januar 1991)

Som Rådet allerede flere gange har anført, henhører spørgsmål i forbindelse med militærnægterstatus ikke under Rådets kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2669/90

af **Claudia Roth (V)**

til **Rådet for De Europæiske Fællesskaber**

(4. december 1990)

(91/C 49/101)

Om: Racisme og fremmedhad i Fællesskabet

1. Deler Rådet den opfattelse, at dets resolution om bekæmpelse af racisme og fremmedhad i Fællesskabet forfejder sit mål, fordi immigranter fra tredjelande udelukkes?

2. Har Rådet til hensigt at vedtage en tillægserklæring for at fjerne ovennævnte indtryk?

3. Hvorledes påtænker Rådet at tage hensyn til Parlamentets henstillinger, der fremlægges i betænkningen af Ford?

4. Deler Rådet den opfattelse, at initiativet fra fem af Fællesskabets medlemsstater — den såkaldte Schengen-gruppe — med disses afgrænsningspolitik hindrer en human asylpolitik på EF-plan og kan resultere i tiltagende racisme?

5. Mener Rådet ikke, at Schengen-informationssystemet umuliggør databaseskyttelse i Fællesskabet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2719/90
af Bruno Megret og Jean-Marie le Chevallier (DR)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(10. december 1990)
(91/C 49/102)

Om: Undersøgelsesudvalgets beretning om racisme og fremmedhad

I præamblen til EØF-Traktaten erklærer medlemsstaterne, at de »er besluttet på at skabe grundlag for en stadig snævre sammenslutning af de europæiske folk«, og at de vil bestræbe sig på »stadig at forbedre deres folks levevilkår og beskæftigelsesforhold«.

1. Mener Rådet ikke, at en gennemførelse af henstillingerne i undersøgelsesudvalgets beretning vil føre til, at statsborgere fra lande uden for EF privilegeres i forhold til EF-borgerne i modstrid med Traktaterne?
2. Mener det ikke, at en indsats for at skaffe udlændinge stemmeret og adgang til offentlig ansættelse udgør en utålelig indblanding i medlemsstaternes eksklusive ansvarsområder, og at det kun er de europæiske folk, som gennem folkeafstemninger kan træffe afgørelser om sådanne ændringer i deres respektive forfatninger?
3. Frygter det ikke gennem vedtagelsen af denne beretning sammen med Kommissionen at blive trukket ind i en situation, hvor der føres politik for politikens skyld, og hvor det kan blive foranlediget til at tage stilling til fordel for den ene side, hvilket det hverken juridisk eller i praksis har ret til i sin egenskab af Råd?

Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2669/90 og nr. 2719/90
(25. januar 1991)

Rådet henviser de ærede parlamentsmedlemmer til de svar, som det den 9. oktober 1990 gav på de mundtlige forespørgsler af Nordmann m.fl. under drøftelserne om resultaterne fra Undersøgelsesudvalget om Racisme og Fremmedhad.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2943/90
af Jean-Claude Pasty (RDE)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(11. januar 1991)
(91/C 49/103)

Om: Støtte til udviklingen af ethanol-fremstillingen i EF i anledning af Golf-krisen

Golf-krisen har på ny understreget EF's sårbarhed med hensyn til olieforsyningerne.

På et tidspunkt, hvor USA har meddelt, at det agter at fordoble bevillingerne til sit ethanol-fremstillingsprogram, som i 1989 omfattede 36 mio. hl. mener Rådet så ikke, at det er på tide, at EF foretager sig noget på dette område.

De afgørelser, der hidtil er truffet på grundlag af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i februar 1988, og som har knyttet EF-støtte til ethanol-fremstilling sammen med nedlægning af agerjord, er fuldstændig utilstrækkelige.

Vil Rådet være rede til at foreslå, at der gennemføres et ethanol-fremstillingsprogram i samme størrelsesorden som USA's, der tager hensyn til både strategiske, økonomiske og miljømæssige overvejelser, idet der helt klart er ført bevis for, at ethanol i væsentlig grad bidrager til nedsættelse af forureningen, når det iblandes brændstof?

Svar

(25. januar 1991)

1. Siden begyndelsen af Golfkrisen har Fællesskabet opmærksomt overvåget alle de problemer, som denne krise giver anledning til, og navnlig problemerne med hensyn til olieforsyningen.

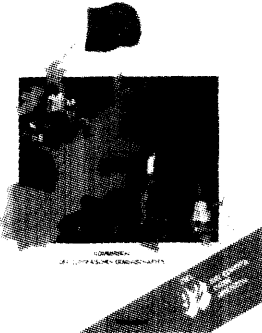
2. Hvad angår den foranstaltning, som det ærede parlamentsmedlem nævner i sit spørgsmål, nemlig en fordobling af ethanol-produktionen, skal det nævnes, at det i modsætning til hvad der er anført i fjerde afsnit af denne forespørgsel, tilkommer Kommissionen og ikke Rådet at foreslå eventuel iværksættelse af en sådan foranstaltning.

3. Rådet har hidtil ikke fået forelagt noget forslag herom.

**AMT FÜR AMTLICHE VERÖFFENTLICHUNGEN
DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
Luxemburg**

**FREIZÜGIGKEIT
IN DER
EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFT
EINREISE UND AUFENTHALT**

**FREIZÜGIGKEIT IN DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFT
Einreise und Aufenthalt**
von Jean-Claude Séché

Die vorliegende Veröffentlichung vermittelt einen Überblick über die gemeinschaftlichen Einreise- und Aufenthaltsbestimmungen innerhalb der Europäischen Gemeinschaften.

69 Seiten — 21 × 29,7 cm

ISBN 92-825-8658-8 — Katalognummer: CB-PP-88-B04-DE-C

Preis in Luxemburg (ohne MwSt.): ECU 7,50

ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT

**FREIE AUSWAHL UND GRÖßERES WACHSTUM
Das Ziel der Verbraucherpolitik im Binnenmarkt**

(2. Auflage) von Eamonn Lawlor

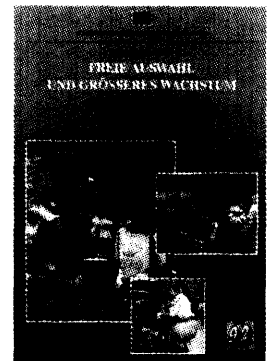
Die Verbraucherpolitik befaßt sich mit der Nachfrageseite des Marktes. Hier liegt ein enormes ungenutztes Potential für die Verbesserung der Markteffizienz und die Förderung des Wachstums.

83 Seiten — 17,6 × 25 cm

ISBN 92-826-0151-X — Katalognummer: CB-56-89-869-DE-C

Preis in Luxemburg (ohne MwSt.): ECU 8

ES, DA, DE, EN, FR, IT, NL, PT

TELEKOMMUNIKATION IN EUROPA

Freie Wahl für den Benutzer im europäischen Binnenmarkt des Jahres 1992

Herbert Ungerer unter Mitarbeit von Nicholas P. Costello

Über die Einzelheiten einer sich überstürzenden technologischen Entwicklung mit ihren vielen neuen Möglichkeiten hinaus wird das zentrale Thema der Telekommunikationspolitik der Europäischen Gemeinschaft aufgezeigt — freie Wahl für den Benutzer auf dem künftigen europäischen Markt des Jahres 1992.

293 Seiten — 17,6 × 25 cm

ISBN 92-825-8207-8 — Katalognummer: CB-PP-88-009-DE-C

Preis in Luxemburg (ohne MwSt.): ECU 10,50

ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT

BESTELLSCHEIN ZU SENDEN AN

Amt für amtliche Veröffentlichungen der Europäischen Gemeinschaften
2, rue Mercier, L-2985 Luxemburg

Bitte senden Sie mir die oben mit gekennzeichneten Veröffentlichungen zu.

Name:

Anschrift:

..... Tel.:

Datum: Unterschrift:

**AMT FÜR AMTLICHE VERÖFFENTLICHUNGEN
DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
Luxemburg**

EIN EUROPÄISCHER SOZIALRAUM FÜR 1992
von Patrick Venturini

Vorstellung der verschiedenen Komponenten der sozialen Dimension des Binnenmarktes: Beschäftigung, Freizügigkeit und Arbeitsbedingungen, Gesellschaftsrecht, der Wandel flankierender Maßnahmen und Organisationsformen der Arbeitsbeziehungen — Wegmarken eines im Entstehen begriffenen „europäischen Sozialraums“.

125 Seiten — 17,6 × 25 cm
ISBN 92-825-8701-0 — Katalognummer: CB-PP-88-B05-DE-C
Preis in Luxemburg (ohne MwSt.): ECU 9,75
ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT

BESCHÄFTIGUNG IN EUROPA 1990

Der Bericht beabsichtigt, eine breitgefächerte Leserschaft innerhalb der Mitgliedstaaten zu erreichen, darunter Unternehmen, Gewerkschaften und Interessengruppen sowie Regierungen. Er deckt ein weites Spektrum von Themen im Beschäftigungsbereich ab, in dem die Gemeinschaft als „heterogenes Ganzes“ behandelt, in ihren Bezugsrahmen zur Welt gestellt wird, und die politischen Implikationen der Analyse erläutert werden.

172 Seiten — 21 × 29,7 cm
ISBN 92-826-1515-4 — Katalognummer: CE-58-90-877-DE-C
Preis in Luxemburg (ohne MwSt.): ECU 11,25
ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT

**BERUFS AUSÜBUNG
IM GEMEINSAMEN MARKT
EIN LEITFADEN**

BERUFS AUSÜBUNG IM GEMEINSAMEN MARKT

Ein Leitfaden von Jean-Claude Séché. Vorwort von Jacques Delors

Diese Broschüre bietet in einer auch für Nichtjuristen verständlichen Sprache einen Überblick über den derzeitigen Stand der Entwicklung und vermittelt gleichzeitig grundlegende Kenntnisse über den freien Personenverkehr. Im Anhang sind die Rechtstexte aufgeführt, die natürlichen Personen die Ausübung einer beruflichen Tätigkeit in einem anderen Mitgliedstaat als ihrem eigenen erleichtern sollten.

251 Seiten — 21 × 29,7 cm
ISBN 92-825-8065-2 — Katalognummer: CB-PP-88-004-DE-C
Preis in Luxemburg (ohne MwSt.): ECU 18,50
ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT

**BESTELLSCHEIN ZU SENDEN AN
Amt für amtliche Veröffentlichungen der Europäischen Gemeinschaften
2, rue Mercier, L-2985 Luxemburg**

Bitte senden Sie mir die oben mit gekennzeichneten Veröffentlichungen zu.

Name:

Anschrift:

..... Tel.:

Datum: Unterschrift:

**AMT FÜR AMTLICHE VERÖFFENTLICHUNGEN
DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
Luxemburg**

EIN EUROPÄISCHER FINANZRAUM
von Dominique Servais

Der großräumige Markt muß auch eine finanzielle Dimension haben, d. h., es muß freier Kapitalverkehr und freier Verkehr mit finanziellen Dienstleistungen herrschen. Zwar sind in diesem Bereich schon Fortschritte erzielt worden, doch bleibt immer noch viel zu tun. Die angestrebte Schaffung eines echten „europäischen Raums“ macht die vollständige Liberalisierung des Kapitalverkehrs zu einer dringlicheren, aber auch anspruchsvolleren Aufgabe.

53 Seiten — 17,6 x 25 cm

ISBN 92-825-8570-0 — Katalognummer: CB-PP-88-C03-DE-C

Preis in Luxemburg (ohne MwSt.): ECU 6

ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT

DIE ÖFFENTLICHEN FINANZEN DER GEMEINSCHAFT
Der Gemeinschaftshaushalt nach der Reform von 1988

Diese Veröffentlichung wurde ausgearbeitet, um allen, die privat oder beruflich Näheres über die öffentlichen Finanzen der Gemeinschaft erfahren wollen, ihre Rechtsgrundlagen und die großen Etappen ihrer Entwicklung vorzustellen sowie die Grundsätze der Haushaltsführung und ihren praktischen Vollzug zu erläutern.

122 Seiten — 21 x 29,7 cm

ISBN 92-825-9828-4 — Katalognummer: CB-55-89-625-DE-C

Preis in Luxemburg (ohne MwSt.): ECU 10,50

ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT

BESTELLSCHEIN ZU SENDEN AN
Amt für amtliche Veröffentlichungen der Europäischen Gemeinschaften
2, rue Mercier, L-2985 Luxemburg

Bitte senden Sie mir die oben mit gekennzeichneten Veröffentlichungen zu.

Name:

Anschrift:

..... Tel.:

Datum: Unterschrift: